

บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

DIALOGUES FROM THE SOUNDS OF LITERATURE, AN EPHEMERAL LIFE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for Master of Fine Arts VISUAL ARTS EDUCATION

Silpakorn University

Academic Year 2023

Copyright of Silpakorn University

646120007 : ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว

นาย วรุฒิ อินทร: บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
: ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร

การสร้างสรรควิทยานิพนธ์หัวข้อ “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว” มีวัตถุประสงค์เพื่อนำแรงบันดาลใจจากวรรณกรรมและประสบการณ์ในชีวิตมาสร้างสรรค์ พัฒนาต่อยอดปรับปรุงคุณภาพผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยของผู้สร้างสรรค์เอง โดยการศึกษาเทคนิคสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ (Oil on Canvas) และ การแสดงออกในแนวทางของลัทธิแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) และเพื่อเข้ารับการประเมินโดยผู้ชมงานและผู้ทรงคุณวุฒิโดยหาแนวทางในการพัฒนางานสร้างสรรค์ให้ดียิ่งขึ้น ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการศึกษาข้อมูลมุ่งเน้นไปที่เนื้อหาในเรื่องราวของผู้คนในสังคมระดับกลางที่เดินทางผ่านเข้ามา ต่างก็มีความพยายามแสวงหาความสุขภายนอก การถูกล่อลวงด้วยบรรยากาศของสถานบันเทิง กีเลส ตัณหาคานิยม เต็มไปด้วยภาพของบุคคลที่กินดื่ม อันหาสาระซึ่งเป็นแก่นแท้ในชีวิตมิได้

ผู้สร้างสรรค์ได้ตัดสินใจสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยออกมาโดยการถ่ายทอด แสดงออกมาในรูปแบบของศิลปกรรมที่เรียกว่า Expressionism (ลัทธิแสดงพลังอารมณ์) ซึ่งเป็นกระบวนการทางวัฒนธรรมที่เริ่มต้นขึ้นในเมืองใหญ่ของยุโรป เมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ผสมผสานทับซ้อนเชื่อมโยงเข้ากับทฤษฎีของนักเขียนในยุคสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ชาวฝรั่งเศสเรื่อง “คนนอก” (L’Etranger) ของ อัลแบร์ กามูร์ (Albert Camus) และ “โลกแบน” (Tortilla Flat) ของนักเขียนชาวอเมริกัน จอห์น สไตน์เบ็ค (John Steinbeck) ที่ผู้สร้างสรรค์มีความเชื่อว่าทั้งวรรณกรรมและศิลปะที่ตัวละครนั้นไม่แตกต่างกันแต่เวลานั้นแตกต่างกัน เป็นการหลอมรวมเข้ากับบริบทของสังคมสมัยใหม่ที่มีพันบริบทของสังคมอันซับซ้อน แม้ว่ากาลเวลาของยุคสมัยจะเปลี่ยนไปมากเพียงใดก็ตาม อุปมาเหมือนกับบทบาทเดิม ๆ เพียงแต่เปลี่ยนตัวนักแสดงเท่านั้น วนเวียนเป็นวัฏจักรแห่งชีวิต จนกว่าโลกนี้จะดับสลายไป

ผู้สร้างสรรค์ต้องต่อสู้กับจิตของตัวเองปรับตัวให้เข้ากับสถานที่ทำงานใหม่ที่ไม่วุ่นวาย เคี้ยวเคี้ยว อดทน พากเพียร พยายาม ศึกษาค้นคว้าอย่างหนัก พุ่มเทความรู้ ความสามารถ ใช้สติปัญญาและพลังร่างกายจนหมดสิ้น ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปกรรม ชุดสำคัญจำนวน 10 ชิ้น เสร็จสิ้นสมบูรณ์ในระดับที่พึงพอใจอย่างยิ่ง สุดท้ายนี้ผู้สร้างสรรค์หวังว่า ผู้ที่ได้เข้ามาชมผลงานทั้งหมดนี้ จะได้สัมผัสถึงตัวตนและการมีอยู่เพียงช่วงเวลาหนึ่ง อันสั้นของผู้สร้างสรรค์ ตีแผ่อารมณ์ความรู้สึกแห่งสุนทรียารมณ์แห่งภาษาจิตรกรรม เกิดแง่มุมต่าง ๆ ในอิสรภาพทางความคิดจินตนาการตามแต่ที่ท่านจะปรุงแต่ง จะเกิดความตระหนักหรือเสียงสะท้อนดังขึ้นภายในหรือไม่นั้น ก็ไม่ประสงค์ให้มีขอบเขตตายตัวมาจำกัดทั้งสิ้น

646120007 : Major VISUAL ARTS EDUCATION

Keyword : Dialogues from The Sounds of Literature/ an Ephemeral Life

MR. Worawutt INTORN : Dialogues from The Sounds of Literature, an Ephemeral Life Thesis advisor : Professor Pishnu Supanimit

Creation of the thesis work under the title “Dialogues from The Sounds of Literature, an Ephemeral Life” has the objectives for developing art works by using inspirations from literatures and life-time experience to enhance the quality of the arts works of the creator. Also, the creator will use this chance to study and research Oil on canvas technique and Expressionism. Lastly, the creator will find the way to develop art works by using the evaluation of the professors and the audiences. The focus is on the story of people that seek only superficial happiness, tempted by the atmosphere of entertainment venues, lust and passion. The scene is depicted by people enjoying their drinks and foods without knowing the true meaning of life.

The creator has decided to create art works by expressing the idea through Expressionism that have the origin in Germany at the beginning of the 20th Century and by using the impressions and point of views received after reading the famous literature of Albert Camus “L’Etranger” and “Tortilla Flat” of John Steinbeck. The reason is the believe of the creator concerning that both art and literature are to attach to some modern societies’ unchangeable contexts despite the change of Time, for instance it is like an act in a literature that the scenes, the weathers, the building, everything is perfectly the same but the characters are just changed and this circumstance will repeatedly happen until the end of the world arrives.

The creator has fought so many times with the self-within to subdue the negative thought of giving up on the thesis and to try as hard as one can to complete this grand project. Finally, 10 art works are perfectly crafted after the long period of studying and researching.

Hopefully, the visitors could understand the messages and the meanings of an ephemeral life of the creator while enjoying the atmosphere and feelings of the painting language’s aesthetics that can provoke significant imagination and idea in the stream of thought but the choice of accepting these thing are solely belong to the visitors not the creator.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด ”บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรมชีวิตชั่วคราว” สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยการแนะนำช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ศาสตราจารย์เกียรติคุณพิษณุ ศุภนิมิตร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมศาสตราจารย์ทินกร กาษรสุวรรณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิสิฐ ตั้งพรประเสริฐ ที่ให้คำแนะนำ ความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์วิถีคิดที่เป็นประโยชน์ ต่อการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาทัศนศิลป์ศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์และคณะศึกษาศาสตร์ทุกท่าน

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ครูศิลปะคนแรกในชีวิต จำสืบเอกชาญชัย อินทร และนางแสนสุข จันทร์ศรโชติ ที่ให้กำเนิดชีวิต ให้การเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน ส่งเสริมให้บุตรได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอกราบขอบพระคุณบุคคลในครอบครัว นายสรสิทธิ์ อินทร ภพ.พิชชา อินทร และ ภพ.ธีรดา ศรีอาวูช เกสัชกรชำนาญการ โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก ที่มอบความรัก ความห่วงใย และส่งกำลังใจให้กันโดยตลอดการศึกษา

ขอขอบคุณนายเดชาธร เนตรภักดี นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ช่วยในการเรียบเรียงข้อมูลต่างๆ เพื่อให้ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีความสมบูรณ์ครบถ้วนทุกประการ

ขอขอบคุณนายวงษ์สวัสดิ์ หล้าเสน(พี่แว่น) ที่ช่วยให้คำปรึกษาด้านวัสดุในการสร้างผลงานศิลปะ

ขอกราบคารวะศิลปินจิตรกร นักเขียนทุกท่านที่ได้บุกเบิกเส้นทางสายสำคัญ สร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมและวรรณกรรมเพื่อศึกษาชื่นชม เรียนรู้ ต่อยอดจินตนาการอย่างไม่จบสิ้น

ขอขอบคุณญาติพี่น้อง รุ่นพี่รุ่นน้อง เพื่อนร่วมหลักสูตรทุกคน และเพื่อนร่วมวงการศึกษา ศิลปะ ร่วมสมัย รวมไปถึงบรรดาท่านนักสะสมผลงานศิลปะ ผู้ให้การสนับสนุนมาโดยตลอดและอีกมากมาย หลายนานที่ไม่ได้ถูกกล่าวถึง

วรุฒิ อินทร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	5
1.4 แนวคิดในการสร้างสรรค์.....	5
1.5 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์.....	6
1.6 สมมติฐานของการสร้างสรรค์.....	6
1.7 ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	6
1.8 ขั้นตอนวิธีการในการศึกษาและสร้างสรรค์.....	7
1.9 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	8
1.10 งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	8
1.11 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 เอกสารข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. อิทธิพลที่มีต่อแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	11
1.1 บทสนทนาจากผู้คนในช่วงเวลาและสถานที่ต่าง ๆ.....	11

1.2 แร้งบันดาลใจ	14
1.3 วรรณกรรม.....	14
1.4 สุนทรียศาสตร์ในลัทธิแสดงพลังอารมณ์	15
2. รูปแบบและเทคนิควิธีการสร้างสรรค์	16
2.1 จิตรกรรมสีน้ำมัน (Oil Painting)	16
2.2 ศิลปะลัทธิแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism).....	17
3. อิทธิพลทางศิลปกรรม	18
3.1 เอ็ดวาร์ด มุงก์ (Edvard Munch)	18
3.2 ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) จิตรกรชาวอังกฤษ (1909-1992)	20
3.3 เชม ซูทีน (Chaim Soutine) จิตรกรชาวรัสเซีย (1893-1943).....	24
3.4 วิลเลียม เดอ โคนนิง (Willem de Kooning) จิตรกรชาวดัตช์-อเมริกัน (1904-1997) ...	26
3.5 ประเทือง เอมเจริญ จิตรกรชาวไทย (1935-2022)	29
3.6 สุเชาว์ ศิษย์คเณศ จิตรกรชาวไทย (1926-1986).....	32
สรุป	37
บทที่ 3 การดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์.....	38
3.1 แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	38
3.2 รูปแบบของงานสร้างสรรค์.....	38
3.3 วิธีการดำเนินงานวิจัยสร้างสรรค์	38
3.4 ระยะเวลาในการดำเนินการ.....	39
3.5 วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานสร้างสรรค์.....	40
3.6 เทคนิค ขั้นตอนและกระบวนการ.....	41
3.6.1 พัฒนาการในการสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์	41
3.6.2 การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	42
3.7 สรุปวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์.....	56

บทที่ 4 วิเคราะห์ผลการทำงาน	57
4.1 วิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์	57
4.1.1 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 มี 5 ชิ้น	58
4.1.2 วิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 มี 4 ชิ้น	61
สรุปงานสร้างสรรค์ก่อนช่วงวิทยานิพนธ์ ชุดที่1-2	64
4.2 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	64
4.2.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ทั้ง 10 ชิ้น	66
4.3.1 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ กลุ่มที่1 ชั้นที่1และ10	71
4.3.2 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ กลุ่มที่2 ชั้นที่ 2 6 และ7	74
4.3.3 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ กลุ่มที่ 3 ชั้นที่3และ5	77
4.3.4 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ กลุ่มที่4 ชั้นที่ 4 8 และ9	79
สรุปการวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์	82
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
สรุปการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	84
อภิปรายผลการสร้างสรรค์	85
ข้อเสนอแนะ	86
รายการอ้างอิง	87
ประวัติผู้เขียน	90

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์อิทธิพลศิลปกรรมต่อการสร้างงาน	35
ตารางที่ 2 รายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินการ	39
ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่1	41
ตารางที่ 4 ตารางแสดงผลงานช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2	42

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 งานกินเลี้ยงสังสรรค์กับเพื่อนร่วมรุ่น	12
ภาพที่ 2 บรรยากาศวงสนทนาในร้านอาหาร	12
ภาพที่ 3 บรรยากาศงานเลี้ยงสังสรรค์ที่ร้านอาหารกับเพื่อนเก่า	13
ภาพที่ 4 งานเลี้ยงวันเกิดเพื่อนศิลปินที่ภัตตาคาร	13
ภาพที่ 5 เอ็ดเวิร์ด มุงก์ (Edvard Munch)	19
ภาพที่ 6 The Scream (1893).....	19
ภาพที่ 7 Francis Bacon.....	21
ภาพที่ 8 The Screaming Pope (1953)	22
ภาพที่ 9 Triptych (August 1972).....	23
ภาพที่ 10 เชม ซูทีน (Chaim Soutine).....	25
ภาพที่ 11 Landscape with Trees (1919).....	25
ภาพที่ 12 วิลเลียม เดอ โกนิง.....	27
ภาพที่ 13 Women I (1952).....	28
ภาพที่ 14 ประเทือง เอมเจริญ.....	30
ภาพที่ 15 วรรณกรรมและแสงอาทิตย์.....	31
ภาพที่ 16 สุเชาว์ ศิษย์คณิศ.....	32
ภาพที่ 17 ความฝันสีม่วง โดย สุเชาว์ ศิษย์คณิศ ปี 2515 ขนาด 35x22 ซม. สีนํ้ามันบนกระดาษ .	34
ภาพที่ 18 แบบร่าง (Sketch) ชิ้นที่1 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”	43
ภาพที่ 19 แบบร่าง(Sketch) ชิ้นที่2 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”	43

ภาพที่ 20 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่3 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”	44
ภาพที่ 21 แบบร่าง (Sketch) ชั้นที่4 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”	44
ภาพที่ 22 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่5 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”	45
ภาพที่ 23 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่6 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”	45
ภาพที่ 24 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่7 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”	46
ภาพที่ 25 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่8 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”	46
ภาพที่ 26 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่ 9 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”	47
ภาพที่ 27 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่10 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”	47
ภาพที่ 28 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่11 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”	48
ภาพที่ 29 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่12 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”	48
ภาพที่ 30 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	49
ภาพที่ 31 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	49
ภาพที่ 32 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	50
ภาพที่ 33 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	50
ภาพที่ 34 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	51
ภาพที่ 35 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	51

ภาพที่ 36 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	52
ภาพที่ 37 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	52
ภาพที่ 38 สร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	53
ภาพที่ 39 ขั้นตอนระบายสีรองพื้น ด้วยสีโทนร้อน เช่น สีส้มอ่อน สีเหลือง สีแดง โดยใช้แปรงขนาด 4 นิ้ว.....	53
ภาพที่ 40 กำหนดโครงสร้างองค์ประกอบและน้ำหนักสี.....	54
ภาพที่ 41 เพิ่มเติมรายละเอียดเพื่อให้ภาพมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น.....	54
ภาพที่ 42 เพิ่มเติมรายละเอียดเพื่อให้ภาพมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น.....	55
ภาพที่ 43 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	55
ภาพที่ 44 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 ชั้นที่ 1.....	59
ภาพที่ 45 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 ชั้นที่ 2.....	59
ภาพที่ 46 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 ชั้นที่ 3.....	60
ภาพที่ 47 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 ชั้นที่ 4.....	60
ภาพที่ 48 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 ชั้นที่ 5.....	61
ภาพที่ 49 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1.....	62
ภาพที่ 50 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2.....	62
ภาพที่ 51 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 ชั้นที่ 3.....	63
ภาพที่ 52 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 ชั้นที่ 4.....	63
ภาพที่ 53 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1.....	66
ภาพที่ 54 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2.....	67
ภาพที่ 55 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3.....	67
ภาพที่ 56 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4.....	68
ภาพที่ 57 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5.....	68
ภาพที่ 58 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6.....	69

ภาพที่ 59 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7.....	69
ภาพที่ 60 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 8.....	70
ภาพที่ 61 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 9.....	70
ภาพที่ 62 ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 10.....	71
ภาพที่ 63 ผลงาน : Triptych (August 1972), 198 X 147.5 cm, Oil on canvas	72
ภาพที่ 64 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่1	73
ภาพที่ 65 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่10	73
ภาพที่ 66 ผลงาน : Landscape with Trees (1919), 45.7 x 61 cm, Oil on canvas.....	74
ภาพที่ 67 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่2	75
ภาพที่ 68 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่6.....	76
ภาพที่ 69 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่7.....	76
ภาพที่ 70 ผลงาน : จงทำความว่างเปล่าให้เป็นความหวัง และทำความสำเร็จให้เป็นความว่าง, เทคนิคสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ	77
ภาพที่ 71 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่3	78
ภาพที่ 72 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่5.....	79
ภาพที่ 73 ผลงาน : The Scream (1893), 91 cm x 73.5 cm, Oil on Canvas	80
ภาพที่ 74 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่8	81
ภาพที่ 75 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่9	81
ภาพที่ 76 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่10.....	82

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมร่วมสมัย เต็มไปด้วยผู้คนที่มีความหลากหลายทางด้านอารมณ์ แนวคิด และวิถีการดำเนินชีวิต แต่ทว่าทุก ๆ ครั้งที่เข้าไปปะปน มีส่วนร่วมในช่วงเวลาของเหตุการณ์ สถานที่ กลับทำให้รู้สึกได้ถึงความแปลกแยกไม่สนิทสนมไม่คุ้นเคย ขาดความเข้าใจกันอย่างแท้จริง ต่างมีเป้าหมายความต้องการไปคนละเส้นทาง

การรวมตัวกันของผู้คนในจำนวนที่มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยว สถานบันเทิง หน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา องค์กรน้อยใหญ่ทุก ๆ ระดับนั้นไม่ได้หมายความว่า จะพบกับความชื่นชมยินดีหรือคิดเห็นตรงกันไปเสียหมด แต่สิ่งที่ได้มาพร้อม ๆ กันคือความคิดเห็นตรงกันที่ขัดแย้งไม่ตรงกันยากที่จะผสมผสานเชื่อมเข้าหากัน จำเป็นที่จะต้องอดทนอยู่ร่วมกันด้วยมารยาทที่สังคมกำหนด กฎเกณฑ์ขึ้นมา กล่าวถึงพื้นที่นโยบายที่สวนกระแส เก็บซ่อนสะสมความเครียด ความกดดัน แล้วทำให้ผู้คนส่วนใหญ่ตกอยู่ในความเจ็บป่วยทางด้านจิตใจ เกิดเป็นบาดแผลฝังอยู่ภายในจิตใจได้สำนึก แต่มนุษย์ก็ยังมีพยายามอย่างไม่เช็ดหลาบ ยังคงใช้ชีวิตไปอย่างไร้การฝึกฝนควบคุมปิดหูปิดตาดำเนินต่อไป น้อยคนนักที่จะสามารถอยู่อย่างสันโดษสงบสุขได้เพียงลำพัง เพราะโดยทั่วไปแล้วนั้นมนุษย์ส่วนใหญ่บนโลกไม่ว่าจะยุคสมัยใดหรือเชื้อชาติใดก็ตาม ต่างก็ต้องการแสวงหาที่พึ่งที่ระบายปลดปล่อย คิดค้นวิธีการสร้างความสุขชั่วคราว แม้จะเป็นเพียงระยะเวลาอันสั้นก็ตาม

การบำบัดรักษาตนเองเบื้องต้นช่วยลดภาระการทำงานให้กับจิตแพทย์อีกด้วย แต่วิธีนี้ก็ไม่สามารถจะปฏิบัติได้ทุกคน ดังนั้นผู้สร้างสรรค์จึงเป็นผู้หนึ่งที่ยังมองเห็นประโยชน์ของสุนทรียศาสตร์ เข้าใจเข้าถึง สภาวะของการบริหารจัดการ อารมณ์ ความรู้สึก รู้เท่าทัน เก็บรับข้อมูลเข้ามา แล้วทำการปลดปล่อยระบายออก จาก ขยะเน่าเหม็นภายใน สู่ผลงานศิลปกรรมอันทรงคุณค่า ทหาราคาเงินทองมาเปรียบเทียบไม่ได้ อาจเป็นพรจากสวรรค์ เป็นความได้เปรียบในการมองเห็นความงามได้จากสิ่งเลวทรามในโลกใบนี้ ถ้าใช้พรนี้อย่างไร้สติปัญญาย่อมเกิดปัญหาใหญ่ตามมาแน่นอน ทั้งหมดที่กล่าวมานั้นคือการนำเอาศาสตร์แห่งสุนทรียะเข้ามาปรับใช้อย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรมมากขึ้น ทั้งผู้สร้างสรรค์ ศิลปะในแขนงต่าง ๆ ไม่เฉพาะงานจิตรกรรมเท่านั้น รวมไปถึงการสร้างสรรคบทประพันธ์ วรรณกรรม ดนตรีนาฏศิลป์ ศิลปะในสื่ออื่น ๆ รวมถึงผู้ชม ผู้เข้าถึง จะพบกับสภาวะการถูกเติมเต็มและถูกปลดปล่อยไปสู่เสรีภาพที่แท้จริงของความเป็นจิตวิญญาณมนุษย์ที่แท้จริง

มนุษย์สร้างภาษาของตัวเองขึ้นมาจากการเลียนเสียงสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ทั้งจากธรรมชาติและจากมนุษย์ด้วยกันเอง เช่น เสียงร้องของสัตว์ เสียงร้องของเด็ก หรืออาจจะเป็นเสียงของเครื่องมือเครื่องใช้ที่สามารถสร้างเสียงได้จากการกระทบกันของผิวสัมผัส ซึ่งสิ่งที่กำหนดการรับรู้เสียงของมนุษย์นั้น จะแตกต่างกันไปตามถิ่นที่อยู่และลักษณะการใช้ชีวิตประจำวัน เสียงเดียวกันที่มีที่มาจากแหล่งเดียวกัน อาจจะทำให้เกิดการกลาย เกิดเป็นเสียงอื่น เนื่องจากการรับรู้ที่ถูกขัดเกลามาจากสภาพแวดล้อม ภายหลังจึงเริ่มมีการกำหนดความหมายของภาษาขึ้น โดยใช้ลักษณะท่าทางของมนุษย์เป็นหลักอ้างอิง เพื่อต้องการให้การสื่อสารในสังคมที่ตนเองอยู่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่น คำแสดงกิริยา ท่าทาง หรือลักษณะต่าง ๆ ในตัวของมนุษย์(สาเหตุการเกิดภาษา. 2566: ออนไลน์)

ภาษา หมายถึง การสื่อความที่ต้องมีเสียง ความหมาย ระบบกฎเกณฑ์ที่ยอมรับกันทั่วไป หรืออีกนัยหนึ่งกล่าวว่า ภาษาต้องมีโครงสร้าง (Structure) (อุดม วิโรตม์สิขิตติย์, 2547 : 1-2) ซึ่งตรงกับที่ผู้สร้างสรรคดีได้ตีความไว้ว่า ภาษาคือการสื่อสารโดยการใช้เสียงส่งสารที่มีความหมายออกไปถึงผู้รับสาร ให้เกิด ความรู้ ความเข้าใจ รับทราบในสิ่งที่ต้องการจะสื่อ เกิดการโต้ตอบในหัวข้อที่มีมากมายและครอบคลุมหลายประเด็นแล้วแต่ผู้พูดจะกำหนด ตั้งแต่การพบปะพูดคุย ทักทาย การแสดงความยินดี ไปจนถึงการว่าร้าย นินทา และการก่นด่า ซึ่งเป็นสารที่มีเนื้อหาเชิงลบ ในอีกนัยยะหนึ่ง การพูดนั้นเปรียบเสมือนการถ่ายทอดอารมณ์ ที่ถูกเก็บไว้ในใจ เนื่องจากว่าภาษาพูดนั้นไม่ได้ส่งต่อแค่เพียงเนื้อหา สารของเท่านั้น แต่การใช้น้ำเสียงยังส่งต่อพลังทางความรู้สึกและทัศนคติของผู้พูด ทำให้การพูดนั้นถูกใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการกระจายอิทธิพลทางความคิด ความรู้สึก ผ่านเนื้อหาสาระที่ทำหน้าที่เป็นเสมือนเครื่องขยายเสียงของความรู้สึก ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามช่วงเวลา โอกาส สถานที่และหัวข้อที่พูด อีกหนึ่งสิ่งที่เป็นหัวใจหลักในการสื่อสารก็คือเนื้อหา ที่ถูกร้อยเรียง ผ่านการขัดเกลา หรือเติมแต่งให้เป็นสีสันจนไม่เหลือเค้าโครงเดิมเลย ก็มีผลต่อการสร้าง ก่อเกิดอารมณ์ของผู้ฟัง เช่นเดียวกัน การเล่าเนื้อหาเดียวกันแต่ปรับเปลี่ยนเรื่องราวและบริบท ให้เหมาะสมตามวาระและโอกาส จนกลายเป็นเรื่องราวที่มีเอกลักษณ์ ผิดไปจากโครงเดิมหรือเรื่องจริง ก็สามารถสร้างแนวคิดใหม่ ก่อเกิดมุมมองที่ออกจากสมมติฐาน สร้างประสบการณ์อันมีค่าให้กับผู้ฟัง หรืออาจจะเพียงเพื่อสร้างสีสันในวงสนทนา ให้เกิดเสียงหัวเราะ เกิดความสุข เกิดอารมณ์ต่าง ๆ ตามแต่ที่ผู้พูดต้องการ อย่างไรก็ตาม ด้วยข้อจำกัดของเวลา การโต้ตอบสื่อสารก็ต้องจบลงในท้ายที่สุด เหลือไว้เพียงแต่เศษเสี้ยวของความรู้สึกเพียงชั่วหนึ่ง ที่อาจจะเลือนหายหรือแปรเปลี่ยนไป ตามค่านิยมและแนวคิดของสังคมขณะนั้น กลายเป็นเพียงชีวิตชั่วคราวที่ถูกจัดเก็บไว้ ถูกมองย้อนดูผ่านการรำลึกความหลังด้วยจินตนาการและความทรงจำหรือพูดคุยกับผู้อื่นเพื่อแลกเปลี่ยนมุมมองและความคิดเห็นเพียงเท่านั้น

ไม่สามารถนำพาภายหยาบย้อนกลับไปยังช่วงเวลาแห่งความทรงจำนั้นได้เปรียบเหมือนกับการอ่านวรรณกรรม ที่ผู้อ่านรับรู้เรื่องราวรายละเอียด และความรู้สึกผ่านตัวหนังสือที่ไร้ซึ่ง รูป รส กลิ่น เสียง มีเพียงแต่จินตนาการที่สร้างภาพนิมิตให้เห็น และนำพาไปสู่โลกที่ไม่มีอยู่จริง

ผู้สร้างสรรค์ได้นำเอาประสบการณ์และความรู้สึกจากการรับรู้เรื่องราวผ่านการสนทนากับบุคคลอื่นในสังคม ที่ได้เกิดขึ้นในหลายช่วงเวลาของชีวิต ตั้งแต่วัยเด็ก ที่ความรู้ภาษายังไม่แข็งแรง ยังไม่มีสภาวะการรับรู้ด้วยเหตุและผล ทำให้ภาพที่รับรู้ไม่ชัดเจน คลุมเครือ คลาดเคลื่อน ไม่สามารถรับรู้รู้ความเป็นจริงจากคำพูดของบุคคลอื่นได้ จนเมื่อเริ่มเติบโต เข้าสู่ระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน เริ่มเรียนรู้ด้วยตัวเอง จากการเดินทางพบปะผู้คนในสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นร้านอาหาร ร้านกาแฟ สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในต่างจังหวัด เกิดการแลกเปลี่ยนแนวคิด มุมมองและประสบการณ์ ที่แตกต่างกันทั้งด้านวุฒิภาวะ อายุ และจิตใจ เปิดมิติความคิดด้านอื่น ๆ อีกมากมาย กลายเป็นความสุขและความทรงจำอันแสนจะล้ำค่า ก่อเกิดเป็นความรู้สึกที่ต่างกัน เห็นถึงอารมณ์และแนวคิดที่ชัดเจน มีสีสันที่หลากหลายตามแต่ละช่วงชีวิต เป็นบรรยากาศที่ล้าลึกและชวนคิดถึง ให้บทเรียนว่าทุกอย่างย่ำแย่แล้วแต่เป็นสิ่งที่ชั่วคราว ที่ไหลไปตามกาลเวลา เมื่อมองย้อนกลับไปทำให้ เกิดอารมณ์ความรู้สึกร่วมและต้องการจะถ่ายทอดออกมาผ่านผลงานจิตรกรรม แต่ไม่ได้ใช้วิธีการสร้างสรรค์ลอกเลียนแบบความเป็นจริง (Realistic Painting) แต่แสดงออกด้วยการตัดทอน ต่อเติม ประกอบสร้างขึ้นใหม่ แต่งแต้มด้วยเส้นสี น้ำหนักรูปทรง ที่ดูขัดแย้ง บ้างก็สอดคล้องผสมผสาน สะท้อนออกมาเป็นภาพบรรยากาศและความรู้สึกที่เป็นแก่นแท้เท่านั้น

สิ่งต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น จึงเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ ในการนำมาใช้แสดงออกในงาน สร้างสรรค์ศิลปกรรม เป็นรูปแบบผลงานจิตรกรรม โดยการระบายสีออกมาเป็นใบหน้า (Portrait) รูปร่างของบุคคล(Figure) ซึ่งรูปทรงที่ได้ปรากฏขึ้นภายในผลงานนั้น เป็นการบอกกล่าวถึงอารมณ์ความรู้สึกในช่วงที่ได้ออกไปพบปะผู้คนในสังคมที่หลากหลาย ผ่านช่วงเวลา สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งบริบทของสังคมชนบท สังคมเมือง เหตุการณ์ในร้านอาหาร ห้องประชุม สถาบันเชิง ได้สัมผัสกับความรู้สึก อารมณ์ของการสนทนาที่แลกเปลี่ยนสาระเรื่องราวเหล่านั้น ทำให้เกิดมิตินิความคิดอันมหาศาล ต่างกันด้วยประสบการณ์ ช่วงวัย ความเชื่อที่แตกต่างกัน ผู้สร้างสรรค์จึงนำเอาความรู้สึก ในความทรงจำเหล่านั้น ที่ไม่มีมาตรฐานตรวจสอบชี้วัดความผิดถูกมากำหนดตายตัว มาถ่ายทอดบันทึกออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย โดยใช้เทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ (oil on canvas) ในรูปแบบลัทธิแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) ที่ผู้สร้างสรรค์มีความสนใจศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับศิลปินทั้งของต่างประเทศและศิลปินไทย คนสำคัญดังนี้ 1.เอ็ดเวิร์ด มุงก์ (Edvard Munch) 2.ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) 3. ชาม ซูทีน (Chaim Soutine) 4. วิลเลียม เดอ โกนิง(Willaim de Kooning) 5.ประเทือง เอมเจริญ 6.สุเชาว์ ศิษย์คณศ ซึ่งศิลปินเหล่านี้ได้มี

การแสดงออกทางด้านเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของความเป็นมนุษย์ ที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า อีกทั้งยังมีการแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ที่ให้ความสะเทือนใจแก่ผู้ชมงานเป็นอย่างยิ่ง ผู้สร้างสรรค์มีความคาดหวังว่าผู้ที่เข้ามาชมผลงานศิลปะชุดนี้จะได้รับรู้ถึง ธรรมชาติของสุนทรียศาสตร์ชั้นสูง เกิดคำถามภายในตัวตนที่แท้จริง ด้วยประสบการณ์และความเชื่อของแต่ละบุคคล โดยผู้ชมงานสามารถใช้จินตนาการของตนเองหลังจากได้พิจารณาลักษณะทางกายภาพที่ปรากฏขึ้นบนชิ้นงานจริง

1.2 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

1.2.1 บทสนทนา (Dialogue) หมายถึง การสื่อสารโดยใช้เสียงเป็นตัวกลาง จากบุคคลหนึ่งที่เป็นผู้พูดไปยังอีกบุคคลหนึ่งที่เป็นผู้ฟัง ก็คือผู้ส่งสารและผู้รับสาร หรืออาจจะเป็นการแบบเป็นกลุ่มซึ่งไม่ได้จำกัดจำนวนผู้พูดและผู้ฟัง ไม่จำกัดหัวข้อ และเรื่องราว เกิดขึ้นได้ในทุกสถานที่ ทุกเวลา และทุกโอกาส

1.2.2 วรรณกรรม (Literature) หมายถึง เรื่องราวที่มนุษย์ร้อยเรียงและถ่ายทอดออกมาเพื่อใช้สื่อสาร บอกเล่าเรื่องราว เป็นรูปแบบของตัวอักษร หนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ และสิ่งที่พูด เช่น บทกวี นวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร บทบรรยาย

1.2.3 ชีวิตชั่วคราว (Ephemeral Life) หมายถึง สิ่งที่ปรากฏขึ้นมาบนโลกและนอกโลก ซึ่งสามารถเจริญเติบโตได้ มีอารมณ์ ความรู้สึก ตอบสนองได้ อาจจะมีจุดกำเนิดตามความเชื่อ ว่าเกิดมาเองตามธรรมชาติหรือมีผู้สร้าง เช่น มนุษย์ พืช สัตว์ ที่ได้ดำรงชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่กำหนดของตนเอง

1.2.4 เวลา (Time) หมายถึง องค์ประกอบหนึ่งของชีวิตที่ไม่มีรูปร่าง รูปทรง มองเห็นและจับต้องไม่ได้ แต่เป็นสิ่งที่คอยจำกัด กำหนดขอบเขตและรูปแบบ การกระทำของมนุษย์ให้แตกต่างกันไปตามเวลาที่ตนมีอยู่ อย่างจำกัด และไม่เท่ากัน เหมือนดั่งที่ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ได้เคยกล่าวไว้ว่า “เหตุผลแค่ประการเดียวของเวลา ก็คือเพื่อชี้บอกว่าทุกสิ่งทุกอย่างไม่ได้เกิดขึ้นพร้อมกัน”

1.2.5 สังคม (Society) หมายถึง กลุ่มของมนุษย์ที่มารวมตัวกันภายใต้ ค่านิยม กฎเกณฑ์ บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบ ถูกขับเคลื่อนด้วยแนวความคิดที่เป็นหนึ่งเดียวและมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่ม

1.2.6 จิตรกรรมสีน้ำมัน (Oil Painting) หมายถึง การใช้สีที่สกัดจากวัสดุธรรมชาติ เช่น เปลือกไม้ เปลือกหอย ก้อนหินที่มีสีต่างกัน ผ่านการบดละเอียดและนำไปผสมกับน้ำมันลินสีด (Linseed Oil) แล้ววาด ระบาย ลงบนพื้นผิวต่าง ๆ เช่น แผ่นไม้ ฝืนผ้าใบ

1.2.7 ลัทธิแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) หมายถึง ขบวนการทางวัฒนธรรมที่มีจุดเริ่มต้นในยุโรป โดยเฉพาะประเทศเยอรมนี ในช่วงศตวรรษที่ 20 โดยมีจุดประสงค์เพื่อแสวงหาจุดมุ่งหมายทางอารมณ์แทนความเป็นจริงทางวัตถุ โดยนำสิ่งต่าง ๆ มาบิดเบือนให้ผิดแปลกไปเพื่อที่จะแสดงผลที่มีต่ออารมณ์

1.3 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1.3.1 เพื่อศึกษาแรงบันดาลใจของผู้สร้างสรรค์ โดยยึดวรรณกรรมและประสบการณ์ในชีวิตเป็นต้นกำเนิดอารมณ์และความคิดในการสร้างสรรค์ โดยนำเอาความรู้สึกจากประสบการณ์ทางอารมณ์ ที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับรู้ผ่านบทสนทนาในช่วงเวลาชีวิตต่าง ๆ มาถ่ายทอดผ่านงานศิลปะ เพื่อตระหนักถึงความงามในหลากหลายแง่มุม และเห็นคุณค่าในเวลาอันจำกัด ของผู้คนที่อยู่ร่วมในสังคมเดียวกัน

1.3.2 เพื่อศึกษาและพัฒนาเทคนิคการสร้างสร้งงานศิลปะ เทคนิคสีน้ำมันบนฝืนผ้าใบ(Oil on Canvas) โดยใช้การแสดงออกในแนวทางลัทธิแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism)

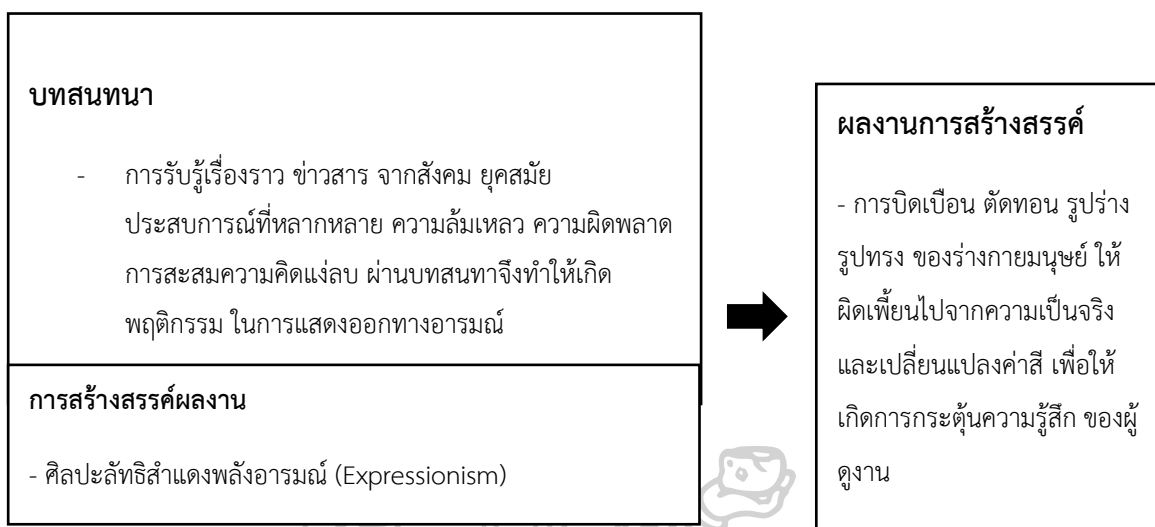
1.3.3 เพื่อศึกษาการพัฒนาการทำงานสร้งสร้งผ่านการประเมิน โดยคณะกรรมการ คณาจารย์ และผู้ชมงาน

1.4 แนวคิดในการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว” ผู้สร้างสรรค์ต้องการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก แนวคิด เรื่องราวและประสบการณ์ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยนำเอาความรู้สึกจากความทรงจำ เมื่อตอนที่ผู้สร้างสรรค์ได้เริ่มออกเดินทางเพื่อเรียนรู้สังคมโลก ผ่านช่วงเวลา ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งในบริบทของสังคมชนบทและสังคมเมือง เช่น เหตุการณ์ในร้านอาหาร ห้องประชุม สถาบันบันเทิง สถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ได้สัมผัสกับความรู้สึก อารมณ์ของการสนทนาที่แลกเปลี่ยนสาระเรื่องราว ของความสำเร็จ ความปิติยินดี ความมุ่งมั่น ความล้มเหลว ผิดหวัง ก่อให้เกิดมิตติความคิดอันมหาศาล ทั้งในด้านประสบการณ์และแนวคิด ผู้สร้างสรรค์จึงได้นำอารมณ์และแนวคิดเหล่านั้นมานำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย โดยใช้เทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันบนฝืนผ้าใบ(oil on canvas) ในรูปแบบลัทธิแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) ที่แสดงออกด้วย

รูปร่างรูปทรงที่บิดเบี้ยว พิกลพิการ คลุมเครือ และโทนสีที่หม่นหมอง จากการขีดเขียน ป้ายปิด โดยใช้ฝีแปรงขนาดต่าง ๆ มีพลังอารมณ์ของการสร้างสรรค์ด้วยงานจิตรกรรม

1.5 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

1.6 สมมติฐานของการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างผลงานจิตรกรรม ชุดนี้ขึ้นมาเนื่องจากมีความคาดหวังว่า จะได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก และข้อคิด ที่ได้รับมามากมายจากการสนทนากับบุคคลแปลกหน้าหรือใกล้ชิด ในช่วงเวลาที่ต่างกันของชีวิต แต่น่าเพียงแค่สิ่งที่หลงเหลือในปัจจุบันมาถ่ายทอดออกไป ผ่านรูปร่าง และรูปทรงที่ถูกดัดทอน บิดเบี้ยว ในโทนสีที่หม่นหมอง เข้มข้น และสดใส ในรูปแบบจิตรกรรมกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) สะท้อนเวลาและบรรยากาศอันไม่ชัดเจนและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แผงนัยของชีวิตอันผ่านเรื่องราวมากมายที่เกิดขึ้นและจบลงไปแล้ว แต่สิ่งเหล่านั้นได้แปรเปลี่ยนเป็นความสุขและประสบการณ์อันมีค่า เป็นข้อคิดให้กับผู้ที่ได้มาชมงาน ถึงความสำคัญของเวลาในชีวิต ที่ไม่อาจจะคงอยู่ตลอดไป เป็นสิ่งชั่วคราวที่จะหายไปในวันหนึ่งในภายภาคหน้า เพื่อให้ผู้คนเหล่านั้นได้รับสุนทรียะในการชมงานศิลปะร่วมสมัย เข้าใจถึงความหมายในรูปและสารที่ต้องการจะสื่อโดยไม่คลาดเคลื่อน เห็นคุณค่าในผลงานศิลปะของคนไทยและเข้าใจถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์

1.7 ขอบเขตของการสร้างสรรค์

1.7.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ตั้งแต่ผู้เขียนได้กำเนิดขึ้นมาบนโลกนั้น ได้มีการเก็บบันทึกประสบการณ์ในชีวิตที่ผ่านมามาตั้งแต่วัยเด็ก วัยรุ่น จนถึงวัยผู้ใหญ่ พบเจอกับเรื่องราวหลากหลาย จาก

สิ่งแวดล้อมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ความประทับใจ ความผิดหวังล้มเหลว ความรู้สึกถึงการพ่ายแพ้ รับรู้เรื่องราวผ่านการบอกเล่าของชาวบ้าน ครู อาจารย์ บทกวี วรรณกรรม หนังสือ ดนตรี งานศิลปะ ความสะเทือนใจจากรีวิว ความรุนแรง บวกกับความสนใจในเรื่องจิตใต้สำนึก มาโดยตลอด จนถึงปัจจุบัน

1.7.2 ขอบเขตด้านรูปแบบ ผู้เขียนมีความชอบ ความสนใจ เกี่ยวกับศิลปะลัทธิ expressionism จึงได้นำเสนองานสร้างสรรค์ด้วยการถ่ายทอดอารมณ์ลงไป อย่างหนักแน่นรุนแรง โดยมุ่งหวังว่า สิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดคำถามกับผู้ชมผลงาน เกิดแรงปะทะในการมองเห็น ความงาม ประหลาด ลึกลับซับซ้อน ล่องลอยของผีฟุ้ง ก่อให้เกิดพลังในชีวิต เห็นคุณค่าในตัวเองก่อนตัดทอน จากงานเหมือนจริงให้เหลือแค่งานจิตรกรรมกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) จากนั้นจึงส่งต่อคุณค่า ให้กับมวลมนุษยชาติต่อไป

1.7.3 ขอบเขตด้านเทคนิค ผู้เขียนมีความเชี่ยวชาญในงานด้านจิตรกรรมเทคนิคสีน้ำมันบน ฝืนผ้าใบ (Oil on Canvas) จึงทำให้มีการสร้างสรรค์ผลงาน ลงลึกเข้าไปสู่รายละเอียด สร้างรูปทรง ใหม่ขึ้นมาจากการวาดรูปสีน้ำมันลงบนผ้าใบขนาดต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องในตัวเอง เทคนิคกับรูปแบบภายในชิ้นงาน เพื่อให้ปัจจัยทุก ๆ ด้าน มีทิศทางเดียวกัน ส่งผลให้ผลงานทั้งหมด ภายในชุดนั้น ๆ ออกมาได้สมบูรณ์ ลงตัว

1.8 ขั้นตอนวิธีการในการศึกษาและสร้างสรรค์

- 1.8.1 ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก ของมนุษย์
- 1.8.2 พบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนทัศนคติกับบุคคลทั่วไป
- 1.8.3 ขอคำปรึกษาจากผู้มีความรู้ และประสบการณ์
- 1.8.4 การปฏิบัติการสร้างสรรคตามกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ดังนี้
 - แรงบันดาลใจ
 - แนวความคิด
 - ภาพร่างความคิด
 - เทคนิคและวิธีการแสดงออก
 - การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์

1.8.5 วิเคราะห์คุณค่าของผลงานสร้างสรรค์ที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์หรือมีจุดเริ่มต้นที่มา

- 1.8.6 วิพากษ์วิจารณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ ที่ปรึกษา
- 1.8.7 รวบรวมองค์ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติการสร้างสรรค์เป็นรูปเล่ม
- 1.8.8 วิพากษ์วิจารณ์โดยศิลปิน นักเขียน นักวิชาการศิลปะ
- 1.8.9 การจัดนิทรรศการแสดงผลงาน

1.9 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

- 1.9.1 ดินสอ แท่งถ่าน สีน้ำ กระดาษสำหรับร่างผลงานต้นแบบ
- 1.9.2 ไม้ ตะปู ค้อน อุปกรณ์ยิงตะปูลม เครื่องปั๊มลม
- 1.9.3 ผ้าใบชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในการวาดรูป ระบายสี
- 1.9.4 สีรองพื้น
- 1.9.5 สีน้ำมัน น้ำยาทำละลาย น้ำมันผสมสีชนิดแห้งช้า และแห้งเร็ว
- 1.9.6 แปรงทาสี พู่กัน ขนาดต่าง ๆ ผ้าเช็ดพู่กัน
- 1.9.7 แผ่นผสมสี เกียงระบายสี ภาชนะสำหรับบรรจุของเหลว
- 1.9.8 ชั้นวางอุปกรณ์ ขาดัง

1.10 งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์

100,000 บาท

1.11 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว” ที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก บทสนทนาในแต่ละช่วงวัย ได้รับมุมมองจากบุคคลต่าง ๆ เป็นความทรงจำอันมีค่า และข้อคิดในการใช้ชีวิต โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย เทคนิคสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ ในรูปแบบลัทธิ expressionism ให้เกิดเป็นความเข้าใจที่ลึกซึ้งและแตกฉาน ให้งานศิลปะของตัวผู้สร้างสรรค์นั้นสามารถสร้างผลกระทบในทางบวก ทั้งด้าน

อารมณ์และด้านมุมมองให้กับผู้ที่ได้มาชมผลงาน ให้ข้อคิดเรื่องช่วงเวลาของชีวิตที่แต่ละคนนั้นมีอยู่
อย่างจำกัด เห็นถึงเวลาที่ไหลไปอย่างไม่หยุดนิ่ง และตระหนักถึงคุณค่าของเวลาในตัวเอง

บทที่ 2

เอกสารข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเอาแรงบันดาลใจที่ได้รับจากบทสนทนาส่วนตัวในชีวิตประจำวัน และผลงานจิตรกรรม(Paintings) ของศิลปินที่มีผลงานศิลปกรรมในลัทธิที่มีความเกี่ยวข้องสอดคล้องกัน โดยมุ่งเน้นไปที่ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก จากนั้นผู้วิจัยจึงได้ไตร่ตรองข้อมูลเหล่านั้นอย่างลึกซึ้งเพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการพัฒนาวิธีการสร้างสรรค์และประยุกต์ใช้เข้ากับผลงานสร้างสรรค์ชุดเก่าของผู้วิจัยที่ได้ใคร่ครวญให้ความสำคัญในการพิจารณาเจาะลึกมิติที่ซับซ้อนในงานจิตรกรรม 2 มิติ อย่างถ่องแท้ยิ่งขึ้นกว่าช่วงเวลาที่ผ่านมาในชีวิต

ผู้สร้างสรรค์จึงมีความคาดหวังว่า จะสามารถวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุดใหม่ของตนเองที่กำลังจะเกิดขึ้น ได้มีการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง ให้เกิดเป็นผลงานศิลปกรรมที่ตีเลิศ มีความสมบูรณ์ครบถ้วน ไปในทิศทางที่ควรจะเป็นและมีพัฒนาการที่แสดงออกได้อย่างชัดเจน

1. อิทธิพลที่มีต่อแนวคิดและแรงบันดาลใจ

- 1.1 บทสนทนาจากผู้คนในช่วงเวลาและสถานที่ต่าง ๆ
- 1.2 แรงบันดาลใจ (Inspiration)
- 1.3 วรรณกรรม
 - 1.3.1 คนนอก
 - 1.3.2 โลภียชน
- 1.4 สุนทรียศาสตร์ของลัทธิแสดงพลังอารมณ์(Expressionism)

2. รูปแบบและเทคนิควิธีการสร้างสรรค์

- 2.1 จิตรกรรมสีน้ำมัน (Oil Paintings)
- 2.2 ศิลปะลัทธิแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism)

3. อิทธิพลทางศิลปกรรม

- 3.1 เอ็ดเวิร์ด มุงค์ (Edvard Munch)
- 3.2 ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon)
- 3.3 เชม ซูทีน (Chaim Soutine)
- 3.4 วิลเลียม เดอ โคนนิง (Willem de Kooning)
- 3.5 ประเทือง เอมเจริญ
- 3.6 สุเชาว์ ศิษย์คณิศ

1. อิทธิพลที่มีต่อแนวคิดและแรงบันดาลใจ

การสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ในหัวข้อจิตใต้สำนึกที่ปรากฏขึ้นในงานจิตรกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบงานจิตรกรรมสีน้ำมันของศิลปินในกลุ่มลัทธิ expressionism ที่แสดงออกโดยมีรูปร่างเรื่องราวโดยใช้ร่างกายใบหน้าของมนุษย์เป็นหลัก ไม่ว่าจะนำรูปร่างรูปทรงของมนุษย์มาใช้ตรง ๆ หรือนำมาบิดเบือน บิดเบี้ยวคลี่คลาย ตัดทอนก็ตาม ต่างก็มีการใช้ร่างกายมนุษย์ ในการสื่อสาร ถ่ายทอดอากัปกริยา อารมณ์ความรู้สึกออกมา เป็นภาษาที่ปรากฏลงบนผลงานจิตรกรรม สิ่งที่เปิดเผยออกมานั้น แม้ว่าจะเป็นภาษาภาพที่อาจจะทำให้ผู้ชมงานรู้สึกสะเทือนใจ หดหู่ ล้มเหลว เศร้าหมอง แต่ก็ยังอยู่ในหลักของความงามในเชิงทัศนศิลป์อย่างครบถ้วน เป็นผลงานศิลปกรรมที่มีส่วนประกอบไปด้วย เส้น สี ของบรรยากาศ ความสอดคล้องผสมผสาน ได้อย่างกลมกล่อม กลั่นกรองด้วยยุคสมัยของประวัติศาสตร์ศิลป์ ได้รับการถูกรับรองว่านั่นคือ ผลงานที่ดีเลิศ แม้ว่าจะมีเนื้อหาไปในด้านลบก็ตาม

1.1 บทสนทนาจากผู้คนในช่วงเวลาและสถานที่ต่าง ๆ

ตั้งแต่วัยเยาว์จนถึงช่วงเวลาในการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้สร้างสรรค์ได้ออกเดินทางเพื่อเรียนรู้โลก ได้พบปะผู้คนที่หลากหลาย แตกต่างทั้งด้านความคิด อายุ และความเชื่อ เมื่อได้สนทนาแลกเปลี่ยนแนวคิดและมุมมองก็เกิดเป็น ความประทับใจ เป็นความรู้สึกที่แปลกใหม่ ด้วยการเปิดคิรับรู้เรื่องราวของผู้อื่นที่ให้ทั้งประสบการณ์และข้อคิดในการดำเนินชีวิต สร้างและแปรเปลี่ยนแนวคิดเดิมของผู้สร้างสรรค์ในแต่ละช่วงเวลาด้วยสิ่งใหม่ที่ดีกว่าเดิม กลายเป็นความทรงจำอันมีค่าเมื่อบทสนทนาจบลง เกิดความรู้สึกที่ล้ำลึกทุกครั้งเมื่อได้ย้อนมองช่วงเวลาเหล่านั้น การสนทนาในสถานที่ที่ต่างกันก็ให้อารมณ์ความรู้สึกที่ต่างกัน การสนทนาในร้านอาหารที่ครึกครื้น ทุกคนต่างก็พูดด้วยเสียงที่มีพลัง มีการเคลื่อนไหวของผู้คนอยู่ตลอดเวลา ก็สร้างภาพของความรู้สึกที่ไม่สงบนิ่ง รุนแรงและมีสีสันมากมาย ตรงกันข้ามกับภายในร้านกาแฟหรือสวนสาธารณะ ที่ถึงแม้ผู้คนจะเยอะเป็นบางเวลา แต่บรรยากาศและความรู้สึกที่รับรู้ได้กลับเป็นความนิ่ง และสงบ สอดประสานกันเป็นสีโทนเดียวที่กลมกลืนและลงตัว โดยผสมผสานเข้ากับสีของอารมณ์ที่รับรู้ได้จากผู้คนที่กำลังสนทนากันภายใต้หัวข้อที่ตนสนใจ ด้วยอารมณ์ที่แปรเปลี่ยนไปตามหัวข้อนั้น ๆ

ภาพที่ 1 งานกินเลี้ยงสังสรรค์กับเพื่อนร่วมรุ่น

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ กันยายน 2560

ภาพที่ 2 บรรยากาศวงสนทนาในร้านอาหาร

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ กุมภาพันธ์ 2565

ภาพที่ 3 บรรยากาศงานเลี้ยงสังสรรค์ที่ร้านอาหารกับเพื่อนเก่า

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ กันยายน 2560

ภาพที่ 4 งานเลี้ยงวันเกิดเพื่อนศิลปินที่ภัตตาคาร

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ กันยายน 2560

1.2 แรงบันดาลใจ

ในช่วงระยะเวลาของการดำรงชีวิต ผู้วิจัยได้พบปะผู้คนมากมาย รับรู้เรื่องราวข่าวสารในสังคมที่มีความหลากหลายของประสบการณ์ความคิด ความรู้สึก อีกทั้งได้ซึมซับสุนทรียธรรมในงานศิลปกรรมจากนิทรรศการศิลปะจากสื่อสมัยใหม่รวมถึงวรรณกรรมชิ้นเอกหลายเรื่อง จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจ ชื่นชอบ ผลงานศิลปกรรมเหล่านั้นโดยเฉพาะผลงานจิตรกรรมสีน้ำมันในลัทธิ expressionism คือขบวนการทางศิลปะที่เริ่มขึ้นในเยอรมนีเมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 จึงเกิดความทราบซึ่ง เข้าถึงความงามในทางทัศนศิลป์เป็นอย่างยิ่ง เกิดเป็นภาพที่จดจำการส่งต่อพลังแรงบันดาลใจเหล่านั้น ในการสร้างสรรค์ให้ผู้วิจัย ผลักดันให้เกิดจินตนาการ วิเคราะห์ดูงาน เพิ่มความรักในการทำงาน สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมได้อย่างเข้มข้น ลึกซึ้งมากขึ้นกว่าเดิมที่ผ่านมา

1.3 วรรณกรรม

ผู้สร้างสรรค์ได้นำเอาข้อคิดและอารมณ์ที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมชิ้นที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาและการแสดงออกทางสังคม นำมาอ้างอิงและผสมเข้ากับชิ้นงาน เพื่อทำให้ชิ้นงานนั้นดูมี มิติที่หลากหลายจากการนำเหตุการณ์ที่ไม่ได้เกิดและอาจจะไม่เคยเกิดขึ้นจริงมาสร้างเป็นแรงบันดาลใจ โดยได้นำเอาเหตุการณ์ในเรื่อง “คนนอก” และ “โลกิยชน” ซึ่งมีเนื้อหาที่สะท้อนถึงบทบาทในสังคมอันไร้ซึ่งแก่นสาร

1.3.1 คนนอก วรรณกรรมชิ้นเอกของนักเขียนเจ้าของรางวัลโนเบลชาวฝรั่งเศส

“อัลแบร์ กามูร์ (Albert Camus) ” ที่เขียนรวมประเด็นของความน่าเบื่อและไร้สาระของชีวิตตามลัทธิปรัชญาอัตถิภาวนิยม (existentialism) จนถึงปัญหาในสังคม ค่านิยม หรือแม้แต่คดีฆาตกรรม ที่ต้องใช้ทักษะการตีความ ผ่านการกระทำของตัวละครและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ทำให้เนื้อหามีความซับซ้อน มากกว่าการสนทนาในชีวิตประจำวันปกติ ยากที่จะรับรู้สารที่แฝงมาในเรื่อง ด้วยการอ่านเพียงรอบเดียว แสดงออกถึงความลุ่มลึก อ่อนไหว ของเนื้อหาและทักษะของผู้เขียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับลัทธิ expressionism ที่ถ่ายทอดเนื้อหาด้วยวิธีที่ไม่ตรงไปตรงมา ผ่านรูปร่างและรูปทรงที่เหนือธรรมชาติ (surrealism) ผู้สร้างสรรค์จึงได้นำแรงบันดาลใจในเรื่องของการแสดงออกทางสังคมของตัวละครหลักอย่าง “เมอร์โซลท์” ที่แม้ว่าแม่แท้ๆของเขาจะตายจากไป แต่เขาก็ไม่ได้แสดงออกถึงความเสียใจเลย ทั้งทางใจทางการกระทำและทางความคิด หรือแม้กระทั่งตอนที่เขาถูกสอบสวนคำในชั้นศาลหลังจากทำการฆาตกรรม ก็ไม่มีที่ท่าในการสำนึกผิด แม้ว่าจะถูกซักถามเท่าไรก็ตาม สิ่งเหล่านี้ได้สร้างมุมมองอีกมุมมองหนึ่งให้กับผู้สร้างสรรค์ ถึงสังคมและสภาพแวดล้อมที่ดูจะไร้แก่นสารและจุดหมาย เป็นสิ่งที่ขัดกับสังคมในอุดมคติของผู้สร้างสรรค์อย่างสิ้นเชิง (พาฟีน หน่อแก้ว, 2565. ออนไลน์)

1.3.2 โลกียชน เขียนโดย จอห์น สไตน์เบ็ก (John Steinbeck) นักเขียนชาวอเมริกันรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรมปี 2505 ที่มีความสามารถในการเขียนเรื่องราวที่ให้ภาพในด้านต่างๆของสังคมและผู้คนได้โดยลึกและมีมิติในแบบ Realistic เสียดสีสังคม โดยในเรื่อง “โลกียชน” จะดำเนินเรื่องราวผ่านตัวละครเอกชื่อ “แดนนี่” และเพื่อน ๆของเขาที่เป็นคนธรรมดาในกลุ่มนี้ มีฐานะยากจนในสังคม ใช้ชีวิตแบบไร้จุดหมาย มีความสุขไปวันๆ มีนิสัยขี้โมยและไม่สนใจกฎหมาย ทำให้ต้องติดคุกอยู่บ่อยครั้ง แต่ก็ไม่ได้มีความสำนึกในความผิดที่ก่อเลย วรณกรรมเล่มนี้นำเสนอมุมมองแนวคิดที่วิพากษ์วิจารณ์การเมืองและแนวคิดที่ต่างกันของคนจนและคนรวย ผ่านตัวละครที่ธรรมดาสามัญที่ก็ไม่ได้เป็นคนดีหรือต้นแบบให้กับสังคม แต่กลับพุดจาให้ร้ายผู้มีอำนาจและแสดงออกในเชิงเหยียดหยาม ทำให้ตัวละครอย่างแดนนี่สะท้อนแนวคิดที่ว่าคนจนนั้นไม่อาจเข้าใจการกระทำและเหตุผลของคนรวย และคนรวยที่มองว่าแดนนี่เป็นพวกนอกกฎหมาย หาดีไม่ได้ ตัดสินจากการกระทำของแดนนี่ที่ชอบลักขโมย แต่กลับหารู้ไม่ว่านั่นคือสิ่งที่เป็นความสุขที่เข้าถึงได้และช่วยให้พวกเขาไม่ต้องทนทุกข์จากความอดอยากในโลกอันแตกต่างที่พวกเขาอยู่ ถึงแดนนี่และกลุ่มเพื่อนจะแสดงออกในเชิงเสเพลและไม่สนใจชีวิต แสวงหาความสุขที่เกินความจำเป็นและสุดโต่ง แต่ในอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็แสดงออกถึงน้ำใจต่อเพื่อนมนุษย์ การให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ซึ่งเป็นสิ่งที่หาได้ยากในสังคมของคนชั้นสูง ทำให้ผู้อ่านนั้นไม่สามารถตัดสินได้ว่าแท้จริงแล้วแดนนี่และเพื่อนเป็นคนดีหรือคนเลว เพียงแค่ให้ภาพของมนุษย์ธรรมดาที่มีความต้องการทางโลกและไม่สามารถละจากกิเลสได้ สะท้อนภาพของเรื่องราวชีวิตที่ไม่เปรียบพร้อมและขัดสน แต่ต้องเรียนรู้และอยู่ต่อไปเพื่อทำความต้องการของตนเองให้สำเร็จในวันข้างหน้า (โลกียชนนวนิยายของชายเสเพล, 2563. ออนไลน์)

1.4 สุนทรียศาสตร์ในลัทธิแสดงพลังอารมณ์

ลัทธิแสดงพลังอารมณ์ไม่ได้จำกัดอยู่ในเพียงแวดวงศิลปะเท่านั้น แต่เรายังสามารถพบเจอการแสดงออกในแนวทางของลัทธินี้ ในแวดวงอื่น ๆได้อีกด้วย เช่น ดนตรี วรณกรรม สถาปัตยกรรม และภาพยนตร์ ซึ่งจะมีจุดร่วม มุ่งไปที่การแสดงออกเชิงอัตลักษณ์ของศิลปิน โดยมีจิตใต้สำนึกเป็นตัวกลางเพื่อทำให้เห็นถึงการตอบสนองต่อสิ่งเร้ารอบตัวของศิลปินในขณะนั้น ทำให้งานที่ได้ออกมาเกิดการบิดเบือนและแปรเปลี่ยน ผกผันไปกับอารมณ์ที่แท้จริงของศิลปิน เราจึงจะสามารถตีความได้ว่า ลัทธิ expressionism นั้นมีมุมมองอันตรงกันข้ามกับลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (impressionism) ที่แสดงออกอย่างตรงไปตรงมา ถึงความเป็นจริงอันสามารถรับรู้ได้จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 แต่แนวทางของลัทธิแสดงพลังอารมณ์นั้นจะทำให้ความเป็นจริงและสิ่งที่เป็นรูปธรรมในผลงานปรากฏออกมาให้น้อยที่สุดหรือตัดทอนออกไปจนไม่เหลือเลย โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างสุนทรียแบบใหม่ที่เหนือจินตนาการและไม่มีกฎเกณฑ์ใด ๆมากำหนด (Danny Bree, online, 2020)

งานจิตรกรรมศิลปะในลัทธินี้ จะถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยการบิดเบือน ตัดทอน และเติมแต่งโดยไม่คำนึงถึงหลักเกณฑ์ความเป็นจริงใด ๆ ทั้งสิ้น (Reality) ดังเช่นการไม่ใช่ทัศนมิติ (Perspective) และการเลิกใช้สัดส่วนทองคำ (golden ratio) ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะถูกแปรเปลี่ยน ทดค่าลงในภาพด้วยการปาดป้าย โดยสีที่เป็นตัวแทนของอารมณ์อันแตกต่างกัน มากมายและลึกซึ้งของศิลปินแทน จึงเป็นผลให้งานสร้างสรรค์จิตรกรรมในลัทธินี้มักจะมีลักษณะเด่นคือ การแทนความรู้สึกลับอันหลากหลายลงในภาพๆ เดียว มีโทนของภาพเป็นโทนสว่าง ใช้สีที่ไม่ได้มีอยู่ตามธรรมชาติ องค์ประกอบ (composition) ของภาพนั้นไม่มีความแน่นอน มีการตัดทอนที่เห็นได้ชัด การลงสีมีทั้งการลงละเอียดหรือหยาบในสัดส่วนที่ต่างกัน ขาดทัศนมิติหรือมุมมองเสมือนจริง รูปร่างของมนุษย์จะถูกตัดทอนออกไปเกือบหมด จนดูเรียบและไร้มิติ เกิดเป็นรูปร่าง 2 มิติโดยสมบูรณ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้ก่อเกิดเป็นสุนทรียศาสตร์ที่ไม่มีกฎเกณฑ์ใด ๆ มาจำกัดจินตนาการ ทั้งในด้านการสร้างสรรค์ของศิลปินและในด้านการตีความวิเคราะห์ผลงานโดยผู้ชมงาน (Danny Bree, online, 2020)

2. รูปแบบและเทคนิควิธีการสร้างสรรค์

2.1 จิตรกรรมสีน้ำมัน (Oil Painting)

สีน้ำมันเป็นสีชนิดหนึ่งที่แห้งช้า ที่ประกอบด้วยน้ำมันระเหย (drying oil) ที่มักจะจะเป็นน้ำมันเมล็ดฝ้าย น้ำมันเปลือกไม้ หิน แร่ธาตุมาบดให้ละเอียด และผสมกับน้ำมันให้เข้ากัน ความชื้นของสีก็จะปรับได้โดยการเติมสารละลาย เช่น น้ำมันสน หรือน้ำยาละลายสี (white spirit) และก็อาจมีการใส่น้ำมันเคลือบ (vanish) เพื่อให้มีความเงามากยิ่งขึ้นเมื่อสีแห้ง

การใช้สีน้ำมันใช้การมาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 13 ในอังกฤษสำหรับการตกแต่งอย่างง่ายแต่ก็มิได้มีการใช้อย่างแพร่หลาย ในการเป็นวัสดุในการเขียนงานจิตรกรรมมาจนกระทั่งศตวรรษที่ 15

การใช้สีน้ำมันในสมัยใหม่มักจะมีการใช้ในการรักษาเนื้อไม้ในการทาสีบ้านเรือนหรือในการทาสีสิ่งที่จะต้องทนกับสภาวะอากาศ เช่น เรือ หรือสะพานเพราะคุณสมบัติที่เป็นเงาและทนทานทำให้เป็นที่นิยมใช้กันทั้งในการตกแต่งภายในและภายนอก ทั้งที่ใช้บนไม้ และบนโลหะเพราะเป็นสีแห้งช้า จึงได้มีการใช้งานเขียนบนแก้ว การแห้งช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับความหนาของสีที่ทา

ต่อมาสื่อจิตรกรรมสีน้ำมันจึงได้นำมาใช้เขียนภาพในลัทธิต่าง ๆ อย่างแพร่หลายจนมาถึงยุคที่มิกงานศิลปะสมัยใหม่ (Contemporary Art) จากนั้นสีน้ำมันจึงได้มีการบรรจุใส่ผลิตภัณฑ์ เช่น กระปุกแก้ว ขวด หลอดโลหะและมีวางจำหน่าย ตามท้องตลาดหรือร้านเครื่องเขียน¹

¹ จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี.2558.สีน้ำมัน.วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2565, สืบค้นได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/สีน้ำมัน>

2.2 ศิลปะลัทธิแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism)

ศิลปะลัทธิ expressionism คือลัทธิของศิลปะที่แสดงออกด้วยการใช้สีที่เร้าร้อนและรุนแรง รวมถึงการใช้เส้นตัดและสีที่ต่างกันอย่างรุนแรงเพื่อให้รูปภาพนั้นเด่นชัด ในการแสดงอารมณ์มากขึ้น

การแสดงออกที่แข็งกร้าวและชัดเจนทำให้ศิลปะลัทธิแสดงพลังอารมณ์แตกต่างจากลัทธิศิลปะอื่น ๆ ในสมัยนั้น ลัทธิ expressionism มีความกล้าที่จะเผชิญหน้ากับปัญหา ความจริง แตกต่างจากบางลัทธิที่มีอำนาจ งดงาม เช่น โฟวิสม์ (Fauvism) ที่ยึดติดอยู่แค่ความงาม และหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าปัญหาสังคม ความงามที่เข้าใจยากและสูงส่ง เรียกได้ว่าพวกเขามีความปฏิบัติต่อกันในเชิงความคิด

ศิลปะลัทธิ expressionism นิยมใช้เทคนิคการระบายสีแบบทับซ้อน (Impasto) ไม่มีการจำกัดการใช้รูปทรงหรือการระบายสี หลักการของศิลปะแบบนี้คือ การแสดงออกที่รุนแรง และใช้อารมณ์ในการสื่อสาร ลัทธินี้เกิดขึ้นที่เยอรมนีเป็นที่แรก มีจุดมุ่งหมายในการให้คำจำกัดความใหม่ของ “ความรู้สึกของการมีชีวิต” (Being alive) และประสบการณ์ทางอารมณ์แทนความเป็นจริงลักษณะที่เด่นชัดของงานจะมีการบิดเบือนความเป็นจริง เพื่อที่จะแสดงผลที่มีต่ออารมณ์และเป็นศิลปะอัตวิสัย (subjective art form)²

ผู้สร้างสรรค์มีความชื่นชอบ หลงใหลในความงามของการระบายสีแบบฉับพลัน แม่นยำด้วยความรวดเร็ว เด็ดขาด โทนสีที่ถูกผสมผสานกันอย่างทับซ้อนกัน หลากหลายและสิ่งที่มีความสำคัญควบคู่กันก็คือ ส่วนของรูปร่าง รูปทรงที่มีการคลี่คลาย ตัดทอนมาจากรูปเสมือนจริงของร่างกายมนุษย์ สะท้อนให้เห็นเบื้องลึกของจิตใจของศิลปินในกลุ่มลัทธิแสดงพลังอารมณ์ จึงได้ทำการศึกษา ค้นคว้าดูงาน อย่างจริงจัง เกิดแรงบันดาลใจสูงสุด ส่งผลให้ผู้วิจัยเกิดแรงผลักดันแผ่อิทธิพลต่องานในยุคปัจจุบันให้มีการนำไปสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานต่ออย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน สานต่ออุดมการณ์ในการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ที่ไม่ใช่วิธีการหรือสูตรเดิม แบบตายตัว

ฝีแปรงที่เต็มไปด้วยเอกลักษณ์เฉพาะตัว การผสมสี การใช้สีค้นหาความเป็นไปได้ใหม่ๆ ในการสร้างงานจิตรกรรม 2 มิติ ซึ่งมีข้อจำกัดที่เรียบแบน แก้ปัญหาองค์ประกอบภายในศิลปกรรมทำให้เกิดความรู้สึกลวงตา กว้าง ยาว ลึก น้ำหนักของสีมีปริมาตรที่น่าสนใจด้วยรายละเอียด กระแทกกระทั้นร่องรอย เว้นช่องไฟเป็นพื้นที่ว่างเรียบอย่างสมดุลเพื่อขับขึ้นส่วนสำคัญภายในภาพ สื่อสารส่งต่อภาษาของงานจิตรกรรม ให้ผู้คนที่ได้ชมงาน เกิดการตั้งคำถามใหม่ๆ ในความคิดของ

² kitzmidnight.มปป.ศิลปะลัทธิแสดงพลังอารมณ์(Expressionism).วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566, สืบค้นได้จากได้จาก <https://kitzmidnight.wordpress.com/2011/09/26/ศิลปะลัทธิแสดงพลังอารมณ์>

ตนเอง จินตนาการต่อเนื่อง ลุ่มลึก เสริมสร้างรสนิยมและประสบการณ์ในการมองเห็น เกิดการเรียนรู้
 อย่างเป็นลำดับขั้นตอนหรือได้รับเกินกว่าที่ผู้สร้างสรรค์ผลงานได้กำหนดไว้

3. อิทธิพลทางศิลปกรรม

3.1 เอ็ดเวิร์ด มุงก์ (Edvard Munch)

จิตรกรชาวนอร์เวย์(1863-1944) เอ็ดเวิร์ด มุงก์ (Edvard Munch) ชาวนอร์เวย์ได้รับการ
 เลี้ยงดูจากบิดาที่ประกอบวิชาชีพแพทย์และคลั่งศาสนา มารดาได้เสียชีวิตไปในปีพ.ศ. 2421 ด้วยวัณ
 โรคมเหมือนกับน้องสาวคนโปรดของเขา 9 ปีหลังจากนั้น พ่อเค้ามืดความเข้มงวดและเกรี้ยวกราด มุงก์
 เคยกล่าวว่า “ฉันได้รับมรดกจากศัตรูที่น่ากลัวที่สุดของมนุษยชาติคือมรดกแห่งการบริโภคและความ
 วิกลจริต” น้องสาวอีกคนของเขาก็ได้รับการวินิจฉัยว่ามีอาการป่วยทางจิตตั้งแต่อายุยังน้อย ความ
 เจ็บปวดจากการตายจากของบุคคลที่รัก และการโดนทรนทางจิตใจจากผู้เป็นบิดา ส่งผลในการ
 แสดงออกทางศิลปะของเขา ในสมุดบันทึกของมุงก์มีข้อความเขียนว่า “ในงานศิลปะของฉัน ฉัน
 พยายามอธิบายชีวิตและความหมายของมันกับตัวเอง”

การเติบโตในฐานะศิลปินของเขา เขาได้ทดลองทำงานหลากหลาย เขามีความคิดว่า ศิลปะ
 แบบลัทธิประทับใจ (Impressionism) ไม่ตอบโจทย์ของการแสดงออกซึ่งอารมณ์ที่เขามี เขามี
 ความเห็นว่ามันตื้นเขินและเหมือนการทดลองทางวิทยาศาสตร์มากเกินไป เขาต้องการแสดงออกทาง
 อารมณ์ที่ลึกซึ้งและมีพลังมากกว่านั้น เขาต้องการเขียนชีวิตที่เต็มไปด้วยอารมณ์ของเขาออกมา การ
 แยกตัวออกจากศิลปะแบบลัทธิประทับใจ³
 (Impressionism) ครั้งแรกคือการวาดรูป The Sick child เมื่อปีพ.ศ. 2429 ได้รับแรงบันดาลใจมา
 จากการเสียชีวิตของพี่สาว ในขณะที่นั้น ภาพนี้ได้รับคำวิจารณ์เชิงลบจากนักวิจารณ์ และจากครอบครัว
 ของเขา รวมถึงชุมชนที่เขาอยู่อีกด้วย

งานที่โดดเด่นของมุงก์ที่เป็นแรงบันดาลใจของผู้วิจัยในการผลิตผลงานชุดบทสนทนาจาก
 เสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วครว ชื่อว่า The Scream หรือ เสียงกรี๊ดร้อง แรงบันดาลใจของภาพนี้
 เกิดขึ้นเมื่อมุงก์เดินดูพระอาทิตย์ตกอยู่ที่นอร์เวย์ ภาพวิวอันแสนสวย ได้เปลี่ยนเป็นภาพหลอนในหัว
 ของเขา ในภาวะจิตเวชอาจเทียบได้กับ ภาวะแพนิค (Panic Attack) เขาเห็นทุกอย่างบิดเบือน เห็น
 ท้องฟ้าสวยงามสีส้ม เป็นไฟและเลือด และเริ่มได้ยินเสียงกรี๊ดร้องจากภายในจิตใจ เขาได้อธิบาย

³ นิรนาม.มปป. **Edvard Munch เนื้อหาและชีวิต**.วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566 สืบค้น

ได้จาก https://hmong.in.th/wiki/Edvard_Munch

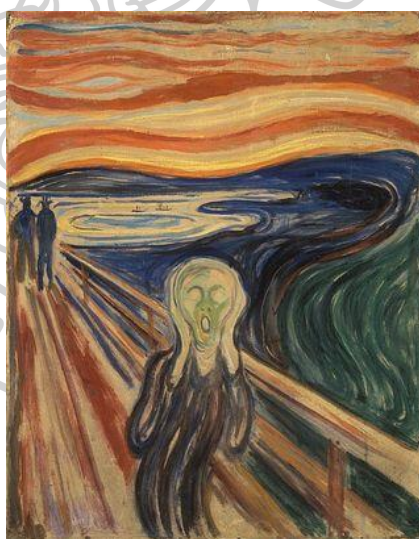
ความรู้สึกของเขาในขณะนั้น ผ่านการใช้วาดด้วยพู่กัน ในรูปจะเห็นได้ว่า ท้องฟ้า และทุกอย่างรอบตัว เขาบิดเบือน รวมถึงสีระชะและร่างกายของเขาด้วย

ภาพที่ 5 เอ็ดเวิร์ด มุงก์ (Edvard Munch)

ที่มา Edvard Munch เนื้อหาและชีวิตวันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566

เข้าได้จาก https://hmong.in.th/wiki/Frieze_of_Life

ภาพที่ 6 The Scream (1893)

ที่มา What is the meaning of The Scream? วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566

เข้าได้จาก <https://www.bbc.com/culture/article/20160303-what-is-the-meaning-of-the-scream>

อิทธิพลทางด้านศิลปกรรมที่ส่งผลต่อผู้วิจัย คือ เรื่องของการใช้น้ำหนักสีการแทนค่าสี สีของแสงและเงา โทนสีต่าง ๆ ที่นำมาใช้ระบายลงบนตัวคน ต้นไม้ ท้องฟ้า ภูเขา โทนสีของผิวคนในขณะที่อยู่ในห้องที่มีแสงสว่างน้อย การแทนค่าสีในแต่ละช่วงเวลาที่ทำให้ความรู้สึกไปถึงเรื่องของอุณหภูมิในภาพเขียน ยิ่งไปกว่านั้นมุงก็มีความสามารถในการบันทึกความเคลื่อนไหวของผู้คนในขณะที่เขาออกไปวาดรูปนอกสถานที่ เขาสามารถถ่ายทอดรูปร่างผู้คนในอิริยาบถต่าง ๆ ทั้ง ยืน เดิน นอน นั่ง ภาพชีวิตผู้คนที่ทิวทัศน์แสดงถึงสภาพแวดล้อม ณ เวลานั้น อีกด้วย

3.2 ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) จิตรกรชาวอังกฤษ (1909-1992)

ศิลปินชาวไอร์แลนด์ที่ครอบครัวย้ายมาอยู่ประเทศอังกฤษ บิดาเป็นทหารผ่านศึกจากสงครามโบเออร์ มารดาเป็นทายาทเจ้าของอุตสาหกรรมเหล็ก ชอบเข้าสังคม ครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่เย็นชา โดยเฉพาะหลังจากที่ครอบครัวจับได้ว่า เขามีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขาออกจากบ้านตอนอายุ 16 ปี พเนจรไปเมืองหลักๆ ของโลกอย่างลอนดอน เบอร์ลิน และปารีส เพื่อใช้ประสบการณ์ชีวิต ความยากจนทำให้เขาทำหลายอย่างเพื่อหาเงิน เช่น ลักขโมย และเข้าหาผู้ชายที่ร่ำรวย เบคอนเริ่มเห็นศิลปะที่เป็นแรงบันดาลใจให้เขากลายเป็นศิลปินจากการเดินทางในครั้งนี้ เขาย้ายกลับไปทำงานเป็นนักออกแบบภายใน ก่อนจะเริ่มสร้างผลงานศิลปะของเขาเอง⁴

⁴ ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์.2560.อะไร(แม่ง)ก็เป็นศิลปะ.มติชนสุดสัปดาห์ ฉบับวันที่ 16 - 22 มิถุนายน 2560.วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2565. สืบค้นจาก

<https://th.erch2014.com/iskusstvo/55936-kartiny-frensis-bekona-frensis-bekon-biografiya.html>

ภาพที่ 7 Francis Bacon

ที่มา National Portrait Gallery วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566

เข้าได้จาก <https://www.npg.org.uk/collections/search/portrait/mw58719/Francis-Bacon>

ผลงานของเบคอนก็เช่นเดียวกับมุงก์ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความเจ็บปวดในชีวิต ความเจ็บปวดแรกคือการได้ผ่านความโหดร้ายของสงคราม เป็นแรงบันดาลใจแรกๆที่เขานำมาใช้ในศิลปะงานของเขาที่แสดงออกถึงการตั้งคำถามในความเป็นมนุษย์ของเผ่าพันธุ์มนุษยชาติที่เป็นผลมาจากสงคราม ได้แก่งานชื่อ ศีรษะ(Head I) เป็นภาพใบหน้าคนอันบิดเบี้ยวผสมกับหน้าลิงบาบูนแยกเขี้ยว แสดงถึงความเกลียด ความเจ็บปวดรวดร้าว และการกระทำของมนุษย์ด้วยกันในสงคราม

อีกหนึ่งอย่างที่เป็นแรงบันดาลใจอันเจ็บปวดในชีวิตเขา คือ ศาสนา การที่เขาเป็นรักร่วมเพศ ในสังคมเคร่งศาสนาอย่างอังกฤษในสมัยนั้นนำความเจ็บปวดมาให้เขาอย่างใหญ่หลวง ผลงานชิ้นเอกที่สะท้อนความเจ็บปวดนี้ของเขาออกมา คือ Study after Velázquez's Portrait of Pope Innocent X (1953) หรือ The Screaming pope เป็นงานเสียดสีปนคารวะของภาพต้นตำหรับที่เป็นภาพของพระสันตะปาปาที่เป็นที่เคารพของคนทั่วโลก และมีอำนาจสูงส่ง จากรูปวาดเหมือนจริงเบคอนได้นำมาบิดเบือน ใส่ความเกลียดชัง แสดงถึงความโหดร้าย ใช้สีม่วงที่แสดงถึงคริสตจักร ภาพนี้

ถูกวาดภายหลังที่เกิดสงครามโลกครั้งที่สองแสดงถึงความเห็นของเขา ว่าคริสตจักรอยู่เบื้องหลังสิ่งที่
โหดร้ายทารุณ จอมปลอม⁵

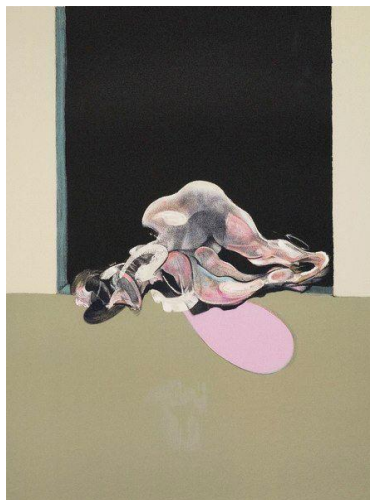
ภาพที่ 8 The Screaming Pope (1953)

ที่มา Heritage House วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566

เข้าได้จาก <https://www.abbeyleixheritage.com/sensation-and-presence-in-francis-bacon/>

⁵ ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์.มปป.นักเปลือยปลิ้นความบิดเบี้ยวในจิตใจมนุษย์: แรงบันดาลใจจากภาพวาดสู่ภาพยนตร์. วันที่ค้นข้อมูล12 มีนาคม2565. สืบค้นจาก<https://www.wurkon.com/blog/95-francis-bacon>

ภาพที่ 9 Triptych (August 1972)

ที่มา Myartbroker วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566

เข้าได้จาก <https://www.myartbroker.com/artist-francis-bacon/collection-triptych-august-1972/artwork-triptych-august-1972-centre-panel-signed-print>

สิ่งที่ผู้สร้างสรรค์มองเห็นภายในผลงานภาพของเบคอนหลายๆชิ้นก็คือ รูปทรงอันมีที่มาจากรูปร่างของกายวิภาคคน (Figure) ที่ดูเลื่อนลางเคลื่อนไหวไม่ชัดเจน บางรูปอาจจะไม่แสดงความคมชัด โดยมีสภาพแวดล้อมที่เป็นห้องรับแขก ประตู โต๊ะ เก้าอี้ ที่ถูกกระทำให้ดูบิดเบี้ยวไปพร้อมกับส่วนที่เป็นรูปทรงของคน ผลงานบางชิ้นของเขาก็ได้นำเอารูปร่างของกายวิภาคสัตว์เข้ามาอยู่ในงานน้อยชิ้นที่เขาจะมีภาพพื้นหลังเป็นวิวทิวทัศน์ภายนอกอันกว้างขวาง กลับกัน ถูกแทนค่าด้วยเส้นตรงแนวตั้ง และเส้นแนวนอน เส้นโค้งในส่วนขอบล่างของตัวชิ้นงาน เพื่อกำหนดขอบเขต ทำให้เกิดความรู้สึกถูกบีบคั้น เพื่อจำกัดพื้นที่กักขังบุคคลที่ปรากฏอยู่ในภาพจิตรกรรม ผู้วิจัยเห็นว่าเบคอนเป็นศิลปินที่มีพรสวรรค์ในทักษะการจัดองค์ประกอบของภาพได้อย่างแปลกใหม่ มีความคิดที่สร้างสรรค์มีจินตนาการที่ลึกซึ้งซับซ้อน สะท้อนแนวคิดไปถึงเหล่าเหลี่ยมที่มีอยู่ในด้านมิติส่วนลึกของสัญชาติญาณอันป่าเถื่อนของผู้คน ในภาพจิตรกรรมของเบคอน มีภาพของผู้ชายซ้อนทับกันในอริยาบถที่กำลังเคลื่อนไหว แสดงออกให้เห็นถึงรสนิยมทางเพศของเขา

ผู้สร้างสรรค์มีความชื่นชอบในการใช้คู่สี การเว้นให้เห็นผืนผ้าใบสีน้ำตาล โดยไม่ระบายสีทับทั้งหมด มีการเลือกใช้สีเส้นที่หลากหลายในผลงานแต่ละชิ้นได้อย่างลงตัวในหลักการขั้นพื้นฐานขององค์ประกอบศิลปะ เป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยในด้านรูปแบบของการแสดงออกผลงานศิลปกรรม

3.3 เชม ซูทีน (Chaim Soutine) จิตรกรชาวรัสเซีย (1893-1943)

เชม ซูทีน เป็นจิตรกรชาวรัสเซียที่มีส่วนร่วมสำคัญในการเคลื่อนไหวของนักแสดงออกในขณะที่ย้ายและทำงานในปารีส ได้รับแรงบันดาลใจจากภาพวาดแบบคลาสสิกในประเพณีของยุโรป ซึ่งเป็นตัวอย่างจากผลงานของแรมบรันด์ (Rembrandt), ชาร์แด็ง (Chardin) และ กูแบร์ (Courbet) ซูทีนได้พัฒนารูปแบบของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรูปร่างสีและพื้นผิวมากกว่าการเป็นตัวแทนซึ่งทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมระหว่างแนวทางดั้งเดิมและ รูปแบบการพัฒนาของลัทธิเอกเพรชชั่นนิซ (expressionism) ครั้งหนึ่งซูทีน สร้างความหวาดกลัวให้เพื่อนบ้านของเขาด้วยการเก็บซากสัตว์ไว้ในสตูดิโอของเขาเพื่อที่เขาจะได้ใช้เป็นแบบวาดภาพ กลิ่นเหม็นทำให้ตำรวจต้องเข้าตรวจพื้นที่ ซึ่งซูทีนได้ให้เหตุผลว่า ในแง่ของความสำเร็จนั้น ศิลปะมีค่ามากกว่าสุขอนามัย ซูทีนวาดผลงาน 10 ชิ้นในชุดผลงานที่ใช้ซากศพเป็นแรงบันดาลใจ ซึ่งนับตั้งแต่นั้นมาได้กลายเป็นศิลปินที่รู้จักมากที่สุดคนหนึ่งที่วาดภาพซากศพของเขาได้รับแรงบันดาลใจจากภาพวาด Slaughtered Ox ของศิลปินแรมบรันด์ (Rembrandt) ซึ่งเขาค้นพบขณะศึกษาภาพวาดในพิพิธภัณฑ์ลูฟร์ ซูทีนสร้างผลงานส่วนใหญ่ตั้งแต่ปี 1920 ถึง 1935 และจัดนิทรรศการครั้งแรกของเขาในชิคาโกใน ปี 1935 หลังจากนั้นเขาไม่ค่อยได้แสดงผลงานเท่าไรนัก แต่เขาได้มีส่วนร่วมในนิทรรศการที่สำคัญ เช่น “The Origins and Development of International Independent Art” ซึ่งจัดขึ้นที่ Galerie nationale du Jeu de Paume ในปี 1937 ในปารีส ซึ่งในช่วงเวลานั้นเขาก็ได้รับการยกย่องว่าเป็นจิตรกรที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของโลก⁶

⁶ Chaim Soutine ชีวิตในวัยเด็กและอาชีพ. วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566, เข้าถึงได้จาก

https://hmong.in.th/wiki/Chaim_Soutine

ภาพที่ 10 เชม ซูทีน (Chaim Soutine)

ที่มา The Art Story วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566

เข้าได้จาก <https://www.theartstory.org/artist/soutine-chaim/>

ภาพที่ 11 Landscape with Trees (1919)

ที่มา Paintingstar วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566

เข้าได้จาก www.paintingstar.com/chaim-soutine-landscape-with-trees-s188216.html

เมื่อตอนที่ผู้สร้างสรรค์ได้เริ่มศึกษาดูงานศิลปกรรมของศิลปินท่านนี้ ก็เกิดความประหลาดใจ ในผลงานของเชม ซูทีน เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากว่าศิลปินท่านนี้ วาดรูปทุกสิ่งบิดเบี้ยวไปหมดในโลก จินตนาการแห่งอุดมอันสิ้นไหลของเขาราวกับว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นสามารถขยับขยายยืดหดได้เหมือน มีชีวิตจริง ๆ เคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง รวมถึงเรื่องของการใช้พู่กันปาดป้ายเต็มไปด้วยอารมณ์ที่ลึกลับซึ่ง เฉียบขาดในการตัดสินใจ การระบายทับลงไปของเนื้อสีแต่ละชั้นลักษณะทางกายภาพบนชิ้นงาน มีความหนา ซับซ้อนผสมผสานกับทิศทางที่ต่างกัน เส้นที่ตัดไปมา รวมไปถึงการจัดวางคู่สีต่าง ๆ ที่ดู เหมือนจะมีความขัดแย้งกัน แต่ศิลปินท่านนี้สามารถ บริหารจัดการภาพรวมของบรรยากาศทั้งหมด

ภายในผลงานได้อย่างลงตัว ดังจะเห็นได้ว่าในผลงาน Landscape with Trees ศิลปินใช้เส้นที่มีความรุนแรง ตัดขอบรูปทรงที่คล้ายกับต้นไม้ในภาพทิวทัศน์ ด้วยน้ำหนักเข้ม กำหนดทิศทาง พุ่งทแยงเฉียงไปทางด้านขวาของภาพ จากนั้นศิลปินจึงผสมสีในตำแหน่งของระยะที่ไกลออกไปด้วยน้ำหนักที่อ่อนลง เพื่อแสดงให้เห็นถึงการตัดกันที่ชัดเจนระหว่างระยะใกล้และระยะไกลออกไป จริงอยู่แม้ว่าผลงานศิลปกรรมชิ้นนี้จะดูองค์ประกอบอัดแน่น แต่ก็ไม่อัดอัดเพราะมีอากาศหมุนเวียนเฉลี่ยภายในภาพด้วยอัตราส่วนที่สมดุล

3.4 วิลเลียม เดอ โคนนิง (Willem de Kooning) จิตรกรชาวดัชช์-อเมริกัน (1904-1997)

วิลเลียมได้ใช้ช่วงเวลาในวัยเด็กอุทิศตัวให้กับการฝึกฝนศิลปะจนชำนาญตั้งแต่ที่เขาอยู่ที่บ้านเกิดในรอตเทอร์ดาม จนถึงตอนที่เขาได้ย้ายไปอยู่ที่ประเทศอเมริกา เขาเห็นว่าศิลปะคือการแสดงออกอย่างเสรี ซึ่งความคิดนี้ได้แสดงออกผ่านการเหวี่ยงแขนอย่างรุนแรง การสลัดพู่กันอย่างอิสระและการใช้สีสันที่สดใสซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่เห็นได้ชัดเจนในงานของเขา

เขาได้เริ่มต้นชีวิตศิลปินหลังจากที่ลี้ภัยไปอเมริกาเมื่อปี 1926 พยายามหาที่อยู่เป็นหลักแหล่งในหลายพื้นที่จนสุดท้ายก็ตัดสินใจ ย้ายไปตั้งหลักที่เมืองนิวยอร์ก หาเลี้ยงชีพโดยการรับจ้างทาสีบ้าน ออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบหน้าต่าง เป็นการนำทักษะศิลปกรรมไปใช้ในเชิงพาณิชย์เป็นส่วนใหญ่ และเนื่องจากการทำงานที่หนัก ทำให้เขาไม่สามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในแบบที่เขาต้องการได้ แต่หลังจากที่ทำงานวาดภาพผนังเมืองให้กับเทศบาลร่วมกับศิลปินคนอื่น ๆ อย่างจอห์น เกรแฮม (John Graham), สจวร์ต เดวิส (Stuart Davis) และอาร์ซิล กอร์กี (Arsile Gorky) ทำให้ได้รับอิทธิพลในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมของตัวเองขึ้นมา อีกทั้งเทศกาลนิทรรศการที่เขาเห็นที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ (MoMA) ในปี 1936 ในนิทรรศการ "คิวบิสม์และแอบสแตรกต์" (Cubism and Abstract) และ "แฟนแทสติกอาร์ต (Fantastic Art), ดาดาและเซอร์เรียลลิสม์" (Dada and Surrealism) ยังให้แรงบันดาลใจกับเขาอีกด้วย⁷

จุดเปลี่ยนครั้งสำคัญของ วิลเลียม เดอ โคนนิง เริ่มขึ้นเมื่อเขาจัดแสดงนิทรรศการครั้งแรกในศาลาแสดงภาพอเมริกัน (American Pavilion) เขาได้แสดงงานในชุด "การขุด" (Excavation) และ

⁷ จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. 2564. วิลเลียม เดอ โคนนิง. วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566, เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/วิลเลียม_เดอ_โคนิง

ชนะรางวัลการประกวดของสถาบันซิกาโค ทำให้งานของเขาเริ่มเป็นที่ยอมรับและเกิดการปรับเปลี่ยนพัฒนามากขึ้น จนเกิดเป็นผลงานชุด”ผู้หญิง (Women)” ขึ้นมาและเป็นจุดเริ่มต้นของความยิ่งใหญ่ในท้ายที่สุด

ผลงานชุด”ผู้หญิง (Women)” ถูกวาดขึ้นในช่วงปี 1950-1953 ซึ่งเป็นผลงานที่ทำให้เขาโด่งดังจนถึงทุกวันนี้ เป็นชุดผลงานที่ผสมผสานความจริงและจินตนาการเข้าด้วยกันจนก่อให้เกิดเป็นสิ่งที่เรียกว่า กึ่งนามธรรม(Semi-Abstract) และ การใช้เทคนิคของลัทธิแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) ผ่านลวดลายการใช้แปรงและพู่กัน ทำให้เขาได้แสดงอารมณ์อารมณ์ออกมาอย่างเต็มที่ แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็โดนโจมตีอย่างหนักถึงการใช้อุปกรณ์ที่เป็นนามธรรมที่ชัดเจนมากเกินไป ยังคงรูปร่างและรูปทรงของวัตถุเดิมเอาไว้ซึ่งขัดกับหลักของสกุลศิลปะนิวยอร์กซึ่งประสบความสำเร็จจากจิตรกรรมแบบนามธรรม

ภาพที่ 12 วิลเลียม เดอ โกนิง

ที่มา Moma วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566

เข้าได้จาก <https://www.moma.org/artists/3213>

ภาพชุด ผู้หญิง (Women; ค.ศ. 1950-1953) ได้นำไปจัดแสดงในห้องภาพชื่อดังอย่างห้องภาพของชิตินีย์ แจนนิส โดยใช้ชื่อนิทรรศการว่า ภาพวาดในหัวข้อผู้หญิง พร้อมทั้งได้รับการสนับสนุนจากนิตยสารอาร์ตนิวส์ ด้วยความโด่งดังนี้เอง พิพิธภัณฑสถานศิลปะสมัยใหม่จึงซื้อภาพชุด ผู้หญิง นี้ไป แต่ทั้ง ๆ ที่ประสบความสำเร็จอย่างมาก ภาพชุด ผู้หญิง ของเดอ โกนิงกลับถูกผู้ชมและนักวิจารณ์หลายคนกล่าวถึงว่าเป็นงาเม็ดแห่งสกุลศิลปะนิวยอร์กซึ่งประสบความสำเร็จจากจิตรกรรมแบบนามธรรม แต่ผลงานของเดอ โกนิงกลับเห็นโครงร่างของมนุษย์ชัดเจน สลับกับจังหวะที่เป็นเชิงนามธรรมบ้าง มีลักษณะการวาดแนววัตต์แชนไปมา สลับพู่กันหรือแปรงอย่างรุนแรงและอิสระ นักวิจารณ์ได้กล่าวถึง

ผู้หญิงของเดอ โกนิงว่า รูปร่างเหมือนคนล้ม ตาถลน ฟันเหยิน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากงานศิลปะยุคโบราณซึ่งเป็นนัยยะของผู้หญิงยุคใหม่ที่ไม่ได้มีแค่ปัจจัยความงามเป็นหลัก เช่น ภาพมาริลิน มอนโร (หนึ่งในชุด ผู้หญิง)

ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเขาต้องการพยายามหลีกเลี่ยงตัวเองจากการผูกมัดกับชื่อนามธรรมหรือรูปธรรมฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดชัดเจน โดยเขาได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า "ศิลปินและนักวิจารณ์บางคนโจมตีผมที่วาดภาพชุด ผู้หญิง ออกมา แต่ผมกลับมองว่านั่นเป็นปัญหาของพวกเขา ไม่ใช่ปัญหาของผมสักนิด ทุกวันนี้ศิลปินบางคนอยากจะกลับไปวาดรูปที่สามารถจับต้องได้ แต่คำว่า รูปที่จับต้องได้ กลายเป็นเหมือนคำสาป ถ้าเอาแปรงไปจุ่มสีแล้วเอาไปวาดรูปจุ่มกใครสักคนหนึ่ง ไม่ว่าจะในแง่ทฤษฎีหรือปฏิบัติคงตกลงมาดู เป็นเรื่องไร้สาระซึ่งเง่าจะตายไปสำหรับทุกวันนี้ หากเราจะเอาสีมาวาดภาพสักภาพให้เหมือนคน ลองมาคิด ๆ ดูแล้วปัญหามันยังอยู่ ไม่ว่าจะวาดหรือไม่วาดก็ตาม ทุกอย่างจะยิ่งแย่ไปกันใหญ่ถ้าไม่มีใครยอมวาดรูปเลย ดังนั้นผมจึงเลือกที่จะวาดรูปตามใจต้องการ"

ภาพที่ 13 Women I (1952)

ที่มา Moma วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566

เข้าได้จาก https://www.moma.org/learn/moma_learning/willem-de-kooning-woman-i-1950-52-2/

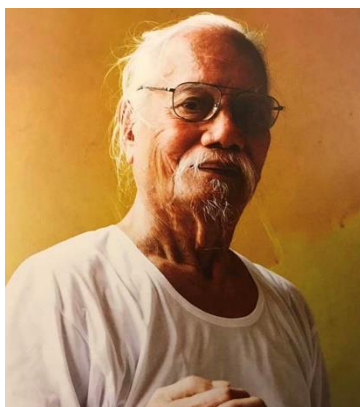
สิ่งที่ประทับใจมากที่สุด เมื่อผู้สร้างสรรค์ได้เห็นผลงานชุด Women ของ วิลเลียม เดอ โกนิง ก็คือรสนิยม รสชาติ ท่าทีที่แสดงออกมาอย่างมั่นใจ ภายในผลงานให้ความรู้สึกฉงน แต่เต็มเต็มด้วย

คำถามตอบโต้ บางอย่างลึกๆในจิตใจสำนึก ลักษณะทางกายภาพที่ปรากฏลงบนงานศิลปกรรม เริ่มต้นจากยุคแรกๆ เป็นเส้นสีของแปรงขนาดต่าง ๆ เล็กใหญ่ ไปตามจังหวะในงานแต่ละชิ้น บ้างก็เป็นร่องรอยขีดข่วนด้วยแท่งถ่าน(Charcoal) พอทำให้เห็นถึงโครงสร้างบางอย่างของกายวิภาคอันเลื่อนกลาง พยายามมองแล้วจินตนาการว่ารูปนั้นคือรูปอะไร พิจารณาล้ำๆกับอวัยวะที่ถูกฉีกขาด แขนขา ศีรษะ ลำตัว คาดเดาจากประสบการณ์แล้วอาจจะเป็นร่างกายของมนุษย์เพศหญิงในมุมมองที่ศิลปินนำมาขยายความ ต่อยอดสร้างสรรค์ใหม่ เป็นกระบวนการทางทัศนศิลป์ สีนํ้ามันจากหลอดถูกบีบลงในชามขนาดใหญ่ ผสมเตรียมไว้ให้เหลวพอดี เพื่อรอการจุ่มแปรงจากศิลปิน สดใส เข้มแข็ง อีสระ ลื่นไหล เปี่ยมล้นด้วยพลังงานที่ศิลปินถ่ายทอดออกมา แต่ละคู่สีที่ศิลปินเลือกใช้ภายในกระบวนการสร้างสรรค์ลงบนผืนผ้าใบนั้น มีโอกาสเป็นไปได้ว่าจะอยู่ร่วมกันแบบสันติ จัดสรรให้อยู่ในตำแหน่งที่กลมกลืน เกิดเป็นคุณค่าทางสุนทรีย์ความงามใหม่มอบให้กับโลกศิลปะได้ชื่นชมต่อไป

3.5 ประเทือง เอมเจริญ จิตรกรชาวไทย (1935-2022)

ประเทือง เอมเจริญเกิดเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ.2748 ในกรุงเทพมหานคร ศึกษาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพิ่มเติมด้วยตนเองหลังจากจบการเรียนการสอนในโรงเรียนเทศบาลวัดสุทธาราม สำหรับ ธนบุรี จนสามารถสร้างผลงานศิลปะของตนเองออกมาได้สำเร็จ เขาโลดแล่นอยู่ในวงการศิลปะยาวนานถึง40ปี โดยตลอดระยะเวลาอันยาวนาน เขาได้ศึกษาค้นคว้าปรัชญาต่าง ๆ มากมายของต่างประเทศ ศึกษางานวิจัยของดวงอาทิตย์ เพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของตนเอง โดยผลของการศึกษาได้ให้มุมมองต่อโลก ที่เป็นมุมมองในแง่บวก เชื่อในผลของความดี ผสมผสานกับสิ่งที่มีอยู่ในตัวของเขาเองและสิ่งที่ได้เรียนรู้จากธรรมชาติ จนเกิดเป็นผลงานที่มีพลัง ซึ่งกลายมาเป็นผลงานชุดจักรวาลที่มีชื่อเสียงในปัจจุบัน

ประเทืองได้สร้าง “ศิลปะสถานเอมเจริญ” เพื่อประโยชน์ส่วนรวมโดยต้องการถ่ายทอดและเป็นแหล่งเรียนรู้ในเรื่องของศิลปะ พร้อมทั้งยังเดินทางไปเป็นประธานเปิดงานศิลปะทั่วประเทศ งานการกุศลเขียนภาพศิลปะมากมายและยังเดินทางไปตามโรงเรียนหรือวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดศิลปะให้แก่ผู้สนใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน จนสุดท้ายถูกแต่งตั้งเป็น ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) ในปี พ.ศ.2548 (ไทยรัฐ, 2565, ออนไลน์)

ภาพที่ 14 ประเทือง เอมเจริญ

ที่มา Anowl วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566

เข้าได้จาก https://anowl.co/anowlrod/หลงรูป/long_roob12/

จากการศึกษาค้นคว้างานทางศิลปะอย่างหนัก ศึกษาปรัชญาชีวิตทั้งศิลปะของอินเดีย จีน และศึกษาศาสนา โดยเฉพาะ ‘ดวงอาทิตย์’ ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของพลังแสงสว่าง จนเกิดมุมมองในการสร้างสรรค์งานศิลปะที่เป็นรูปแบบของตนเอง การมองโลกในแง่ดี เชื่อในคุณงามความดี สร้างสรรค์งานศิลปะในรูปแบบการผสมผสานระหว่างสิ่งที่รับรู้จากธรรมชาติและอารมณ์ความรู้สึกของตนเองด้วยสีสันสดใส สร้างรูปทรงต่าง ๆ อย่างอิสระและทรงพลัง ได้กลายมาเป็นผลงานศิลปะชุดต่าง ๆ อันมีคุณค่ายิ่ง เป็นที่ปรารถนาของนักสะสมงานศิลปะ และสร้างชื่อเสียงระดับโลก^๘

^๘ วลัยช์ สุภากร. 2565. **ประเทือง เอมเจริญ ศิลปินผู้ทำบ้านให้รูปอยู่**. วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/lifestyle/life/2335211>

ภาพที่ 15 วรรณกรรมและแสงอาทิตย์

ที่มา กรุงเทพธุรกิจ วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566

เข้าได้จาก <https://www.bangkokbiznews.com/lifestyle/992253>

ศิลปินท่านนี้มีความโดดเด่นในเรื่องของการเลือกใช้โทนสีร้อนเย็น ด้วยการควบคุมบรรยากาศภายในผลงานแต่ละชิ้น โดยการใช้แปรงขนาดใหญ่ ระบายลงบนพื้นที่อันเป็นภาพรวมทั้งหมดภายในงาน หลังจากนั้นจึงเพิ่มเติมรายละเอียดด้วยการใช้พู่กันขนาดเล็กลงมาและใช้ส่วนปลายของด้ามชูดเป็นเส้นที่แหลมคม เอกลักษณ์ที่โดดเด่นอย่างน่าทึ่งก็คือ ศิลปินท่านนี้มีความกล้าหาญ ที่นำสีในโทนอ่อนหวานมาใช้คู่กับสีที่มีน้ำหนักเข้มจัดได้อย่างงดงาม เมื่อมาถึงขั้นตอนที่ใกล้เสร็จสิ้นการสร้างสรรคผลงานของเขา จะสังเกตเห็นได้ชัดว่ามีการบีบสีจากหลอดออกมาให้เป็นเส้นนูนหนา บางจังหวะที่จะต้องเน้นเป็นพิเศษ มีการผสมสารทำละลายกับสีน้ำมัน ให้มีความเหลว จากนั้นจึงสลัดเป็นละออง จุดน้อยใหญ่ นั่นคือเสน่ห์ที่เป็นเอกลักษณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมนามธรรม (Abstract Painting)

3.6 สุเชาว์ ศิษย์คณศ จิตรกรชาวไทย (1926-1986)

ในช่วงที่สุเชาว์ ศิษย์คณศ ยังมีชีวิตอยู่นั้น เขาอาศัยอยู่ในห้องแคบ ๆ สร้างสรรค์ผลงานสีน้ำมันหนาเตอะ ด้วยโทนสีที่เข้ม พื้นผิวมีความสูงหนาทับซ้อนกัน เป็นรูปหน้าคน เด็กผู้หญิง มีอารมณ์เศร้าหมอง สื่อถึงความอดอยาก รูปก้างปลา จานข้าวว่างเปล่าไม่มีอาหารในนั้น รูปต้นไม้ที่มีกิ่งแห้งไร้ใบ มีรูปบ้านเรียงเป็นหลังๆ ซึ่งเป็นบ้านในอุดมคติของเขา รูปทรงที่สุเชาว์ใช้ในงานของเขาเป็นรูปทรงง่ายๆเหมือนเด็ก เป็นรูปทรงเลขาคณิต สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม ประกอบรวมกัน มีโทนสีที่หม่นเศร้าเข้มจัด ให้ความรู้สึกถึงความบีบคั้น เจ็บปวด แต่เปี่ยมล้นด้วยความงามทางด้านทัศนศิลป์ ผู้วิจัยจึงมีความชื่นชอบผลงานจิตรกรรมของเขาเป็นอย่างมากโดยเฉพาะวิธีการวาดรูปสีน้ำมัน ที่ใช้เกรียงในการวาด ป้ายสีลงไป โดยใช้โทนสีในภาพเพียงไม่กี่สี เพื่อคุมอารมณ์ในภาพให้รู้สึกสะเทือนใจ เข้มข้น มีพลังของการแสดงออก มีการขูดขีดลงไปในเรื่องสีขณะที่สียังไม่แห้งสนิท ทำให้เกิดเป็นร่องลึก เป็นการปาดป้ายอย่างมัน ฉับพลัน มีความกล้าตัดสินใจสูง

เอกลักษณ์ที่โดดเด่น ในผลงานจิตรกรรมของสุเชาว์ก็คือ การผสมสีกันระหว่าง สีที่มีความสดใส เช่น สีเหลือง สีแดง สีชมพู สีเขียวอ่อน กับสีโทนเข้ม เช่น สีดำ สีน้ำเงิน เขาผสมผสานสีลงบนชิ้นงานได้อย่างอัศจรรย์ ผู้วิจัยจึงจดจำผลงานของเขาได้มากที่สุด มีการศึกษาดูงาน และได้นำมาปรับใช้กับผลงานของตัวเอง ปัจจุบันผลงานของสุเชาว์ หลายๆชิ้นมีมูลค่าสูง อยู่ในการเก็บรักษาดูแลเป็นอย่างดี โดยนักสะสมคนสำคัญในประเทศไทย

ภาพที่ 16 สุเชาว์ ศิษย์คณศ

ที่มา Anowl วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566

เข้าได้จาก https://anowl.co/anowlrod/หลงรูป/long_roob25/

สุเชาว์เป็นศิลปินอีกหนึ่งท่านในโลกศิลปะแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) ที่มีผลต่องานของผู้วิจัย ผู้ถูกขนานนามว่า แวนโก๊ะแห่งเมืองไทย ศิลปินผู้เกิดมาในครอบครัวคนจีนอพยพ ผู้ซึ่งบิดามารดากลับไปเมืองจีน ทิ้งให้พี่สาวเป็นคนดูแลแบบอดอยากตั้งแต่เขาอายุ 10 กว่าปี ชื่อเดิมเป็นชื่อจีนว่า ชิวเจียง แซ่หยิม หลังจากจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากการส่งเสียอันยากลำบากของพี่สาว สุเชาว์ได้ออกมาอยู่ห้องเช่าคับแคบ ตอนกลางวันพยายามหางานทำแต่ก็ทำแต่ละที่ได้ไม่นาน เปลี่ยนงานไปเรื่อย ๆ แต่ตอนกลางคืนมีสิ่งเดียวที่ สุเชาว์ตั้งใจและโหยหาในชีวิต คือการวาดภาพ เขาได้ปลดปล่อยอารมณ์ในภวังค์แห่งศิลปะออกมาทางรูปภาพ เป็นทางออกจากปัญหา ความเจ็บปวดในชีวิตประจำวัน ความโดดเดี่ยว ความยากจน อดหลับอดนอน จนได้เริ่มส่งผลงานออกไปประกวดในงานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 4 ปี พ.ศ. 2496 ได้รับรางวัลเกียรตินิยมเหรียญเงิน จากภาพสีน้ำมัน เป็นภาพต้นไม้ไหม้ไร้ใบมีแต่ก้านดำ บดบัง บ้านข้างหลังที่มีรูปร่างเบี้ยว รางวัลนี้เป็นจุดเริ่มต้นให้เขามีกำลังใจ และไปเรียนอนุปริญญาที่ศิลปากร ได้เรียนกับอาจารย์ศิลป์ พีระศรี เขาใช้ชีวิตอย่างทรหดเพื่อที่จะได้ไปเรียน⁹

ประมาณช่วงระหว่างปี 2514 - 2516 สุเชาว์ได้เขียนงานบนไม้ (Partition Board) ไว้มากพอควร งานส่วนใหญ่จะมีเนื้อเรื่องเป็น “เด็ก” ขึ้นเล็ก ๆ ไม้ใหญ่สักในปี 2516 สุเชาว์เขียนงานชุดไทย และชุดชีวิตชนบท ท้องทุ่งส่วนมากจะเขียนบนกระดาษการ์ด ส่วนภาพไทยจะเขียนบนสมุดข่อยโบราณ ท่านเริ่มเขียนภาพไทยขึ้นบ้างโดยเขียนบนกระเบื้องก็มี (สุเชาว์จะเก็บกระเบื้องฝาบ้านที่แตกหักนำมาเขียน) ลูกศิษย์ท่านที่สาธิตจุฬาเล่าให้ฟังว่าท่านเขียนบนกระดานขึ้นเล็ก ๆ ในระหว่างช่วงที่สอนอยู่สาธิตจุฬา (2510 - 2514) งานชุดนี้ อ.เปรี๊ยะ เปลี่ยนสายสืบ ได้พูดไว้ว่า สุเชาว์ทำงานชุดนี้เพื่อต้องการหาเรื่องราว และรูปแบบให้มากกว่าที่เขามีอยู่ งานชุดนี้ได้พัฒนามาเป็นงาน “ชุดท้องทุ่ง” สีสดใส สุเชาว์ ชอบบรรยากาศของช่วงพระอาทิตย์ตกดิน

⁹ ตัวแน่นอน. มปป. แวนโก๊ะเมืองไทย สุเชาว์ศิษย์คณะศ. วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2565
สืบค้นจาก https://anowl.co/anowlrod/หลงรูป/long_roob25/

" ความฝันสีม่วง " เป็นตัวอย่างที่ดีของงานชิ้นเล็ก ๆ บนกระดาษที่แตกต่างออกไปจากงานชิ้นอื่น ๆ สุเชาว์ ปล่อยอารมณ์เฟื่องฝันไปยังโลกเร้นลับ ที่เต็มไปด้วยความฝันร้าย และความวิปริตของสังคม เขาเดินอยู่ในมรรคาสายเปลี่ยว ที่มีบรรยากาศทอหุ้มไปด้วยความกระหึ้นกระหือรือ แสนน่าสะพรึงกลัว จินตนาการของเขาถูกรอบงำด้วย ความมืด ความอ้างว้างเดียวดาย เขาเปรียบเทียบตัวเองที่มีแต่ความยากเข็ญในชีวิตว่า เปรียบเหมือนปลาหมอบที่ต้องดิ้นรนเอาชีวิตรอด ภาพนี้ในความฝันเขาคงต้องการเป็นนกที่โฉบบินไปจากความยากไร้ในชีวิตจริง" ความทุกข์เข็ญเหล่านี้ได้ซึมซาบลงไปเป็นผลงานของเขา เขาผู้เป็นนักเอกซเพรสชันนิสต์คนสำคัญของเมืองไทย

ภาพที่ 17 ความฝันสีม่วง โดย สุเชาว์ ศิษย์คณศ ปี 2515 ขนาด 35x22 ซม. สีน้ำมันบนกระดาษ

ที่มา Facebook. Khunchild Gallery วันที่ค้นข้อมูล 12 มีนาคม 2566

เข้าได้จาก <https://www.facebook.com/khunchildgallery/posts/1400242160102038/>

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์อิทธิพลศิลปกรรมต่อการสร้างงาน

ผลงานศิลปะ	อิทธิพล ด้านรูปแบบ	อิทธิพล ด้านเทคนิค	อิทธิพล ด้านแนวคิด/เนื้อหา	สรุปอิทธิพล ที่มีต่อการสร้างสรรค์
 <p>ชื่อผลงาน: The Scream ชื่อศิลปิน: Edvard Munch</p>	<p>ลักษณะงานจิตรกรรม รูปร่างคนกันทิวทัศน์ ด้านหลัง ถ่ายทอดอารมณ์ สะท้อนใจผ่านใบหน้าคน ตัดทอนรูปทรงให้เป็น เอกลักษณ์ของตนเอง อย่างแท้จริง โดยไม่ ลอกเลียนแบบความเป็น จริง</p>	<p>เทคนิคการระบายสีน้ำมัน ลงบนผ้าใบ โดยระบายสีทับ กันออกมาเป็นรูปคน และ ทิวทัศน์ด้านหลังใช้สีโทนเข้ม และสีโทนร้อน อย่างฉับพลัน</p>	<p>การนำเสนอเรื่องราวใน ภาพโดยใช้รูปคนเป็นจุดเด่น สำคัญ ในการสื่อสาร ใกล้เคียงกับผลงานของผู้ สร้างสรรค์</p>	<p>การตัดทอนรายละเอียดที่ ไม่จำเป็นภายในภาพออกไป ให้ เหลือเพียงส่วนที่สำคัญ ใช้เส้นสี รูปร่างคน บรรยากาศเชื่อมต่อกัน ให้มีเอกภาพภายในผลงาน</p>
 <p>ชื่อผลงาน: Triptych ชื่อศิลปิน: Francis Bacon</p>	<p>การรับแรงบันดาลใจ มาจากงานจิตรกรรม โบราณแล้วนำไป สร้างสรรค์ออกมาเป็น ผลงานที่มีเอกลักษณ์เป็น ของตนเอง</p>	<p>เทคนิคการระบายสี น้ำมัน โดยใช้เนื้อสีบาง แห้ง มีสีคู่ตรงข้าม ตัดกันด้วย เส้นแนวตั้งและแนวนอน มี ความสว่างของรูปคนและ น้ำหนักเข้มของพื้นหลัง</p>	<p>การนำเสนอรูปใบหน้า คนด้วยความบิดเบี้ยว คลาดเคลื่อนไม่ชัดเจน ด้าน มืดที่โหดร้ายของคน</p>	<p>การใช้เทคนิคระบายสีน้ำมัน เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ให้รู้สึก สะท้อนใจผ่านใบหน้า ร่างกาย ของบุคคล ตัดต่อให้รูปทรง มี ความน่าสนใจ</p>
 <p>ชื่อผลงาน: Landscape with Trees ชื่อศิลปิน: Chaim Soutine</p>	<p>พัฒนารูปแบบของแต่ ละบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ รูปร่างสีและพื้นผิว มากกว่าการเป็นตัวแทน ซึ่งทำหน้าที่เป็นสะพาน เชื่อมระหว่างแนวทาง ดั้งเดิมและ รูปแบบการ พัฒนาของลัทธิแสดงพลัง อารมณ์ (expressionism)</p>	<p>การใช้พู่กันปาดป้ายเติม ไปด้วยอารมณ์ที่ลึกซึ้ง ฉียบ ขาดในการตัดสินใจ การ ระบายทับลงไปของเนื้อสีแต่ ละชั้นลักษณะทางกายภาพ บนชิ้นงาน มีความหนา ซับซ้อนผสมผสานกับทิศทาง ที่ต่างกัน เส้นที่ตัดไปมา รวม ไปถึงการจัดวางคู่สีต่าง ๆ ที่ ดูเหมือนจะมีความขัดแย้ง กัน</p>	<p>การนำเสนอสิ่งที่เป็น รูปธรรมแต่นำมาตัดต่อ บิดเบือน และถ่ายทอด ออกไปให้เป็นในรูปแบบของ ตนเอง</p>	<p>การกำหนดองค์ประกอบของ ผลงานให้มีความกลมกลืนกัน แม้ว่าจะมีองค์ประกอบในภาพ มากมาย แต่ก็เป็นสิ่งกลมกลืน และลงตัว</p>

ผลงานศิลปะ	อิทธิพล ด้านรูปแบบ	อิทธิพล ด้านเทคนิค	อิทธิพล ด้านแนวคิด/เนื้อหา	สรุปอิทธิพล ที่มีต่อการสร้างสรรค์
 <p>ชื่อผลงาน: Women I ชื่อศิลปิน: William de Kooning</p>	<p>การใช้เทคนิคเอก เพศชั้นนิสผ่านลวดลาย การใช้แปรงและพู่กันทำให้เขาได้แสดงอารมณ์ อารมณ์ออกมาอย่างเต็มที่</p>	<p>การวาดโครงร่างของมนุษย์ ชัดเจน สลับกับจังหวะที่เป็น เชิงนามธรรมบ้าง มีลักษณะ การวาดแนววัดแขนไปมา สลับพู่กันหรือแปรงอย่าง รุนแรงและอิสระ</p>	<p>การพยายามหลีกเลี่ยง ตัวเองจากการผูกมัดกับชั้ว นามธรรมหรือรูปธรรมฝ่าย หนึ่งฝ่ายใดชัดเจน</p>	<p>ลักษณะทางกายภาพที่ปรากฏ ลงบนงานศิลปกรรม เริ่มต้นจาก ยุคแรกๆ เป็นเส้นสีของแปรง ขนาดต่าง ๆ เล็กใหญ่ ไปตาม จังหวะในงานแต่ละชิ้น บ้างก็เป็น ร่องรอยขีดข่วนด้วยแท่งถ่าน (Charcoal) พอทำให้เห็นถึง โครงสร้างบางอย่างของกาย วิภาคอันเลื่อนลาง</p>
 <p>ชื่อผลงาน: ดวงอาทิตย์และ วรากรม ชื่อศิลปิน: ประเทือง เอมเจริญ</p>	<p>การศึกษาสิ่งต่าง ๆ รอบตัวแล้วนำมาผสมกับ สิ่งที่อยู่ภายในของตนเอง จนก่อเกิดเป็นแรงบันดาลใจ ในการสร้างผลงาน</p>	<p>การใช้สีเส้นสดใส สร้าง รูปทรงต่าง ๆ อย่างอิสระ และทรงพลัง ได้กลายมาเป็น ผลงานศิลปะชุดต่าง ๆ อันมี คุณค่า</p>	<p>การสร้างสรรค์และนำเสนอ สิ่งต่าง ๆ ผ่านผลงาน ศิลปกรรมหลังจากที่ศึกษา จนลึกซึ้งและแตกฉานแล้ว</p>	<p>การควบคุมบรรยากาศภายใน ผลงานแต่ละชิ้น โดยการใช้แปรง ขนาดใหญ่ ระบายลงบนพื้นที่อัน เป็นภาพรวมทั้งหมดภายในงาน หลังจากนั้นจึงเพิ่มเติมรายละเอียด ด้วยการใช้พู่กันขนาดเล็ก ลงมาและใช้ส่วนปลายของ ด้ามชูดเป็นเส้นที่แหลมคม</p>
 <p>ชื่อผลงาน: ความฝันสีม่วง ชื่อศิลปิน: สุขาร์ ศิษย์คณศ</p>	<p>การสร้างสรรค์ ผลงานจิตรกรรม จาก จินตนาการของตนเอง โดยใช้รูปทรงอย่างง่าย ให้ ปรากฏขึ้น มีน้ำหนักสีเข้ม เป็นหลัก และสีอ่อนเพียง เล็กน้อย</p>	<p>เทคนิคการระบายสี น้ำมัน ด้วยเกรียงโดยใช้เนื้อ สีที่หนาทับกันลงไป บน ผ้าใบ มีการขีดขีดเน้นให้เกิด ร่องลึกเป็นเส้นและรูปทรง ที่ตนเองต้องการ</p>	<p>การสร้างสรรค์ใบหน้า ภายในภาพ ให้มีความ หม่นหมอง มีพื้นหลัง ที่มี บรรยากาศมืดครึ้มเป็น ระยะไกลออกไป</p>	<p>การถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ขมขื่น เศร้าหมอง โดด เดี่ยว ผ่านเทคนิค การระบายสี น้ำมันในโทนสีเข้ม ไม่มีความ สดใส</p>

สรุป : จากการที่ได้ศึกษา และได้รับแรงบันดาลใจ อิทธิพลศิลปกรรมของศิลปิน ต่อการสร้างสรรค์ผลงานทั้งสี่ท่านนี้ ได้แง่คิดของการนำเสนอรูปแบบของ
เนื้อหา การใช้เทคนิคต่าง ๆ ในงานจิตรกรรมสีน้ำมัน มาผสมผสานในการสร้างสรรค์ผลงานสะท้อนเรื่องราวของความรู้สึกที่หลากหลาย มีเนื้อหาที่
ที่มีความใกล้เคียงกับผลงานของผู้สร้างสรรค์โดยตรง และสามารถนำวิธีการต่าง ๆ เข้ามาสู่กระบวนการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบผลงาน
ศิลปกรรมของผู้สร้างสรรค์ได้อย่างเป็นเลิศ

สรุป

จากการศึกษาพิจารณาผลงานศิลปินดังทั้ง 6 ท่าน ได้แก่ เอ็ดเวิร์ด มุงก์ (Edvard Munch) ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon), ชาม โซทีน (Chaim Soutine), วิลเลียม เดอโกนิง (William de Kooning), ซูเซวาร์ คิซย์คเนศ, ประเทือง เอมเจริญ เมื่อผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ผลงานในแต่ละช่วงชีวิตอย่างลึกซึ้ง จากศิลปินทั้ง 6 ท่านแล้วนั้น ได้เห็นถึงการถ่ายทอดเทคนิควิธีการ อารมณ์ความรู้สึก เรื่องราวเนื้อหา การแทนค่าด้วยน้ำหนักสี การจัดองค์ประกอบชิ้นใหม่ โดยใส่ความเชื่อ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของศิลปินแต่ละท่าน สร้างสรรค์ต่อจากการได้รับรู้ข้อมูลจากประสบการณ์จริงในชีวิต ตัดทอนคลี่คลาย บิดเบือน ปรากฏขึ้นมาเป็นรูปแบบใหม่ของศิลปิน ซึ่งแต่ละท่านมีผลงานออกมาไม่ซ้ำกัน มั่นใจแสดงออกมาลงบนผืนผ้าใบของตนเอง อย่างฉับพลันรวดเร็ว ไร้ความสงสัยและความลังเล

ผลงานทั้งหมดถูกฉีกออก พัฒนาต่อจากความเป็นจริงของมนุษย์ สลับด้วยเส้นสี รอยแปรง มีทั้งความเศร้า สลด หดหู่ สีสิ้นที่สดใส ตัดกันเองด้วยคูสีแต่ละวรรณะ อีกทั้งโทนสีที่ถูกผสมเพื่อลดความฉูดฉาดให้กลมกล่อม ทักษะในการทำงานของศิลปินนั้นส่งผลต่อผลงานศิลปกรรมแต่ละชิ้นของเขา ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าผู้สร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้รับอิทธิพลทางศิลปกรรมมาจากศิลปินเหล่านี้ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

เนื่องจาก ผลงานศิลปกรรมในทุก ๆ ชาติบนโลก ได้ถูกสร้างสรรค์ออกมาเป็นรูปธรรม ศิลปวัตถุ ซึ่งเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด เพิ่มพูนสติปัญญา แง่คิด การพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสมัยใหม่ แก้วผู้ที่ได้เข้ามาศึกษาผลงานศิลปกรรม แม้จะเป็นเพียงเทคนิคกระบวนการที่เก่าแก่ก็ตาม ขึ้นอยู่กับผู้ศึกษาจะต่อยอดจินตนาการของตนเองไปในรูปแบบทิศทางใด นั่นคืออิสระภาพอันสูงสุดที่ศิลปินทุก ๆ ท่านพึงมี

บทที่ 3

การดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์งานศิลปะในครั้งนี้ มีกระบวนการขั้นตอนตามลำดับ โดยเริ่มจากการใช้เนื้อหา เรื่องราวและความรู้สึกในความทรงจำ ที่ได้เกิดขึ้นในช่วงชีวิตหนึ่งของผู้สร้างสรรค์เองตั้งแต่วัยเด็กจนถึงช่วงเวลาในยุคปัจจุบัน ตลอดจนการศึกษาแนวคิดแรงบันดาลใจ แรงขับเคลื่อนภายในของการแสดงออกทางศิลปกรรม “ลัทธิแสดงพลังอารมณ์” ปลดปล่อยปมต่าง ๆ ที่เก็บซ่อนเร้น ที่ตกค้างภายในจิตใต้สำนึก กลั่นกรอง สกัดออกมาเป็นความงามในผลงานทัศนศิลป์ จิตรกรรม สีน้ำมัน

3.1 แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

การวิจัยเชิงสร้างสรรค์ในครั้งนี้ เกิดจากการเก็บข้อมูลดิบ จากเหตุการณ์ในช่วงชีวิต ที่ผู้สร้างสรรค์ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ กับบุคคลอื่น ในช่วงเวลาของชีวิตที่ต่างกัน ก่อเกิดความเข้าใจในการดำรงชีวิตและความทรงจำที่ดี ผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาปรับเปลี่ยนเป็นความงาม เป็นแรงบันดาลใจ เพื่อทำให้เกิดเป็นงานศิลปกรรมขึ้นมา บันทึกความรู้สึกตระหนักรู้ถึงการเผชิญกับความเป็นจริงที่ต้องพบเจอ การนำเสนอผลงานศิลปกรรมจากภาพที่เกิดขึ้นภายในจิตใต้สำนึกนั้นมีความงามมาจากกรสนิยมส่วนบุคคล จากการรับรู้ การศึกษาและการทำงานผ่านชีวิตของผู้สร้างสรรค์

3.2 รูปแบบของงานสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมัน(Oil painting) จำนวน 10 ชิ้น ให้ออกมาเป็นรูปคนที่ถูกปรุงแต่งและตัดทอนรายละเอียดออกไปเพื่อให้เหลือเพียงแค่อารมณ์ที่แท้จริง ซึ่งปรากฏเป็นภาพในงานจิตรกรรม มีอวัยวะที่ขาดหาย พิกลพิการ สะท้อนให้เห็นถึงความไม่ปกติ เป็นภาพภายในจิตใต้สำนึกของผู้สร้างสรรค์ การใช้สีในโทนเข้มดำ หม่นหมอง รวมถึงสีส้มที่มีความสดใสให้อารมณ์สนุกสนานระบายสีของบรรยากาศเป็นภาพของทิวทัศน์ที่ผิดปกตินอกเหนือจากธรรมชาติ สร้างความแตกต่างให้กับโลกแห่งความเป็นจริงที่ดูเหมือนจะสวยงาม

3.3 วิธีการดำเนินงานวิจัยสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 1 การจินตนาการตีความ จากการรับรู้ความรู้สึก ให้ออกมาเป็นความงามในแง่มุมของศิลปกรรม เป็นภาพร่างต้นฉบับ และวางแผนการประยุกต์ใช้วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนวิธีการรวบรวม ทุนทรัพย์ ค้นหาแหล่งของรายได้ให้เพียงพอต่องบประมาณในการซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพิ่มเติมจากที่มีอยู่แล้ว เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่อง ไม่ติดขัดขณะปฏิบัติงานจริง

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคนิควิธีการและคุณสมบัติ ขั้นตอนในการระบายสีน้ำมัน จากผู้เชี่ยวชาญ จากศิลปิน ค้นหาความแตกต่างของการสร้างพื้นผิว การผสมสี การทับซ้อนของชั้นสี การใช้สารละลายที่ใช้กับสีน้ำมัน เมื่อผู้สร้างสรรค์ได้รวบรวมข้อมูลความรู้ในด้านเทคนิคจิตรกรรม อย่างถ่องแท้แล้ว ผู้สร้างสรรค์จึงนำมาเริ่มต้นสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง โดยทำให้รูปแบบ เนื้อหา ในการแสดงออกสอดคล้องกับเทคนิคเฉพาะตนที่ได้นำมาประยุกต์ใช้อย่างสมบูรณ์ลงตัวให้เหมาะสมสำหรับผลงานที่สำเร็จออกมาแต่ละชิ้น

3.4 ระยะเวลาในการดำเนินการ

ตารางที่ 2 รายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินการ

รายละเอียดการดำเนินงาน	เดือน/2565		เดือน/2566		
	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม
เสนอหัวข้อสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ แนวคิดและแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์ผลงานต่ออาจารย์ที่ปรึกษา					
เสนอแบบร่างครั้งที่ 1					
ส่งงานครั้งที่ 1					
เสนอแบบร่างครั้งที่ 2					
ส่งงานครั้งที่ 2					
สรุปการทดลองสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ					
ประมวลองค์ความรู้เข้าสู่วิทยานิพนธ์					
เสนอแบบร่างขั้นที่ 1 ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิบัติงานขั้นที่ 1					
เสนอแบบร่างขั้นที่ 2 ต่อคณะกรรมการ และอาจารย์ที่ปรึกษา และปฏิบัติงานขั้นที่ 2					
คณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา คัดเลือกผลงานที่ใช้ใน การแสดงผลงาน นิทรรศการ					

รายละเอียดการดำเนินงาน	เดือน/2565		เดือน/2566		
	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม
เสนอหัวข้อสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ แนวคิดและแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์ผลงานต่ออาจารย์ที่ปรึกษา					
สอบวิทยานิพนธ์โดยคณะกรรมการ อาจารย์ที่ ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก					
ปรับปรุงรูปเล่มวิทยานิพนธ์					

3.5 วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานสร้างสรรค์

3.5.1 อุปกรณ์ในการค้นคว้าข้อมูล

1. รูปถ่ายเก่า
2. หนังสือรวมผลงานและประวัติของศิลปินที่นำมาเป็นแรงบันดาลใจ
3. กล้องถ่ายรูป โทรศัพท์มือถือ
4. คอมพิวเตอร์
5. สมุดบันทึก ดินสอ ปากกา
6. กระดาษชนิดต่าง ๆ ขนาดเล็กใหญ่ ไม่เท่ากัน
7. ยานพาหนะ

3.5.2 อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์

1. ไม้สนแปรรูป
2. ผ้าใบสำหรับวาดรูป และระบายสี
3. ปืนลม อุปกรณ์ยิงตะปูลม ตะปูลม
4. แพลงทาสี เกียง พู่กันขนาดต่าง ๆ ชนิดขนอ่อนและแข็ง
5. สีน้ำมันสำหรับวาดรูปนำเข้าจากต่างประเทศ
6. สีทารองพื้น
7. สารละลายและน้ำมันผสมสี ชนิดแห้งช้าและแห้งเร็ว
8. ภาชนะผสมสี จานสี

3.6 เทคนิค ขั้นตอนและกระบวนการ

การเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในการเดินทางพบปะผู้คนทำให้ผู้สร้างสรรค์นั้นได้ถื่นกรองและระบายออกมาเป็นรูปแบบผลงานจิตรกรรมบนผ้าใบซึ่งมีอิทธิพลทางศิลปกรรม มีการเชื่อมโยงเทคนิควิธีการในการสร้างงานจิตรกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหา ที่ต้องการนำเสนอตรงตามวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ โดยมีขั้นตอนดำเนินงานดังนี้

3.6.1 พัฒนาการในการสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่1

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่1	แนวคิดของการสร้างสรรค์	การสร้างสรรค์และการแสดงออก
 <p>Big Party, 2022, oil on canvas, 120X150 cm</p>	<p>ผู้สร้างสรรค์ต้องการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก แนวคิด เรื่องราวและประสบการณ์ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยนำเอาความรู้สึกจากความทรงจำ บริบทของผู้คน เมื่อตอนที่ผู้สร้างสรรค์ได้เริ่มออกเดินทางเพื่อเรียนรู้โลกผ่านช่วงเวลา ในสภาพแวดล้อมและบรรยากาศต่าง ๆ</p>	<p>ผลงานแต่ละชิ้นมีความแตกต่างกันด้านการแสดงออก ด้วยโทนสี องค์ประกอบ น้ำหนัก จังหวะ ของการตัดทอนรูปทรงภายในภาพ ที่ถูกจัดวางโดยมีแรงขับเคลื่อนมาจากความรู้สึกภายใน ถ่ายทอดลงบนเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ</p>
 <p>At Friend's Home, 2022, oil on canvas, 150X120 cm</p>		
 <p>Wine Table, 2022, oil on canvas, 150X120 cm</p>		

ตารางที่ 4 ตารางแสดงผลงานช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2

ผลงานช่วงก่อนนิพนธ์ชุดที่ 2	แนวคิดของการสร้างสรรค์	การสร้างสรรคและการแสดงออก
 <p>ภาวะมินเภา, 2022, oil on canvas, 120X120 cm</p>	<p>ผลงานชุดนี้มีการตัดทอนรูปทรงจากรูปร่างของมนุษย์ สิ่งของ โต๊ะ เก้าอี้ เพื่อให้เกิดภาพใหม่ที่ครุ่มเครือ คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงที่ตามองเห็น ไม่มีความชัดเจนตายตัว แต่บ่งบอกถึงที่มาของภาพ แทนค่าด้วย</p>	<p>ผู้สร้างสรรค์ได้นำเอาแนวความคิดทั้งหมดที่รวบรวมช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ มาบันทึกสภาวะอารมณ์ ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะ โดยการผสมผสานโทนสีที่มีน้ำหนักเข้มและสีโทนร้อน</p>
 <p>มิติอื่น, 2022, oil on canvas, 80X80 cm</p>	<p>ประมาณ 75% ของภาพสอดคล้องกับจังหวะ โครงสร้างขององค์ประกอบศิลปะ ได้อย่างกลมกลืน</p>	
 <p>วรมกรรมจากหนึ่ง, 2022, oil on canvas, 160X200 cm</p>		

3.6.2 การสร้างสรรค์ผลงานนิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ เป็นการการนำแรงบันดาลใจมาจากความรู้สึก อารมณ์ ที่ปรากฏขึ้นมาในระหว่างบทสนทนาที่ผู้สร้างสรรค์ได้เคยรับรู้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน นำมาถ่ายทอดเป็นผลงานแนวลัทธิแสดงพลังอารมณ์ ผ่านรูปร่างและรูปทรงที่บิดเบี้ยว ผ่านการตัดทอนโดย

เหลือแต่สิ่งที่เป็นแก่นแท้ไว้เท่านั้น โดยแสดงออกเป็นผลงานจิตรกรรม เทคนิคสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ ทั้งหมด 10 ชิ้น โดยผ่านขั้นตอนและกระบวนการทั้งหมด ดังนี้

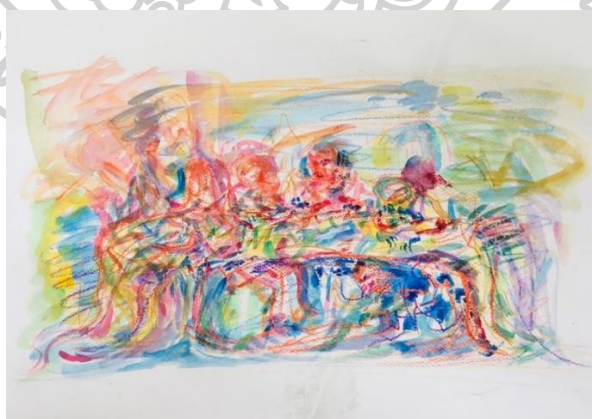
3.6.2.1 การออกแบบโครงร่าง (Sketch design) เป็นการบันทึกโครงสร้างรูปทรง น้ำหนัก การจัดองค์ประกอบเพื่อใช้ในการวางแผน สำหรับขั้นตอนการขึ้นรูปลงบนผลงานจริง

ภาพที่ 18 แบบร่าง (Sketch) ขั้นที่1 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”

เทคนิค : ดินสอและสีน้ำบนกระดาษ, 40X60 เซนติเมตร

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์ 20 มีนาคม 2566

ภาพที่ 19 แบบร่าง(Sketch) ขั้นที่2 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”

เทคนิค : ดินสอและสีน้ำบนกระดาษ, 40X60 เซนติเมตร

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 20 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่3 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว”

เทคนิค : ดินสอและสีน้ำบนกระดาษ, 40X60 เซนติเมตร

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 21 แบบร่าง (Sketch) ชั้นที่4 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว”

เทคนิค : ดินสอและสีน้ำบนกระดาษ, 40X60 เซนติเมตร

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 22 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่5 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”

เทคนิค : ดินสอและสีน้ำบนกระดาษ, 40X60 เซนติเมตร

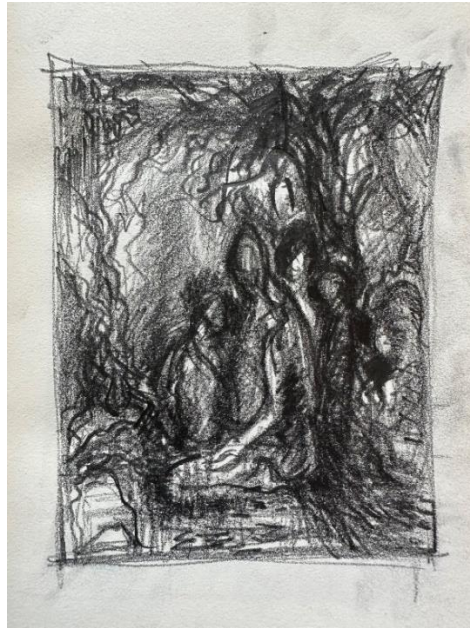
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 23 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่6 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคราว”

เทคนิค : ดินสอบนกระดาษ, 20X30 เซนติเมตร

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 24 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่7 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว”

เทคนิค : ดินสอพบนกระดาษ, 20X30 เซนติเมตร

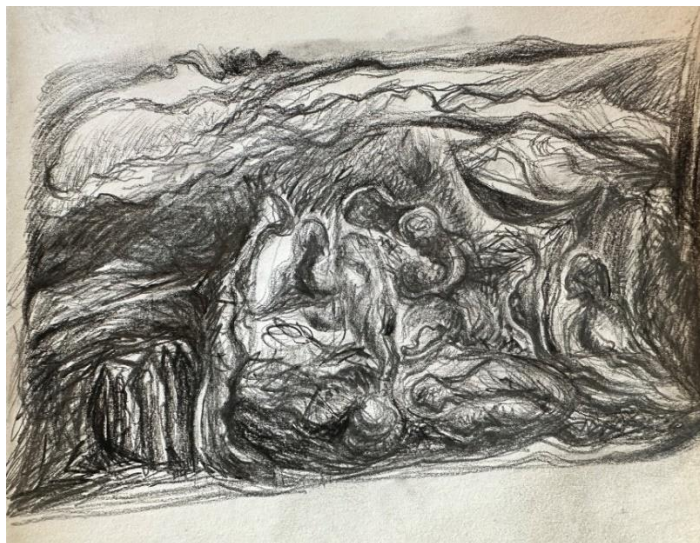
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 25 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่8 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว”

เทคนิค : ดินสอพบนกระดาษ, 20X30 เซนติเมตร

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 26 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่ 9 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว”

เทคนิค : ดินสอบนกระดาษ, 20X30 เซนติเมตร

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 27 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่10 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว”

เทคนิค : ดินสอบนกระดาษ, 20X30 เซนติเมตร

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 28 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่11 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคร่าว”

เทคนิค : ดินสอบนกระดาษ, 20X30 เซนติเมตร

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 29 แบบร่าง(Sketch) ชั้นที่12 ของผลงานชุด “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิต ชั่วคร่าว”

เทคนิค : ดินสอบนกระดาษ, 20X30 เซนติเมตร

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

3.6.2.2 การสร้างสรรค์ผลงาน โดยนำแบบโครงร่าง (Sketch Design) มาขยายให้
เป็นผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ มีวิธีการดังนี้

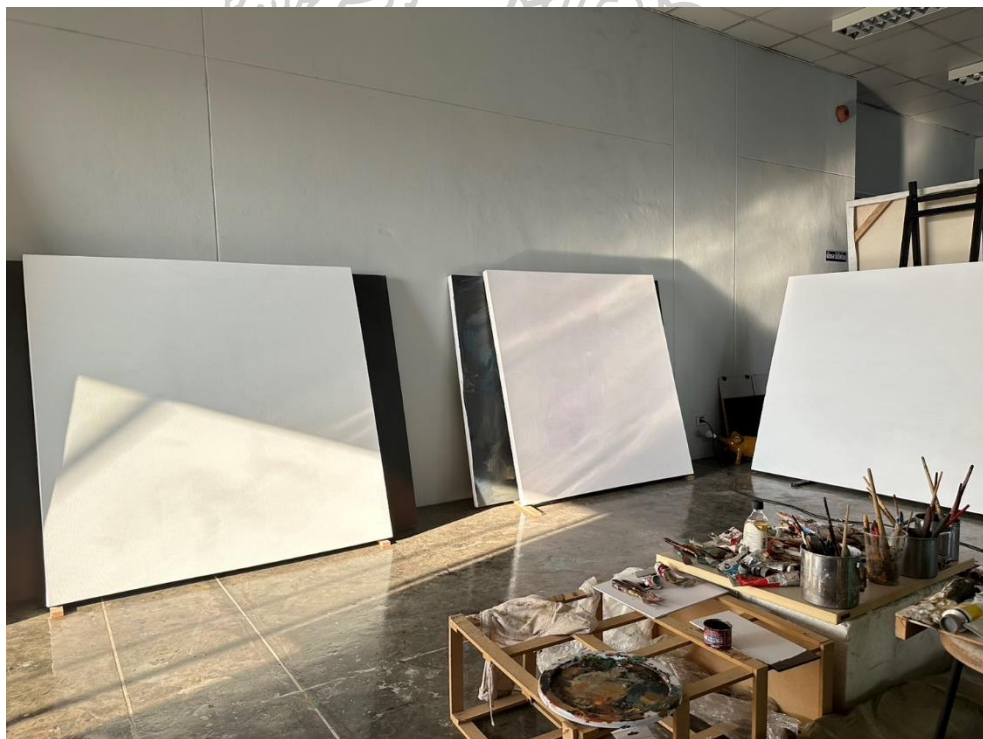
ภาพที่ 30 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 31 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 32 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 33 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 34 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

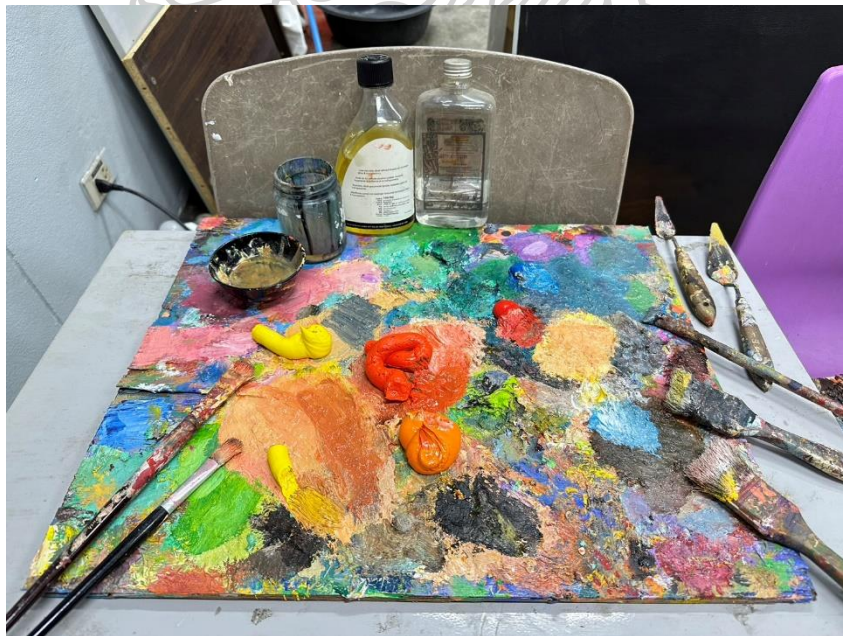

ภาพที่ 35 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 36 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 37 การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

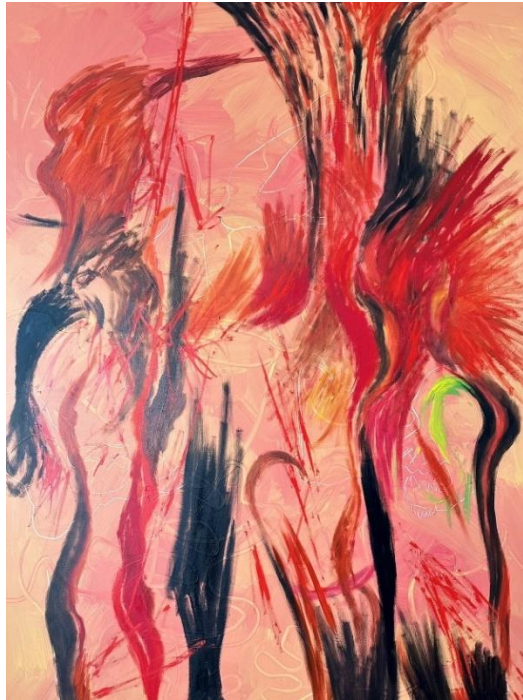
ภาพที่ 38 สร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์
 ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ผลงานชุด บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว

ภาพที่ 39 ขั้นตอนระบายสีรองพื้น ด้วยสีโทนร้อน เช่น สีส้มอ่อน สีเหลือง สีแดง โดยใช้แปรงขนาด
 4 นิ้ว

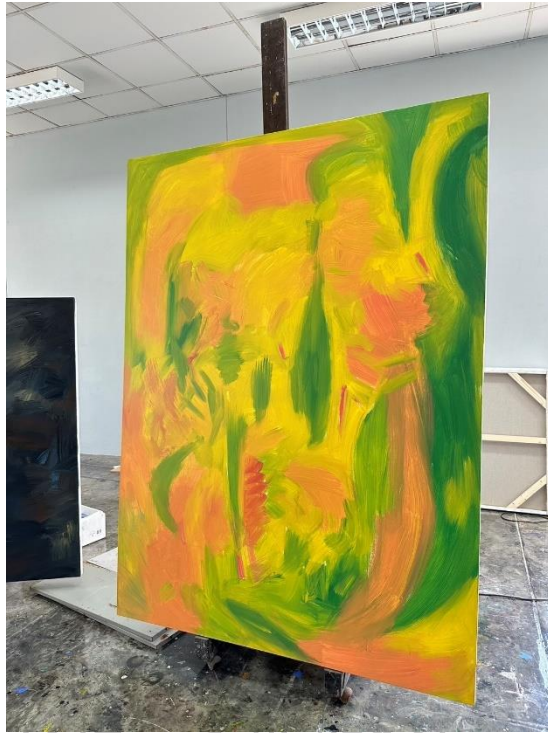
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 40 กำหนดโครงสร้างองค์ประกอบและน้ำหนักสี
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 41 เพิ่มเติมรายละเอียดเพื่อให้ภาพมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 42 เพิ่มเติมรายละเอียดเพื่อให้ภาพมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 43 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

3.7 สรุปวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ “บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วครว” เป็นการศึกษาค้นคว้า ของผู้สร้างสรรค์ โดยแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก ที่ได้รับมาจากบทสนทนาที่ ได้รับรู้มาในช่วงชีวิต มีอารมณ์ความรู้สึกที่ต่างกันไปตามช่วงอายุ ผ่านการเดินทางพบปะผู้คนที่หลากหลายบริบท จากความทรงจำตั้งแต่วัยเด็กจนถึงปัจจุบัน ผู้สร้างสรรค์จึงได้ประมวลความทรงจำเหล่านั้น ซึ่งเป็นภาพที่สะสมไว้ในจิตใต้สำนึก ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานจิตรกรรม (Painting) สีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas) โดยใช้กระบวนการแสดงออกทางทัศนศิลป์ซึ่งเป็นผลงานที่มีความใกล้เคียงกับลัทธิแสดงพลังอารมณ์(Expressionism) ในช่วงศตวรรษที่20 มีผลงานที่เสร็จสิ้นแล้วจำนวน 10 ชิ้น ผลงานแต่ละชิ้นมีรูปทรง น้ำหนักสี พื้นผิว จังหวะขององค์ประกอบภายในภาพ แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับสภาวะอารมณ์ของผู้สร้างสรรค์ในขณะปฏิบัติงานจริง มีความยากง่าย ขั้นตอน ระยะเวลา และขนาดไม่เท่ากัน แต่โดยภาพรวมแล้วนั้น ผลงานจิตรกรรมสีน้ำมันในชุดนี้ มีรูปแบบของแต่ละชิ้นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน เป็นเรื่องยากที่จะลอกเลียนแบบหรือย้อนกลับมาถ่ายทอดให้เหมือนกับสภาวะอารมณ์ในช่วง ณ ขณะนั้น ผู้สร้างสรรค์จึง มีความพึงพอใจกับผลงานของตนเองเป็นอย่างยิ่ง

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลการทำงาน

บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว เป็นการนำเอาประสบการณ์ที่ผู้สร้างสรรค์ได้พบเจอผ่านบทสนทนาในชีวิตตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยเจริญเติบโตทางความคิดและสติปัญญา บอกเล่าผ่านบุคคลในหลายสถานภาพและช่วงอายุ ก่อเกิดเป็นภาพที่หลากหลายแล้วแต่แนวคิดและมุมมองในช่วงชีวิตนั้น ประกอบกับการนำเอาความรู้สึกและแนวคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมแนวโครงสร้างและบรรทัดฐานทางสังคม นำเอามาสร้างเป็นผลงานศิลปกรรม โดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ และสร้างสรรค์

การสร้างสรรคครั้งนี้ เริ่มจากการออกไปเก็บข้อมูลตามสถานที่ต่าง ๆ ตลอดจนการย้อนรำลึกถึงประสบการณ์ในอดีตที่ผู้สร้างสรรค์ได้เคยมีโอกาสประสบ พบเจอมา ผ่านการคิด วิเคราะห์ ตัดทอน และแสดงผ่านรูปแบบจิตรกรรมสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ โดยแบ่งการพัฒนา ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

4.1.1 วิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 มี 5 ชิ้น

4.1.2 วิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 2 มี 4 ชิ้น

4.2 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

4.2.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ 10 ชิ้น

4.2.2 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ที่เลือกไปจัดแสดง 4 ชิ้น

4.1 วิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรคผลงานในระยะนี้ ผู้สร้างสรรค์ต้องการคงความเป็น “บทสนทนา” ไว้ให้ได้มากที่สุด จะเห็นได้จากแนวคิดและการแสดงออกที่ชัดเจนในด้านการสร้างสรรค์ที่ยังคงเห็นเป็นวัตถุและรูปร่างของบุคคลที่ชัดเจน และทोनสีที่ใช้ก็ยังคงเป็นการใช้สีโทนเดียวกันตลอดทั้งภาพ แสดงออกถึงอารมณ์ที่เป็นด้านใดด้านหนึ่งไม่ว่าบวกหรือลบ ซึ่งสามารถวิเคราะห์กระบวนการคิดและการทดลองสร้างสรรค์ได้ดังนี้

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ต้องการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก แนวคิด เรื่องราวและประสบการณ์ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยนำเอาความรู้สึกจากความทรงจำ บริบทของผู้คน โดยใช้ข้อมูลที่สั่งสมมาตั้งแต่ช่วงจบปริญญาตรีและเริ่มออกไปเรียนรู้สังคมโลกภายนอกกระบวนการศึกษา ผ่าน

ช่วงเวลา ในสภาพแวดล้อมและบรรยากาศต่าง ๆ โดยการนำเอาภาพจำบรรยากาศ ณ ช่วงเวลานั้นมา ผสมเข้ากับอารมณ์และมุมมองของตัวผู้สร้างสรรค์เอง ทำให้ภาพที่ได้ออกมามีโทนสีที่แสดงออกถึงอารมณ์เป็นสุข สนุกสนาน เพลิดเพลินไปกับบรรยากาศของเสียงบทสนทนาผ่านโทนสีร้อนและเย็นที่มีความสดใส สร้างความสุขให้กับผู้ชมงาน ตลอดจนถึงภาพที่ใช้สีโทนหม่น อันแสดงออกถึงความเศร้า ความสิ้นหวังหรือแม้กระทั่งความโกรธที่ผู้สร้างสรรค์ได้ประสบมา มีการจัดองค์ประกอบในภาพที่ให้เห็นถึงความเป็นวงสนทนาในสถานที่ต่าง ๆ ลายล้อมโดยผู้คน ถูกแต่งแต้มและตัดทอน จนเกิดเป็นผลงานชุดบทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราวในระยะแรก

4.1.1 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 มี 5 ชิ้น

4.1.1.1 วิเคราะห์ พัฒนาการด้านแรงบันดาลใจและแนวความคิด

ผู้สร้างสรรค์ได้นำประสบการณ์ในด้านดี ที่ได้รับมาจากบุคคลอื่น ๆ บอกเล่าผ่านบทสนทนาในสถานที่ต่าง ๆ อาจจะเป็นร้านอาหาร ร้านกาแฟ และสถานบันเทิง ทำให้เกิดเป็นบรรยากาศที่คึกคัก สนุกสนาน เกิดการแลกเปลี่ยนเรื่องราวกับหลาย ๆ บุคคลที่เคยพบเจอ แบ่งปันมุมมองในเรื่องที่เป็นแง่บวก มีทั้งที่กลั่นมาจากความทรงจำในอดีต และสิ่งที่ตัวผู้สร้างสรรค์เองได้ไปพบเจอมาในช่วงเวลาของการสร้างสรรค์ผสมกับจินตนาการ ความเพ้อเจ้อ ไร้จุดหมาย จนเกิดเป็นอารมณ์ที่เข้มข้นและเป็นแรงบันดาลใจในการทำผลงานชุดนี้ขึ้นมา

4.1.1.2 วิเคราะห์พัฒนาการด้านรูปแบบและการแสดงออก

ผลงานแต่ละชิ้นมีความแตกต่างกันด้านการแสดงออก ด้วยโทนสี องค์ประกอบ น้ำหนัก จังหวะ ของการตัดทอนรูปทรงภายในภาพ ที่ถูกจัดวางโดยมีแรงขับเคลื่อนมาจากความรู้สึกภายใน ถ่ายทอดลงบนเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ แต่มีสิ่งที่เหมือนกันคือการใช้สีโทนร้อนและเย็นที่แสดงออกถึงความมีชีวิตชีวา ความสนุกและความคึกครื้น

ภาพที่ 44 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่1 ชั้นที่1

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : Big Party ขนาด : 120X150 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ภาพที่ 45 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่1 ชั้นที่2

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : At Friend's Home ขนาด : 120X150 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ภาพที่ 46 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 ชั้นที่ 3

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

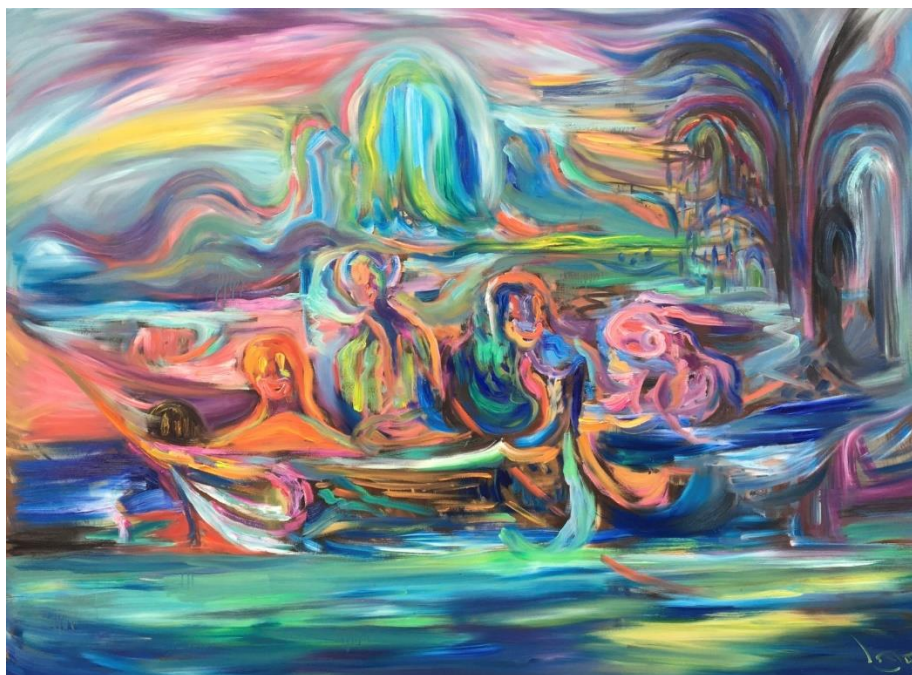
ชื่อผลงาน : Wine Table ขนาด : 120X150 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ

ภาพที่ 47 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 ชั้นที่ 4

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : Near the Beach ขนาด : 100X120 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ

ภาพที่ 48 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1 ชั้นที่ 5

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : Where we will be going? ขนาด : 160X200 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

4.1.2 วิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 มี 4 ชั้น

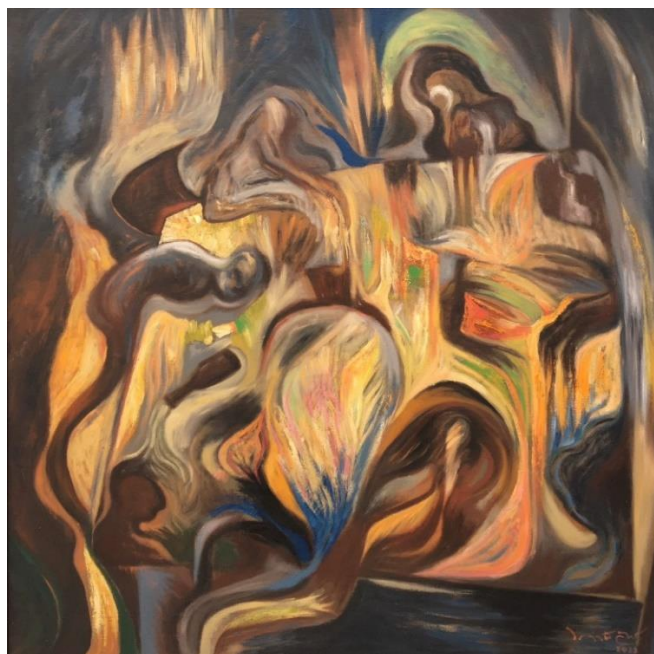
4.1.1.1 วิเคราะห์ พัฒนาการด้านแรงบันดาลใจและแนวความคิด

ผู้สร้างสรรค์ได้สังเกตว่า ในบทสนทนาชุดหนึ่งนั้นไม่ได้มีเพียงแค่เรื่องดีเท่านั้น แต่ยังมีกรพูดในเรื่องที่เลวร้ายด้วย เช่นการว่าร้าย การดูถูก การก่นด่า แต่สิ่งเหล่านี้ก็กลับให้บทเรียนต่าง ๆ มากมาย ทั้งแรงผลักดันในการทำเป้าหมายให้สำเร็จ ทั้งบทเรียนของการใช้ชีวิตในสังคม ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดการตื่นรู้ว่าเราไม่ควรที่จะลืมเรื่องเลวร้ายนี้ แต่ควรนำมาเป็นบทเรียนและแรงผลักดันในการใช้ชีวิตต่อไป

4.1.1.2 วิเคราะห์พัฒนาการด้านรูปแบบและการแสดงออก

ผู้สร้างสรรค์ได้ตัดทอนรูปทรงจากรูปร่างของมนุษย์ สิ่งของ โต๊ะ เก้าอี้ เพื่อให้เกิดภาพใหม่ที่ครุ่มเครือ คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงที่ตามองเห็น ไม่มีความชัดเจนตายตัว แต่บ่งบอกถึงที่มาของภาพ แทนค่าด้วยความรู้สึกในเชิงทัศนศิลป์ นำเอาแนวความคิดทั้งหมดที่รวบรวมช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ มาบันทึกสภาวะอารมณ์ ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะ โดยการผสมผสานทोनสี

ที่มีน้ำหนักเข้มและสีโทนร้อนประมาณ 75% ของภาพ สอดคล้องกับจังหวะ โครงสร้างของ องค์ประกอบศิลปะ ได้อย่างกลมกลืน

ภาพที่ 49 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : สภาวะมีเมาของสังคม ขนาด : 120X120 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ภาพที่ 50 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : มิติอื่น ขนาด : 80X80 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ภาพที่ 51 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : วรรณกรรมฉากหนึ่ง ขนาด : 160X200 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ภาพที่ 52 วิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2 ชั้นที่ 4

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : Neighborhood garden ขนาด : 100X120 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

สรุปงานสร้างสรรค์ก่อนช่วงวิทยานิพนธ์ ชุดที่1-2

การสร้างสรรคผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ มีความชัดเจนในเรื่องแนวคิดที่เป็นแนวเดียวตลอดทั้งภาพ มีการแยกอารมณ์ โดยการใช้สีโทนร้อนและเย็นที่แสดงออกถึงบรรยากาศ และความรู้สึก ผ่านการแต่งแต้ม และตัดทอน มีการคงรูปร่างที่ชัดเจนไว้ในบางภาพเพื่อสื่อแนวคิดและความหมายโดยตรง การใช้สีที่แสดงออกถึงอารมณ์ด้านบวก มีการเติมแต่งให้ดูมีสีสันด้วยสีที่สามารถให้อารมณ์สนุกสนานแก่ผู้ชมงาน เช่น สีฟ้า สีม่วง และสีชมพู ชัดกันกับภาพที่เป็นบรรยากาศด้านลบที่ทุกอย่างถูกตัดทอนออกไป จนไม่เหลือความชัดเจน แทนที่ด้วยสีโทนหม่น และรูปร่างที่บิดเบี้ยว มีรูปแบบและการแสดงออกตรงตามแบบลัทธิแสดงพลังอารมณ์(Expressionism) ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะและแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของตัวผู้สร้างสรรค์

4.2 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ยังคงแนวคิดที่ชัดเจนไว้ นั่นคือเรื่องของ บทสนทนา ในหลากหลายสถานที่และในหลากหลายช่วงเวลาของชีวิต ถูกสร้างสรรค์ขึ้นหลังจากที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการศึกษาผลงานของศิลปินดังหลายท่านในลัทธิแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) และการนำวรรณกรรมเข้ามาใช้เพื่อทำลายตลอดจนการศึกษาผลงานสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์และนำมาปรับปรุง เพิ่มเติมเพื่อให้งานของตนเองมีพัฒนาการมากขึ้น

การสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์มีการนำแรงบันดาลใจมาจากการออกเก็บข้อมูลจากสถานที่จริง แล้วจึงนำมาร่างเป็นภาพร่างต้นแบบ ด้วยการขีด เขียน ระบาย ด้วยสีไม้ สีน้ำ หรือแรงเงาด้วยดินสอ โดยในขั้นตอนร่างภาพนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการตัดทอนความจริงออกไป จนเหลือเพียงแก่นแท้แห่งอารมณ์ ที่เป็นจุดมุ่งหมายในลัทธิแสดงพลังอารมณ์ ซึ่งมีส่วนช่วยอย่างมากในการสร้างสรรค์งานวิทยานิพนธ์ เนื่องจากผู้สร้างสรรค์สามารถนำภาพร่างต้นแบบไปต่อยอด ปรับเปลี่ยนโครงสร้างและองค์ประกอบ เพื่อให้ภาพผลงานจริงมีความสมบูรณ์ สวยงาม และสื่ออารมณ์ให้มากที่สุด โดยมีขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ดังนี้

ขั้นที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการถ่ายรูปในสถานที่จริง

ขั้นที่ 2 นำรูปถ่ายจากขั้นตอนที่ 1 มาสร้างสรรค์เป็นแบบร่าง ตัดทอน คลี่คลายรูปทรง ขยายเพิ่ม ๆ
เติมอารมณ์จินตนาการให้ปรากฏเป็นรูปที่ต้องการวางแผนจะนำไปถ่ายทอดเป็นผลงานจริงในขั้นตอน
ต่อไป

เทคนิค : ดินสอและสีน้ำบนกระดาษ, 40X60 เซนติเมตร

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชั้นที่3 ผลงานจริงที่สร้างสรรค์ให้สำเร็จเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้วโดยใช้วัสดุจริงในการทำงาน

4.2.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ทั้ง 10 ชิ้น

ภาพที่ 53 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน : The Boss of Buterden ขนาด : 150X150 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 54 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน : The Heritage House ขนาด : 150X150 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 55 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน : Shadow under a Table ขนาด : 140X180 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 56 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน : Millionaires' celebration ขนาด : 190X140 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 57 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน : การตัดสินใจครั้งสำคัญ ขนาด : 150X200 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 58 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน : เสียงสนทนาที่ไม่เข้าใจ (Incomprehensible Dialogues)

ขนาด : 140X170 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 59 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน : The Red Room ขนาด : 190X140 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

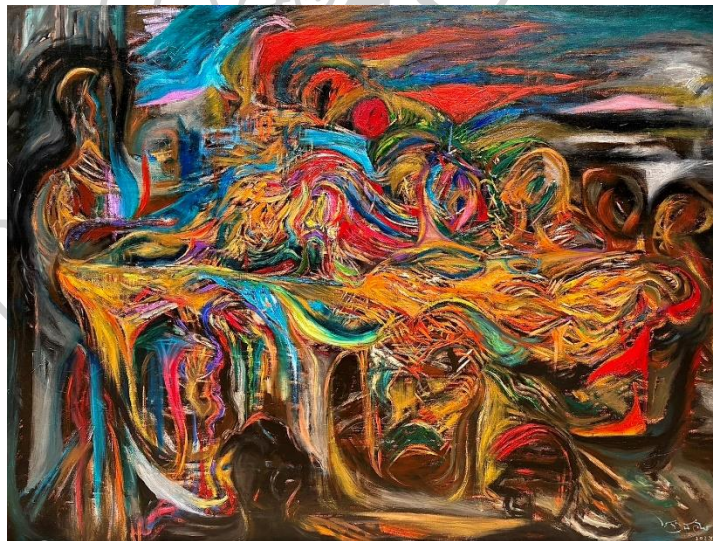
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 60 ผลงานนิทรรศน์ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน : มั่นไม่ใช่เรื่องจริง ขนาด : 190X145 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ

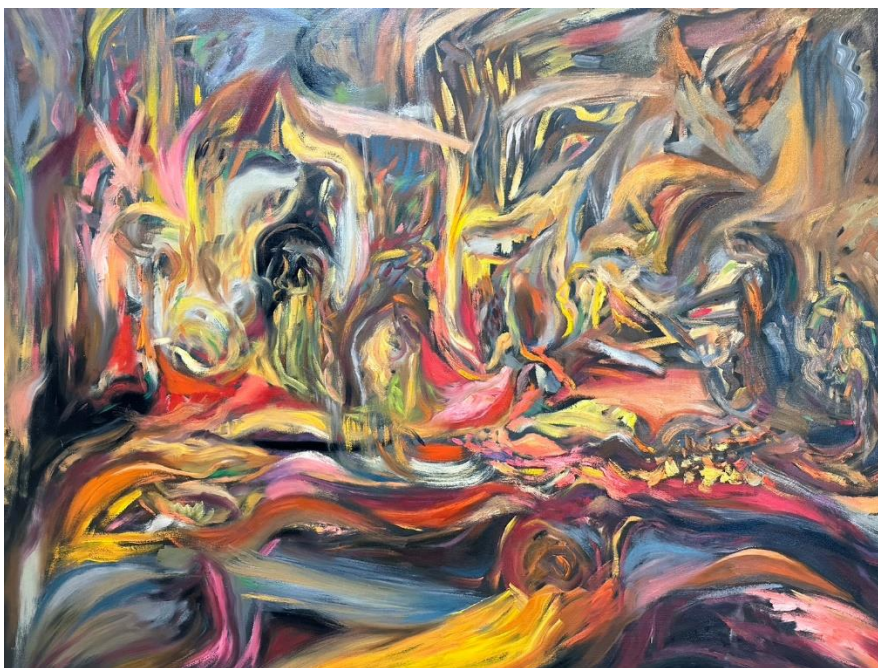
ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 61 ผลงานนิทรรศน์ชั้นที่ 9

ชื่อผลงาน : วันรวมญาติ ขนาด : 150X200 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ภาพที่ 62 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 10

ชื่อผลงาน : บาร์ลับๆ ขนาด : 150X200 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

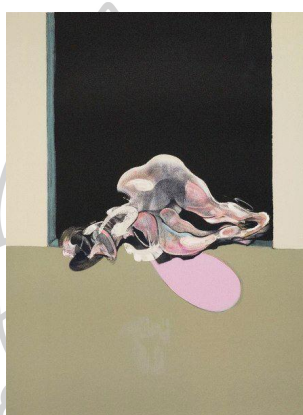
4.3.1 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ กลุ่มที่1 ชั้นที่1และ10

4.3.1.1 แนวคิดที่นำมาจากวรรณกรรม

ผู้สร้างสรรค์ได้นำแนวคิดจากวรรณกรรมเรื่องโลกิยชนมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน 2 ชั้นนี้ โดยตั้งใจสื่อถึงการล่องมวง แลกเปลี่ยนแนวคิดที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องที่เราเห็นชอบ ถูกใจหรือไม่ก็ได้ เพื่อให้เห็นเป็นอารมณ์ที่แตกต่างกันแต่ในแต่ละส่วน แต่ก็ลงตัวเมื่อมองเป็นภาพรวม สะท้อนว่าในหนึ่งสังคมนั้นต่างก็มีความคิด และมุมมองมากมายต่อเรื่องๆหนึ่งที่ได้เกิดขึ้น ต่างกันด้วยทัศนคติและแนวคิด ที่ถูกปรับเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ แต่เมื่อได้แลกเปลี่ยนแนวคิดของตนกับบุคคลอื่น ๆ ก็อาจจะเกิดเป็นกลุ่มก้อนความคิดใหม่ที่แปลกไปจากเดิม เหมือนที่ผู้สร้างสรรค์ได้เกิดการแปรเปลี่ยนด้านทัศนคติ เกิดความตื่นรู้ถึงสังคมที่มีหลากหลายด้าน หากเรามองแต่เพียงด้านเดียว ส่วนที่เหลือก็จะกลายเป็นเพียงส่วนที่ไร้ค่า เหมือนแดนนี้ที่ไม่เข้าใจถึงสังคมหรือบริบทอื่น ๆ จนเกิดเป็นความอคติภายในจิตใจ

4.3.1.2 วิเคราะห์ผลงานศิลปกรรมของศิลปินและผลงานวิทยานิพนธ์

ผู้สร้างสรรค์ได้นำแนวคิดในด้านการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้มาจาก ฟรานซิส เบคอน โดยได้ใช้เทคนิคการระบายสีน้ำมัน โดยใช้เนื้อสีบาง แห้ง มีสีคู่ตรงข้าม ตัดกันด้วยเส้นแนวตั้งและแนวนอน มีความสว่างของรูปคนและน้ำหนักเข้มของพื้นหลัง นำเสนอรูปใบหน้าคนด้วยความบิดเบี้ยว คลาดเคลื่อนไม่ชัดเจน สร้างรูปทรงอันมีที่มาจากรูปร่างของกายวิภาคคน(Figure) ที่ดูเลื่อนลอย เคลื่อนไหวไม่ชัดเจน บางรูปอาจจะไม่แสดงความคมชัด โดยมีสภาพแวดล้อมที่เป็นห้องรับแขก ประตู โต๊ะ เก้าอี้ ที่ถูกกระทำให้ดูบิดเบี้ยวไปพร้อมกับส่วนที่เป็นรูปทรงของคน

ภาพที่ 63 ผลงาน : Triptych (August 1972), 198 X 147.5 cm, Oil on canvas

ศิลปิน : ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) จิตรกรชาวอังกฤษ (1909-1992)

4.3.1.3 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

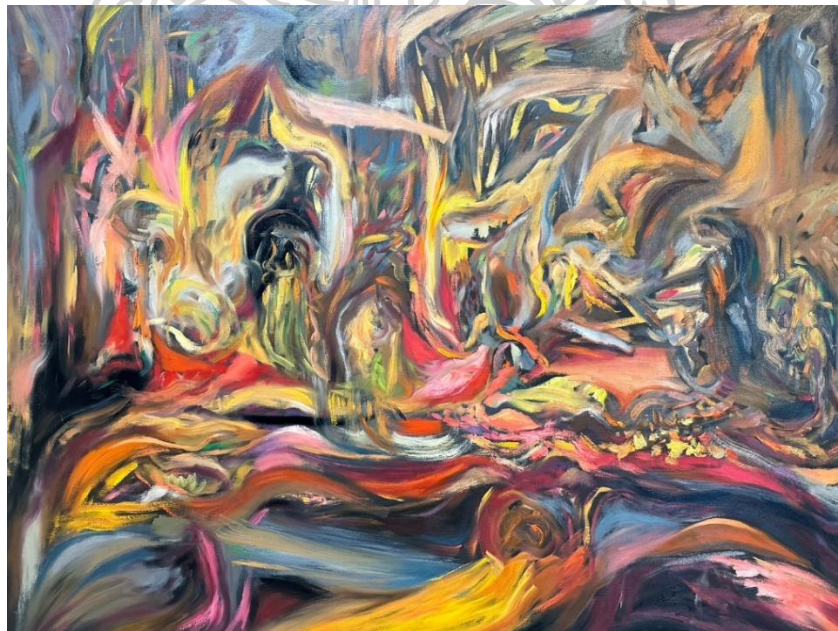
ผลงานวิทยานิพนธ์ 2 ชิ้นนี้เกิดจากแนวคิดเรื่องการผสมผสานเรื่องราวและอารมณ์ทุกด้านที่ได้รับจากบทสนทนาเข้ามาไว้ด้วยกัน โดยมีการใช้ทั้งสีโทนร้อนและเย็นรวมกันในภาพเดียวอย่างลงตัว มีการคงรูปร่างและอวัยวะของมนุษย์ให้เห็นเป็นบางจุด เป็นการแสดงออกถึงการเล่าเรื่องราวเรื่องหนึ่งของผู้สร้างสรรค์ได้จินตนาการขึ้นมาด้วยตนเอง โดยให้เห็นเป็นภาพของวงสนทนาที่กำลังเล่าเรื่องที่เป็นจริงในสังคม โดยในภาพจะมีทั้งผู้พูดและผู้ฟัง ถูกคั่นด้วยเรื่องราวบรรยากาศ และความรู้สึกของบทสนทนา ที่มีความเข้มข้นและหลากหลาย แสดงออกผ่านเฉดสีและฝีแปรงที่หลากหลาย เพื่อให้เห็นเป็นการลงตาบนพื้นระนาบซึ่งเป็นปัจจัยในการสร้างงาน 2 มิติ

ภาพที่ 64 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่1

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : The Boss of Buterden ขนาด : 150X150 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ

ภาพที่ 65 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่10

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : ชื่อผลงาน : บาร์ลับๆ ขนาด : 150X200 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ

4.3.2 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ กลุ่มที่2 ชั้นที่ 2 6 และ7

4.3.2.1 แนวคิดที่นำมาจากวรรณกรรม

ผลงาน 3ชิ้นนี้ยังคงใช้แนวคิดจากวรรณกรรมเรื่องโลภียชน โดยนำเสนอเรื่องราวของการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมรอบตัว และการพบปะเจอผู้คนภายในสังคมที่หลากหลาย รวมไปถึงการแสวงหาความสุขทางกาย เพื่อจรรโลงจิตวิญญาณ แม้ว่าสิ่งเหล่านั้นจะดูเป็นสิ่งที่ไร้สาระก็ตาม โดยผู้สร้างสรรค์ได้ใช้รูปร่างของคน และของวัตถุที่บ้างก็ยังคงเห็นเด่นชัด และบ้างก็ถูกตัดทอนออกไปบ้างแล้ว เพื่อแสดงถึงสิ่งที่ฉาบฉวย เหมือนความสุขชั่วข้ามคืน ที่เมื่อเวลาผ่านไป ก็จะกลายเป็นเพียงความทรงจำ

4.3.2.2 วิเคราะห์ผลงานศิลปกรรมของศิลปินและผลงานวิทยานิพนธ์

ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้แนวความคิดที่ได้จากการศึกษาผลงานของ ชาม ซูทีน (Chaim Soutine) โดยการใช้พู่กันปาดป้ายเต็มไปด้วยอารมณ์ที่ลึกซึ้ง เฉียบขาดในการตัดสินใจ การระบายทับลงไปของเนื้อสีแต่ละชั้นลักษณะทางกายภาพบนชิ้นงาน มีความหนา ซ้ำซ้อนผสมผสานกับทิศทางที่ต่างกัน เส้นที่ตัดไปมา รวมไปถึงการจัดวางคู่สีต่าง ๆ ที่ดูเหมือนจะมีความขัดแย้งกัน ตัดทอนสิ่งที่ปูดออกไปจนเหลือแต่สิ่งที่เป็นตัวแทนแสดงอารมณ์ โดยใช้หลักการและความรู้สึกจากห้วงความคิดของผู้สร้างสรรค์เป็นเกณฑ์ทำให้ภาพที่ได้ออกมานั้นมีองค์ประกอบของผลงานที่กลมกลืนกัน แม้ว่าจะมีองค์ประกอบในภาพมากมาย แต่ก็เป็นสิ่งกลมกลืนและลงตัว

ภาพที่ 66 ผลงาน : Landscape with Trees (1919), 45.7 x 61 cm, Oil on canvas

ศิลปิน : ชาม ซูทีน (Chaim Soutine) จิตรกรชาวรัสเซีย (1893-1943)

4.3.2.3 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานชิ้นนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการเดินทางออกไปตามสถานที่จริง ได้พบเจอกับผู้คนในระแวกนั้น และเกิดการสนทนาถึงความเป็นมาของพื้นที่ ประวัติ รวมถึงเรื่องราวของผู้คนที่เคยได้เข้ามาอยู่ โดยบรรยายบรรยากาศผ่านการขีดเขียน แต่งแต้ม ด้วยสี ให้ออกมาเป็นวงสนทนาที่ถูกห้อมล้อมด้วยวัตถุและธรรมชาติ เมื่อพิจารณาดูอย่างลึกซึ้งแล้วนั้น ถือว่าเป็นผลงานชิ้นที่มีความพัฒนา เนื่องจากการฉีกองค์ประกอบแบบใหม่ที่ผู้สร้างสรรค์ไม่คุ้นชินมาก่อน สังเกตได้ว่าการซ้ำแหละเพื่อให้รูปทรงที่ดูคล้ายศีรษะให้บิดเบี้ยว เติมแต่งจนให้เหมือนรูปร่างของสุนัข ชวนให้ความรู้สึกสงสัย ให้ผู้ดูงานนั้นเกิดแรงงูใจอยากจะค้นหาว่าอะไรคือคำตอบที่ถูกต้องในการดูงานชิ้นนี้

ภาพที่ 67 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่2

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : The Heritage House ขนาด : 150X150 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ภาพที่ 68 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่6

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : The Red Room ขนาด : 190X140 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ภาพที่ 69 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่7

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : ชื่อผลงาน : เสียงสนทนาที่ไม่เข้าใจ (Incomprehensible Dialogues)

ขนาด : 140X170 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

4.3.3 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ กลุ่มที่ 3 ชั้นที่3และ5

4.3.3.1 แนวคิดที่นำมาจากวรรณกรรม

ผู้สร้างสรรค์ได้ลองนำแนวคิดของสองวรรณกรรมอย่าง “คนนอก” และ “โลกีย์ชน” มาพินิจกัน โดยจำลองถึงโลกที่ตัวละครเอกของทั้ง2เรื่องได้มาเจอกัน ตัวละครที่นำเสนอความไม่ใยดีต่อบุคคลรอบข้าง และตัวละครที่เสพความสุขทางกายไปพร้อมกับเพื่อนฝูง เมื่อมาเจอกันจะก่อให้เกิดสองพลังอารมณ์อันต่างกันอย่างสุดขั้วแต่ก็เปี่ยมไปด้วยอิทธิพลทางปัญญา เป็นการสอดประสาน ความขัดแย้งให้กลืนกันโดยใช้จิตรกรรมสร้างสรรค์ ถอดความออกมาจากตัวหนังสือ

4.3.3.2 วิเคราะห์ผลงานศิลปกรรมของศิลปินและผลงานวิทยานิพนธ์

ผู้สร้างสรรค์ได้นำแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของประเทือง เอมเจริญ มาพัฒนาต่อยอดจนเกิดเป็นผลงานชิ้นนี้ โดยได้ใช้เทคนิคการสร้างสรรค์อันเป็นเอกลักษณ์ ของการควบคุมบรรยากาศภายในผลงานแต่ละชิ้น อันมาจากการใช้แปรงขนาดใหญ่ ระบายลงบนพื้นที่อันเป็นภาพรวมทั้งหมดภายในงาน หลังจากนั้นจึงเพิ่มเติมรายละเอียดด้วยการใช้พู่กันขนาดเล็กลงมาและใช้ส่วนปลายของด้ามชูดเป็นเส้นที่แหลมคม มาผนวกกับการใช้สีสันสดใส ผสมรวมกับสีเข้มสร้างรูปทรงต่าง ๆ อย่างอิสระและทรงพลัง จนได้ออกมามาเป็นผลงานสร้างสรรค์

ภาพที่ 70 ผลงาน : จงทำความว่างเปล่าให้เป็นความหวัง และทำความสำเร็จให้เป็นความว่าง, เทคนิคสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ศิลปิน : ประเทือง เอมเจริญ จิตรกรชาวไทย (1935-2022)

4.3.3.3 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

ในช่วงเวลาขณะที่อยู่ในขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ ผู้สร้างสรรค์มีความรู้สึกวิตกกังวล พักผ่อนไม่เพียงพอ เนื่องจากมีความกดดันเพราะถูกจำกัดด้วยระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ผลงานชิ้นนี้จึงเป็นชิ้นที่มีการลองผิดลองถูก ทับซ้อน ด้วยเนื้อสีหลายๆชั้น มีพื้นผิวที่หนา

บ้าง บางบ้าง มีความสูงต่ำไม่เท่ากัน เต็มไปด้วยร่องรอยของแปรงและเกรียง ถ່อนล่างของตัวชิ้นงาน ถูกทับถมด้วยเส้นที่มีทิศทางที่ขัดแย้ง ผสมผสาน ลวงตาให้เกิดลายละเอียดของน้ำหนักเส้นอันซับซ้อน ภูมิความน่าสนใจมากขึ้น ผู้ชมงานจะสังเกตเห็นได้ว่า ส่วนบนสุดด้านซ้ายจะมีการลดความความรุนแรงของสีเหลืองสด โดยการใช้สีเขียวอ่อนเข้าไปเจือจางในตำแหน่งนั้น อย่างพอเหมาะ ซึ่งบริเวณโดยรวมของช่วงบนจะถูกวาดด้วยสีโทนอ่อน ได้แก่ สีเหลืองเข้ม สีเหลืองอ่อน สีส้มอ่อน และสีชมพูสดเพียงเล็กน้อย ซึ่งสีที่ถูกกล่าวมาทั้งหมดนั้นก็คือสีของแสงที่ปรากฏให้เห็นชัดเจนในผลงานจิตรกรรมกลุ่มแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) ที่นิยมใช้สีสดใส ตัดกันอย่างรุนแรง ต่อไปเมื่อพิจารณาไปยังพื้นที่ครึ่งล่างของผลงานทั้งหมด จะมุ่งไปที่สีโทนเข้มเป็นหลัก ซึ่งประกอบด้วยสีดำ สีน้ำเงิน สีน้ำตาล เข้ม สีม่วงเข้ม ประการสุดท้ายและสำคัญที่สุดก็คือ สีฟ้าสด ที่เข้ามาเป็นตัวเชื่อมผสานระหว่างน้ำหนักอ่อนและน้ำหนักเข้มให้สามารถอยู่รวมกันได้อย่างน่าอัศจรรย์

ภาพที่ 71 วิเคราะห์ผลงานวิธานินท์ ชั้นที่3

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : Shadow under a Table ขนาด : 140X180 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

ภาพที่ 72 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่5

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : การตัดสินใจครั้งสำคัญ ขนาด : 150X200 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

4.3.4 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ กลุ่มที่4 ชั้นที่ 4 8 และ9

4.3.4.1 แนวคิดที่นำมาจากวรรณกรรม

แนวคิดของภาพนี้มาจากวรรณกรรมเรื่อง “คนนอก” โดยใช้ข้อคิดที่ว่าไม่ใช่ทุกคนจะสามารถปรับอารมณ์ของตนให้กลับไปกลับสภาวะแวดล้อมและบริบทของสังคมได้ บางคนมีความเป็นปัจเจก ไม่ยอมรับสภาวะภายนอก จนเกิดเป็นความประหลาดในสังคม ไม่เกิดการยอมรับจากผู้คนรอบข้าง โดยใช้สีดำเข้มมาตัดกับสีสดใส เพื่อแสดงความแตกต่างอย่างชัดเจน ระหว่างสภาวะภายนอกและสภาวะภายใน

4.3.4.2 วิเคราะห์ผลงานศิลปกรรมของศิลปินและผลงานวิทยานิพนธ์

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษางานจิตรกรรมของเอ็ดเวิร์ด มุงก์ (Edvard Munch) จนเกิดเป็นความรู้ ความเข้าใจ และแรงบันดาลใจ ถึงการตัดทอนรายละเอียดที่ไม่จำเป็นภายในภาพออกไป ให้เหลือเพียงส่วนที่สำคัญ ใช้เส้นสีรูปร่างคน บรรยากาศเชื่อมต่อกันให้มีเอกภาพภายในผลงาน สร้างสรรค์ด้วยการระบายสีน้ำมันลงบนผ้าใบ โดยระบายสีทับกันออกมาเป็นรูปคน ซึ่งทิวทัศน์ด้านหลังจะใช้สีโทนเข้มและสีโทนร้อน อย่างฉับพลัน

ภาพที่ 73 ผลงาน : The Scream (1893), 91 cm x 73.5 cm, Oil on Canvas

ศิลปิน : เอ็ดเวิร์ด มุงค์ (Edvard Munch) จิตรกรชาวนอร์เวย์ (1863-1944)

4.3.4.3 วิเคราะห์ผลงานวิธานิพนธ์

ผลงานกลุ่มนี้เป็นผลงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้จัดองค์ประกอบขึ้นมาใหม่ โดยการใช้เฟรมผ้าใบรูปทรงสี่เหลี่ยมแนวตั้ง มีการจัดวางรูปร่างคล้ายมนุษย์ (Figure) รูปทรงให้สอดคล้องกับสีเส้นและจังหวะที่หลากหลายอันปรากฏให้เห็นในภาพ แต่ยังไม่ทำการสลายรูปทรง (Form) ต่าง ๆ ออกไปมากนัก ผู้สร้างสรรค์มีความกล้าตัดสินใจในการลงสีดำเข้มแทรกเข้าไปตามพื้นที่ระหว่างสี จึงปรากฏเป็นเส้นสีขนาดเล็กของสีรองพื้นชั้นแรกสุด เป็นอิริยาบถที่แสดงถึงความเคลื่อนไหว ไม่หยุดนิ่ง ร่องรอยของปลายเกรียงและวัตถุปลายแหลมขูดขีดลงไป ในขณะที่สีน้ำมันยังไม่แห้งสนิทเพิ่มเติมของลายละเอียดให้กับผลงานจิตรกรรมชิ้นนี้

ภาพที่ 74 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่8

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

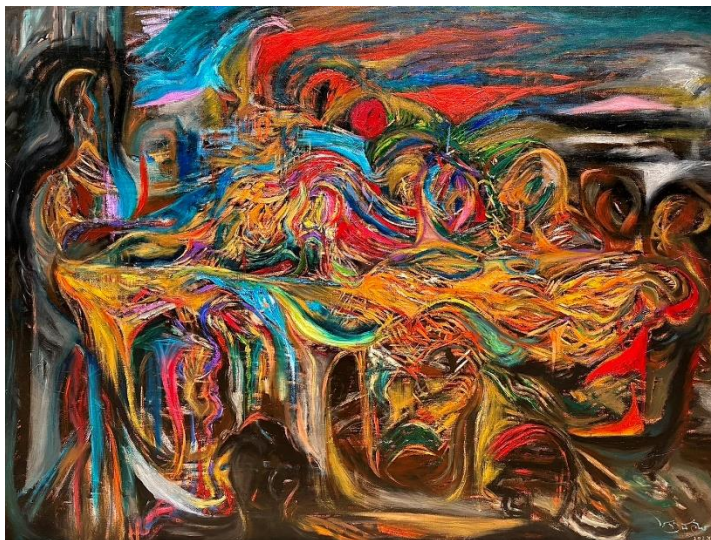
ชื่อผลงาน : Millionaires' celebration ขนาด : 190X140 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ

ภาพที่ 75 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่9

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : มั่นไม่झेเรื่องจริง ขนาด : 190X145 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนพื้นผ้าใบ

ภาพที่ 76 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่10

ที่มา : ถ่ายโดยผู้สร้างสรรค์, มีนาคม 2566

ชื่อผลงาน : วันรวมญาติ ขนาด : 150X200 ซม. เทคนิค : สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ

สรุปการวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว ได้รับแรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์ในแต่ละช่วงชีวิตของผู้สร้างสรรค์ ที่ได้เดินทางเข้าไปสัมผัสและตอบสนอง (Response) กับสถานะอารมณ์ของผู้คนมากมาย เกิดการเรียนรู้สังคมที่แตกต่างและหลากหลาย เป็นความทรงจำที่ดีเมื่อเวลาได้เลยผ่านไป ให้ข้อคิดในการใช้ชีวิต และเป็นบทเรียนให้กับตัวของผู้สร้างสรรค์เอง จนกลายเป็นแรงผลักดันให้ทำผลงานชุดนี้ ที่ถูกถ่ายทอดออกมาผ่านผลงานจิตรกรรมสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ โดยมีความคาดหวังว่าผู้ชมงานจะได้รับรู้ถึงข้อคิด ที่ผู้สร้างสรรค์ได้เรียนรู้มาตลอดชีวิต จนถึงช่วงระยะเวลาแห่งการสร้างสรรคผลงานจริง

ผู้สร้างสรรค์มีความพึงพอใจในผลงานชุดนี้เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากวิทยานิพนธ์ชุดนี้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ศิลปกรรมอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ ทั้งการถ่ายทอดอารมณ์จากจิตใต้สำนึก ผ่านการตัดทอน แต่งแต้มเป็นภาพที่บิดเบือนเค้าโครงของความเป็นจริง แทนที่ด้วยเส้น สี รูปร่างและรูปทรง อันเป็นตัวแทนของบรรยากาศห่อหุ้มภายในภาพ โดยมีการใช้อุปกรณ์ที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์อย่างครบถ้วน ตั้งแต่การเลือกสรรคความหนา ขนาดของผืนผ้าใบ และเฟรม ตลอดจนกระบวนการลงมือสร้างสรรค์ที่มีการแสดงออกถึงผลของการศึกษางานศิลปกรรมของศิลปินคนสำคัญ

จำนวน 6 ท่าน ทั้งไทยและเทศ มีการค้นหา สะสม ข้อมูลดิบไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกในด้านรูปแบบ แนวคิด วิธีการสร้างสรรค์ แก้ปัญหา การจัดองค์ประกอบใหม่ๆในผลงานแต่ละชิ้น รวมถึงการวาดรูป ด้วยสีน้ำมันและการพัฒนาศักยภาพจากเดิมที่มีอยู่ให้สูงขึ้น โดยมีความเป็นอัตลักษณ์ที่ชัดเจน ภายในตนเอง แม้ว่าจะมีต้นแบบ มาจากการรับอิทธิพลของลัทธิแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism) ก็ตาม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปการสร้างสรรควิถยานิพนธ์

ผลการสร้างสรรค์วิถยานิพนธ์ชุด บทสนทนาจากเสียงแห่งวรรณกรรม ชีวิตชั่วคราว มีจุดประสงค์เพื่อต้องการถ่ายทอดแนวคิด มุมมอง และประสบการณ์ ที่ตัวผู้สร้างสรรค์ได้รับมาจากการสนทนากับบุคคลต่าง ๆ ในช่วงชีวิตทั้งกับบุคคลแปลกหน้า และบุคคลใกล้ชิด เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่าง ๆ ที่ผ่านไปแล้วในชีวิตของผู้สร้างสรรค์เอง ทำให้เกิดเป็นความทรงจำที่มีค่า ให้บทเรียนในการใช้ชีวิต ก่อเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมา โดยผ่านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และการสร้างสรรค์ผ่านรูปแบบลัทธิแสดงพลังอารมณ์(Expressionism) พร้อมคาดหวังว่าผู้ที่มาชมงานจะเกิดการตั้งคำถามถึงคุณค่าของเวลาที่ไหลผ่านไป รวมถึงการเห็นความงามในชีวิตอันเป็นสิ่งชั่วคราว

การสร้างสรรค์ผลงานวิถยานิพนธ์ชุดนี้ มีการสร้างสรรค์ตามขั้นตอนและกระบวนการ ตั้งแต่ขั้นออกไปเก็บข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ จนถึงขั้นตอนการศึกษา แนวคิด อิทธิพล และลักษณะการทำงานและเนคณิกของศิลปินที่มีชื่อเสียงมากมาย จนสามารถถ่ายทอดแนวคิดของผู้สร้างสรรค์ลงในผลงานได้อย่างไร้ที่ติ โดยได้ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานจิตรกรรม(Painting) สีน้ำมันบนผ้าใบ(Oil on Canvas) โดยใช้กระบวนการแสดงออกทางทัศนศิลป์ ซึ่งเป็นผลงานที่มีความใกล้เคียงกับลัทธิแสดงพลังอารมณ์(Expressionism) ในช่วงศตวรรษที่20 มีผลงานที่เสร็จสิ้นแล้วจำนวน 10 ชิ้น ที่แต่ละชิ้นมีรูปทรง น้ำหนักสี พื้นผิว จังหวะขององค์ประกอบภายในภาพ แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับสภาวะอารมณ์ของผู้สร้างสรรค์ในขณะปฏิบัติงานจริง มีความยากง่าย ขึ้นตอนระยะเวลา และขนาดไม่เท่ากัน โดยผลงานศิลปะนิพนธ์แต่ละภาพนั้นจะถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และบรรยากาศที่ต่างกัน โดยการใช้โทนสี รูปแบบของการวาด และการลงน้ำหนัก ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะแตกต่างกัน เพื่อให้ภาพสื่อความหมายในเชิงอารมณ์ที่แตกต่างกัน สร้างความตระหนักให้กับผู้มาชมผลงานพร้อมกับตั้งคำถามที่ไม่มีคำตอบชัดเจนตายตัว

ผู้สร้างสรรค์มีความพึงพอใจในผลงานทั้ง 10 ชิ้น เป็นอย่างมาก เนื่องจากงานวิถยานิพนธ์ชุดนี้ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ตามที่ได้ตั้งไว้ตั้งแต่ต้น ตั้งแต่การพัฒนาการใช้เทคนิคสีน้ำมัน(Oil Painting) ในการสื่ออารมณ์ความรู้สึก ตลอดจนการนำเอาแนวคิดต่าง ๆ ที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาจากศิลปินดัง เช่น เทคนิคด้านรูปแบบและการถ่ายทอดอารมณ์ มาประยุกต์ใช้กับผลงาน

สร้างสรรค์ของตนเอง โดยยังคงเอกลักษณ์ที่โดดเด่น(Individuality) ของผู้สร้างสรรค์เอาไว้ในผลงาน เพื่อสื่อความหมายตามแบบฉบับ และตามความตั้งใจของผู้สร้างสรรค์เอง

อภิปรายผลการสร้างสรรค์

1. การพัฒนาการด้านแนวความคิด

ผู้สร้างสรรค์ได้สะสมประสบการณ์ในการทำงานจิตรกรรมมาอย่างต่อเนื่อง ทำให้การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มีประสิทธิภาพ มีความเข้มข้น ตกผลึก อย่างลึกซึ้ง จากนั้นผู้สร้างสรรค์จึงได้ย้อนกลับไปใคร่ครวญถึงสภาวะของการเดินทาง ผ่านเรื่องราวของผู้คน สกัดออกมาให้เหลือแก่นชั้นในของความรู้สึกในความทรงจำ แปรออกมาเป็นภาษาภาพ ซึ่งเป็นภาษาสากลทางศิลปกรรม จากนั้นจึงทำการประมวลเพื่อสรุปเป็นภาพของผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยโดยการบีบ คั้นเอาประเด็นที่จะต้องนำเสนอ ออกมาจากข้างใน (Inner) ให้มากที่สุด

2. พัฒนาการด้านรูปแบบ เทคนิค เนื้อหา

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์นั้นมีการจัดวางรูปทรง (Form) ทำให้เนื้อหาในผลงานดูอัดแน่น คับถ้วน ในเรื่องทัศนธาตุทางศิลปะมากเกินไป หลังจากนั้น พอมาถึงช่วงที่ต้องทำการพัฒนาผลงาน ผู้สร้างสรรค์จึงมีความต้องการที่จะตัดทอนเรื่องราวในงานให้มีความกระชับ เว้นระยะห่างมากขึ้น และเพิ่มเติม พื้นที่ว่าง (Space) ให้ดูมีความเรียบแบน แต่ในความเรียบแบนนั้นก็ยังไม่ขาดหายในด้านของการใช้น้ำหนัก ถึงแม้ว่าจะมีการตัดทอนจำนวนของรูปทรงต่าง ๆ ที่คล้ายมนุษย์ออกไปให้น้อยลง แต่มีการใส่รายละเอียด (Detail) เพิ่มเติมให้รูปทรงหลักภายในภาพมีความเข้มข้นมากขึ้นและมีความกลมกลืนสอดคล้องไม่ตัดขาดออกจากฉากหลังของภาพ มีการสร้างความแตกต่างให้กับระยะของตัวละครแต่ละตัวภายในภาพ โดยใช้ขนาดที่หลากหลาย และการลดความเข้มของน้ำหนักสีลง เพื่อให้องค์ประกอบที่ถูกจัดลงในตัวชิ้นงานนั้นโดดเด่นไม่เท่ากัน บางตำแหน่งถูกปล่อยเรียบเพื่อทิ้งให้เป็นระยะที่ไกลออกไป ทำให้ภาพดูลึกและไม่ทึบตัน ผู้สร้างสรรค์ใช้ศิลปะในการจัดวางทัศนธาตุ (Art Element) ได้อย่างชำนาญ เป็นผลให้ภาพโดยรวมของผลงานที่ออกมาแต่ละชิ้นนั้นมีความผสมกลมกลืน สร้างความลงตัวให้กับผลงานชุดนี้มากกว่าผลงานสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

3. การสร้างผลงานบรรลุตามวัตถุประสงค์

ตลอดช่วงเวลาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้เริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานการณ์จริง เป็นรูปถ่าย ความทรงจำ การบันทึกเรื่องราวออกมาเป็นภาพวาดลายเส้น ในสมุดบันทึกส่วนตัว สีน้าบนกระดาษเป็นจำนวนมาก มีการวางแผนในเรื่องของการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ปฏิบัติงาน ขั้นตอนการทำงาน มีการคำนวณระยะเวลาทำงานทุกชิ้นได้เสร็จสิ้น ภายในเวลาที่ถูกกำหนด เมื่อผู้สร้างสรรค์ใช้ดุลพินิจในการประเมินผลงานของตนเองเบื้องต้นแล้วนั้น ปรากฏว่าภาพรวมประมาณ 75% ของจำนวนผลงานทั้งหมดนั้นเป็นที่น่าพึงพอใจ เมื่อเปรียบเทียบกับผลงานต่าง ๆ ที่ผ่านมา ถือว่าผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้มีมาตรฐานสูงในเชิงคุณภาพของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัย (Contemporary Art)

ข้อเสนอแนะ

1. การสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมในรูปแบบเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบนั้น สามารถพัฒนาต่อยอด ในด้านการดัดแปลง ประยุกต์ใช้ ได้อย่างมากมาย ไม่มีวันจบสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างสรรคผลงานศิลปะในลัทธิใดก็ตาม
2. จินตนาการที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยนั้น ผู้สร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ รวมไปถึงผู้ชมงาน นักศึกษา ครู อาจารย์ ศิลปิน สามารถนำไปใช้เป็นกรณีศึกษา ในการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองเพื่อให้เกิดผลงานศิลปกรรมอันทรงคุณค่าต่อไป
3. ถึงแม้ว่าผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมจะนำเอาแรงบันดาลใจ ข้อเท็จจริง อิทธิพลทางความคิดและรูปแบบเข้ามาก็ตาม แต่ผู้สร้างสรรค์ทุก ๆ ท่านนั้นไม่ควรที่จะไปยึดติดในเอกลักษณ์ของบุคคลอื่นที่ตนเองนั้นมีความสนใจ เพราะนั่นไม่ใช่หนทางของการบรรลุวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม เพียงแต่อาจจะนำเอาบางแง่มุมที่พิเศษมาประยุกต์ใช้อย่างชาญฉลาด ด้วยสติปัญญาอันสูงสุดที่ตนเองพึงมี

รายการอ้างอิง

Chaim Soutine ชีวิตในวัยเด็กและอาชีพ. (ม.ป.ป.), เข้าถึงได้จาก hmong:

https://hmong.in.th/wiki/Chaim_Soutine

Edvard Munch เนื้อหาและชีวิต. (ม.ป.ป.), เข้าถึงได้จาก hmong.in.th:

https://hmong.in.th/wiki/Edvard_Munch

K.N. (2563). โลภียชน นวนิยายของชายเสเพล, เข้าถึงได้จาก TrueID:

<https://entertainment.trueid.net/detail/ldNGAVDjVDEk>

kitzmidnight. (2554). ศิลปะลัทธิแสดงพลังอารมณ์(Expressionism), เข้าถึงได้จาก

Wordpress.com: <https://kitzmidnight.wordpress.com/2011/09/26/>

ไทยรัฐ. (2565). อาลัย ประเทือง เอมเจริญ เปิดประวัติ ผลงาน บทกวี ศิลปินแห่งชาติ, เข้าถึงได้จาก

ไทยรัฐออนไลน์: <https://www.thairath.co.th/lifestyle/life/2335211>

ตัวแน่น. (ม.ป.ป.). แวนโก๊ะเมืองไทย สุเชาว์ คิษย์คณศ, เข้าถึงได้จาก อ่านเอา:

https://anowl.co/anowlrod/%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%87%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B8%9B/long_roob25/

พาฝัน หน่อแก้ว. (2565). คนนอก: เมื่อมนุษย์ถูกกักขังด้วยบรรทัดฐานสังคม, เข้าถึงได้จาก The

Momentum: <https://themomentum.co/lostinthought-letranger/>

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. (2562). นักเปลือยปลิ้นความบิดเบี้ยวในจิตใจมนุษย์: แรغبันดาลใจจาก

ภาพวาดสู่ภาพยนต์, เข้าถึงได้จาก WURKON: <https://www.wurkon.com/blog/95-francis-bacon>

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. (2565). อะไร(แม่ง)ก็เป็นศิลปะ, เข้าถึงได้จาก มติชนสุดสัปดาห์:

<https://www.matichonweekly.com/art>

วลัญช์ สุภากร. (2565). ประเทือง เอมเจริญ ศิลปินผู้ทำให้รูปอยู่, เข้าถึงได้จาก ไทยรัฐออนไลน์:

<https://www.thairath.co.th/lifestyle/life/2335211>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2558). สีน้ำมัน, เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AA%E0%B8%B5%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%B3%E0%B8%A1%E0%B8%B1%E0%B8%99>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2564). วิลเลิม เดอ โกนิง, เข้าถึงได้จาก

https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B9%80%E0%B8%A5%E0%B8%B4%E0%B8%A1_%E0%B9%80%E0%B8%94%E0%B8%AD_%E0%B9%82%E0%B8%81%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%87

Bree, D. (2020). **ALL ABOUT EXPRESSIONISM IN PAINTING**. Retrieved from GALLEREASE:
https://gallerease.com/en/magazine/articles/all-about-expressionism-in-the-art-of-painting__5f392969152d

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายวรวุฒิ อินทร
วุฒิการศึกษา	ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาพพิมพ์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง
ผลงานตีพิมพ์	พ.ศ. 2547 : การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่50 มหาวิทยาลัยศิลปากร : การแสดงงานภาพพิมพ์และวาดเส้นนานาชาติ พ.ศ. 2550 : “สงครามจิตวิญญาณ” ณ เลียมแกลอรี่, พัทยา พ.ศ. 2553 : “ดรีม แดร์ริง ดรีม” ณ นำเบอร์วันแกลอรี่, สีลม กรุงเทพฯ พ.ศ. 2561 : “ไม่เกี่ยวกับ” ณ ชิปปแกลอรี่, พิษณุโลก : “ใคร่ครวญ” ณ ประเทศเกาหลี พ.ศ. 2562 : “ความฝันไร้สำนึก” ณ อินทรอาร์ตอิสเซปซ, พิษณุโลก : “สามพยางค์” ณ 6060 อาร์ทสเปซ, กรุงเทพฯ พ.ศ. 2563 : “เรื่องบนโต๊ะ” ณ ดิอาร์ตอิส สุขุมวิท, กรุงเทพฯ : “ความเดือดร้อนของศิลปิน” ณ พาเลทอาร์ทสเปซ, ทอง หล่อ กรุงเทพฯ

